

HALKIN KURTULUŞU

24 EKİM 1977
400 KURUŞ
79

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

ALMAN EMPERYALİST BURJUVAZİSİNİN BAŞLATTIĞI KATLİAMLAR BÜTÜN DÜNYA HALKLARINCA LANETLENMEKTEDİR

Almanya'da faşizmin kara bayrağı yeniden sallanmaya başlıyor.

Alman emperyalist burjuvazisi yine vahşeti ve barbarlığıyla emekçi yığınların üstüne saldırıyor.

Son gelişmelerin ortaya koyduğu gerçek budur.

FAŞİST KADROLAR ANAHTAR MEVZİLERDE

Bir SS fedaisi, bir katliam çetesi subayı: Hans Martin Schleyer... 30 yıl öncesinin faşist köpeği şimdi Alman İşverenler Sendikası Başkanı. Sadece Nazi üniformasını çıkarmış o kadar.

Hans Martin Schleyer, şimdiki Federal Alman Cumhuriyetinde eski faşist kadroların gerek devlet bürokrasisinde, gerek orduda ve gerekse hakim sınıfların diğer örgütlerinde nasıl özgürce en anahtar mevzileri ele geçirmiş bulunduklarını belgeleyen somut bir örnektir.

İĞRENÇ KOMPLOLAR...

Son günlerin gazetelerine göz gezdirildiğinde, faşist faaliyetlerin, özellikle İtalya ve Almanya'da nasıl alabildiğine artmakta olduğu kolayca farkedilmektedir.

Bir yanda yüzlerce faşist, neo-faşist örgüt, bir yanda binlerce faşist yayın organı. Diğer tarafta devlet ve ordunun çeşitli kademelerindeki faşist unsurlar. Ve bunların faaliyetlerine izin veren, hatta onları açıktan destekleyen faşist ve faşizm yanlısı yasalar, tüzükler, yönetmelikler...

1977 Avrupasında emperyalist burjuvazinin emekçi yığınlara karşı alttan alta tezgâhladığı komplonun patlak verdiği noktalardan işte bu iğrenç gelişmeler fışkırmaktadır.

Bütün gerici basın neredeyse hayranlıkla "Alman Harikaları"ndan bahsediyor: "Büyük Baskın", "200 milyon marklık Stammheim özel cezaevi", "100 milyon marka eğitilmiş" özel katiller birliği "GSG - 9 komandoları", ve en nihayet yeni başlayan "insan avı".

Övgüsü yapılan bu girişimler, en sağır kulakları bile yırtacak kadar tiz bir çığlıkla tek bir gerçeği; Almanya'da artan faşizm tehdidini haykırmaktadır.

Ve bu tehdit sadece Almanya proletaryası ve emekçilerini değil, fakat bütün Avrupa ve dünya halklarını ilgilendirmektedir.

Almanya'da zaten güdük olan burjuva demokratik özgürlükler daha da kırpılmakta, ve geride çok az şey kalıp kalmadığı bile şüphe götürmektedir.

İNTİHAR DEĞİL CİNAYET!

Kızılordu (RAF) gerillalarının üç liderinin Stammheim "özel" cezaevinde "intihar" "etmeleri" olayı bu gelişmeleri daha bir bütünlüklü sergilemekte ve kavratmaktadır.

Faşizmi koynunda en has ihtimamla besleyen Alman emperyalist burjuvazisi, kanlı Mogadişu baskınından hemen sonra zafer sarhoşluğu içinde faşist yasalarla ve zindanın kalın duvarlarıyla çevrili silahsız insanları kurşuna dizmiştir.

Evet, elimizde "yeterli" "somut delil" bulun--

Dev.Sa.6.Sü.9'da

MACERACI EYLEM ÇİZGİSİ YENİLGİ YOLUDUR!

Devrim kitlelerin eseridir

"Aralarında dürüst devrimcilerin de bulunduğu birçok insan, gerçi revizyonistlerin reformcu yolunu reddetmekte ve onu eleştirmektedir; fakat devrim ve onun gelişme yolu hakkında bir başka yanlış anlayışa kapılmışlardır. Bu, onların küçük burjuva sosyal durumlarıyla, Marksist-Leninist ideolojik şekillenmelerinin eksikliğinden ve anarşist, Troçkist ve darbeci anlayışların üzerlerinde yaptığı etkilerden ileri gelmektedir. Bunlardan bazıları devrimi bir askeri darbe veya birkaç "kahraman"ın eseri olarak görüyorlar. Bunlar subjektif faaliyetin rolünü abartıyor ve mutlaklaştırıyorlar. Ve sanı-

Dev.Sa.6.Sü.1'de

Yurtsever devrimci basın üzerindeki baskıları ve M. Yıldırımtürk'ün tutuklanmasını protesto edelim

Gazetemizin eski sorumlu yazı işleri müdürü Mustafa Yıldırımtürk, 12 Ekim'de 3. Kolordu Askeri Mahkemesi'ne 5 ayrı dava dosyasından tutuklanmasından sonra, 18 Ekim'de de İstanbul Nöbetçi 3. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından gazetemizde çıkan 18 ayrı yazıdan dolayı 18 kez daha tutuklanmıştır. Böylece Mustafa Yıldırımtürk sivil ve askeri mahkemece TCK'nun 311, 312, 159 ve 142. maddelerine dayanılarak 23 kez tutuklanmış olmaktadır.

Faşist MC iktidarı, halk kitlelerindeki uyanışın önüne geçebilmek için, yurtsever devrimci yayın organlarını susturmaya, yayın organlarının kitlelere ulaşmasını engellemeye, gazete satıcıları ve dağıtıcıları üzerinde ağır baskılar uygulamaya çalışmaktadır. İzmit Valiliği'nin, yurtsever devrimci yayın organlarını İzmit il sınırları içinde yasakladığı haberi basında yeralırken, Mersin Valiliği gazete isimleri etrafında "gizli örgüt"ler yaratmaya çalışmaktadır. YURT-DA'nın sahibi Sadık Soysetenci İstanbul Emniyet Müdürlüğü 1. Şube ekiplerince gazete dağıtımı yaparken gözaltına alınmıştır. Halkın Yolu'nun eski yazı işleri müdürü Mehmet Çerik de halen tutuklu bulunmaktadır,

Bütün bunlar ve Mustafa Yıldırımtürk'ün tutuklanması, faşist diktatörlüğün genel olarak halkımızın, özel olarak da yurtsever devrimci basın üzerinde uyguladığı baskı ve terör zincirinin bir halkasıdır.

Faşist MC iktidarı, emekçi halk yığınlarının on yıllar süren bir mücadele sonucunda kazandığı ve bugün fiilen kullanabildiği bir takım "özgürlük" leri ve bu arada basın "özgürlüğünü" tümüyle ortadan kaldırmak, kendisi için dikensiz gül bahçesi yaratmak istemektedir. Bugün yurtsever devrimci basın üzerinde estirilen terör, sınıf mücadelesinin keskinleşmesiyle birlikte, bütün demokrat ve ilerici basını da hedef alarak ve çember kademeli

Dev.Sa.6.Sü.7'de

Elazığ halkı tertiplere, zulme boyun eğmeyecektir

Faşist diktatörlük, halka karşı saldırısını gün geçtikçe daha sistemleştirerek, koyulaştırarak sürdürüyor. İşte 1 Mayıs gecekondu mahallesi halkına karşı panzerlerle, uzun menzilli silahlarla girişilen katliamdan sonra şimdi de bir yenisi: Faşist diktatörlüğün katliam güçleri, polisler, Elazığ, Fevzi Çakmak Mahallesi halkına saldırdılar.

13 Ekim günü faşist diktatörlüğün silahlı güçleri, Atatürk Lisesi öğrencileri üzerinde sivil faşistlerle elele uyguladıkları baskıları, Fevzi Çakmak mahallesinde de devam ettirdiler. Zulme boyun eğmeyen, ilerici yapısı ile yüreklerini korkutan bu mahalleye girebilmek, yiğit mahalle halkına göz dağı verebilmek için ellerine geçen "fırsatı" değerlendiren faşistler, evlatlarına kucağını açan mahalle halkına azgınca saldırdılar. Onların gözünü korkutmak, sindirmek istiyorlardı. Elazığ'da yıllardır sürdürdükleri faşist teröre karşı susmayan mahalle halkını yıldırmak istiyorlardı.

Bu katliam planı, faşist diktatörlüğün Elazığ'ı üs haline getirme, doğudaki Kürt ulusu üzerindeki zulüm planlarını uygulama, emellerinin bir parçasıdır.

Fevzi Çakmak Mahallesine yapılan saldırıdan kısa bir süre önce de Pir Ahmet Solmaz yoldaşa Elazığ zindanlarında ağır işkenceler uygulanmış, daha sonra da faşist doktor Musa Duman'ın elinden "sağlam raporu" alınarak bile bile ölüme terkedilmişti. Pir Ahmet Solmaz yoldaşın işkenceyle katledilmesi ve daha sonra yıllardır baskı altında tutulan Fevzi Çakmak Mahallesi halkına karşı girişilen saldırı faşist diktatörlüğün Elazığ halkı ve genel olarak halkımız üzerindeki iğrenç planlarını göstermektedir.

Fevzi Çakmak Mahallesi halkına karşı girişilen saldırı sonunda bir çok

Dev.Sa.6.Sü.8'de

ÇAĞRI

İŞSİZLİK VE PAHALILIĞI PROTESTO YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE KATILALIM!

- İŞSİZLİK VE PAHALILIĞA SON!
- İŞSİZLİK VE PAHALILIĞI YARATAN EMPERYALİZM VE UŞAĞI FAŞİST DİKTATÖRLÜKTÜR!
- KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
- YAŞASIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

YER : Cumhuriyet Alanı (Tic.Lis.Yanı İzmit)
TARİH: 6 KASIM 1977 Pazar
SAAT : 13.00

TERTİP KOMİTESİ

Niğde'de kitleler haykırdı: PANCARDA PATATESTE, ELMADA, SÖMÜRÜYE SON

9 Ekim Pazar günü Niğde'de "Hayat Pahalılığını, zamları, pancara, patatese elmaya vs. verilen taban fiyatlarını protesto" amacıyla 27 kuruluş, yürüyüş ve miting yapma kararı aldı. Biz, devrimciler de yürüyüş ve mitingin halkımızın yükselen mücadelesinin bir parçası olduğunu, miting alanının gerçekten devrimci bir alan olması gerektiğini, tespit ederek yürüyüşe katılmaya karar verdik.

Mitingi düzenleyenler, reformistler ve ortayolcu lardı. Ayrıca Niğde bölgesinde tabanları olmamasına rağmen sosyal-faşistler de vardı. Biz devrimciler olarak miting çalışmalarını ve miting izlenimlerimizi aktarmaya çalışacağız.

Mitingin yapılma kararının alınması gerçekten damdan düşercesine oldu.. Çünkü gerek işçilere, köylülere gerekse diğer emekçilere zamlar meselesi kavratılamamış bu yolda hiç bir ön çalışma yapılmamıştı. Geniş kitleler reformizmin etkisindeyken, ayrıca sosyal-faşistler zamların tek sorumlusunun Demireller olduğunu yayarken, devrimcilerin, zamların, faşist düzenin bir sonucu olduğunu kitlelere kavratma yönünde çalışması olmadan, aceleci bir tavırla miting ve yürüyüş kararı alındı. Ayrıca yürüyüş kararı, yürüyüşe hazırlama ve geniş kitleleri mitinge katma, anlayışıyla alınmamıştır.

İzin alınmadan evvel, proleter devrimcilerin tüm israr ve çabalarına rağmen (daha çok kitleye ulaşıp, katılma oranını yükseltmek vs. nedenlerden) miting yapma kararı ve gün tesbiti çok kısa zamana sıkıştırılmıştır. (izin dört gün evvelden alındı)

Günün kısa olması nedeniyle bir çok köye, kasabaya, vs. yerlere gidip miting propagandasını tam anlamıyla yapma olanağı olmadığı için, katılma oranı düşük oldu. Ayrıca devrimcileri tabanı mitingi dü

Dev.Sa.6.Sü.4'te

Değirmenözü'nde "Taban Fiyatlarını ve Hayat Pahalılığını Protesto Mitingi" yapıldı

2 Ekim günü Kütahya'nın, Değirmenözü köyünde, "Taban Fiyatlarını ve Hayat Pahalılığını Protesto" mitingi yapıldı.

Miting yapılan yörede genellikle haşhaş ve pancar ekilir. Haşhaşa taban fiyatı verilmeyişi ve pancara verilen 4 kuruşluk zam memnuniyetsizliğe yol açtı. Köylülerden ve çevreden gelenlerin katılmasıyla miting yaklaşık 500 kişi ile yapıldı. Miting devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başladı. Köylüler adına, 4 köylü arkadaş konuşma yaptı ve haşhaşta, pancarda sömürünün, nasıl olduğunu anlatarak, sömürüden kurtulmak için taban fiyatlarının yükseltilebilmesi için örgütlü bir şekilde mücadele edilmesi gerektiğini vurguladılar.

Sırasıyla Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu'ndan birer arkadaş konuşma yaptı. Konuşmalardan sonra devrim andı içilerek miting dağıldı. Mitingde şu sloganlar atıldı: "Haşhaşta, Pancarda, Sömürüye Son", "Taban Fiyatları arttırılsın" "Taban fiyatlarını üreticiler Tespit Etsin", "Tüm Halka iş ve Can Güvenliği" "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" "Kadınların Kurtuluşu Devrimle Olacaktır", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm", "Halkın Kurtuluşu Engellenemez", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye"

Mitinge köylü kadınların katılması çok olumlu oldu. Özellikle köylüler devrimci sloganları büyük bir istekle attılar. Köylülerin proleter devrimci siyasete ilgisi çok iyi ve olumluydu. Proleter devrimciler olarak mitingde tespit ettiğimiz hatalar şunlardır:

1-Mitingin geç haber verilmesi, miting izni alınmasıyla, miting günü arasında çok kısa bir zaman olması, kitlelerin ve çevrenin zamanında haberdar edilememesine yolaçtı.

2-Kitle çalışmasının yeterli yapılamaması, kitlelerin seferber edilememesi, bu da kadro yetersizliğinin bir sonucuydu.

3-Köylülüğün kendiliğindenci hareketi ve pro-

Dev.Sa.6.Sü.6'da

ÖKKEŞ YOLDAŞIN KATİLİ UĞUR GÜR TUTUKLANMALIDIR!

İŞKENCECİLERDEN VE KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR!

Geçtiğimiz yıl şehit düşen Ökkeş Karayiğit'in katili tespit edilmiş bulunuyor:

Karayiğit yoldaşımız Uğur Gür adlı polis komiserinin tabancasından çıkan kurşunla can vermiştir.

Ökkeş yoldaş, çalışkanlığı, cesareti, kararlılığı ve devrimci fedakarlığıyla saflarda efseneleşmiş ve anısı hala taptaze kalplerimizde yaşayan bir savaşçıdır. O halkının ve dünya proletaryasının şanlı davası uğruna gözünü kırpmadan canını verdi ve şehit oldu.

Onun ölümü, devrimciler için büyük bir kayıp ve derin bir acı kaynağı oldu; ama tıpkı diğer şehitlerimiz gibi o da içimizdeki devrimci kin ve ateşi körükleyen bir kor gibi dağladı yüreğimizi. Kararlılığımızı çelikleştirdi.

Ökkeş yoldaş düştü ama bayrak düşmedi.

Savaş naraları dinmedi.

Böylesi bir canı alan kahpe kurşunun sahibine bakalım bir de: UĞUR GÜR;

-12 Mart'ta işkence tezgahları başında..

-Bir çok baskında silah elde, pusuda kan döküyor...

-Bir çok gazetede "melek yürekli polis" pozunda; "istesem keklik gibi avlarım, ama..." deyip de vuramıyormuş!

-Hala işkence tezgahları başında...

İşte Uğur Gür. Yaptıklarının, işlediği suçların tam bilançosunu kimse bilmiyor. Bilinen çok kan döküp, devrimci öldürdüğü çok "gözde bir uzman" olduğudur.

Ökkeş yoldaşımız, ne kadar halkımızın en temiz duygu ve özlemlerinin efsaneleşmiş bir kahramanıysa, Uğur Gür de o kadar hakim sınıfların uşaklığının yüksek mertebelerine ulaşmış bir katildir. Biri geleceğin parlak günlerinin çocuğu, diğeri şimdiki, her yanından irin fışkı

Dev.Sa.6.Sü.5'de

Bahattin Aslandoğan faşist katillerce katledildi

16 Ekim günü 20.00 sıralarında faşist caniler Öveçler Halkla Dayanışma ve Kültür Derneğini otomatik silahlarla taramışlardır. Bu sırada dernekte sobanın etrafında Öveçler halkının sorunlarını tartışmakta olan devrimcilerden Bahattin Aslandoğan yoldaş sıkılan kurşunlarla hemen ölmüştür. Mehmet İbiş ve Yakup Çevik adlı arkadaşlarımız da ağır yaralanmıştır.. Hastaneye götürülen yaralıları Hacettepe Hastanesindeki faşist bir doktor hastaneye yatırmamıştır. Sürekli kan kaybeden Mehmet İbiş, bunun üzerine Ankara Hastanesi'ne götürülmüştür.

Olaydan sonra polisler faşist saldırganlar yerine devrimcilerin peşine düşmüş, dernekte bulunan ve saldırı sırasında tesadüfen kurtulan üç arkadaşı karakola götürmüştür. Bu arkadaşlara işkence yapılmıştır.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

BAHATTİN YOLDAŞ KANIN YERDE KALMAYACAK!

BAHATTİN YOLDAŞ KANIN YERDE KALMAYACAK

Bahattin yoldaşın ölümü ve diğer iki arkadaşımızın yaralanması ile sonuçlanan faşist saldırıdan sonra devrimcilerin dağıttığı bildiriyi aşağıda sunuyoruz:

EMEKÇİ HALKIMIZ,

Oğullarımız, bacılarımız yollarda kurşunlanıyor, baskı ve terör hızla artıyor, ürünlerimiz yok pahasına satılıyor, gecekondularımız, evlerimiz dozerlerle başımıza yıkılıyor, yoksulluk-pahalılık alabildiğine artıyor, insanca yaşamanın bütün şartları ortadan kaldırılıyor... İşte bizi ezen, soyan, malımıza, canımıza kasteden halk düşmanları... İşte bizim alınterimizle milyonlarına milyon katan parababaları... İşte "pamuk gibi yumuşak" davranan güvenlik kuvvetleri.

Halkımızın yiğit evladı Bahattin Aslandoğan Öveçler'de faşistler tarafından katledildi. Uzun menzilli silahlarla Öveçler Halkla Birleşme ve Dayanışma Derneği, faşist diktatörlüğün silahlı milisleri tarafından 16.10.1977 günü kurşunlanmıştır. Aldığı yaralarla ölen Bahattin Aslandoğan Öveçler'de yoksul halkımızla birlikte hakim sınıflara karşı mücadele eden bir dev-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

AÇIKLAMA

Batı Alman emperyalizmi faşist baskılara ve savaşçı saldırganlığa giderek daha çok sarılmaktadır.

Bugünkü şartlarda, emperyalizmin sadece iki süper devletten ibaret olmadığının hatırlanması proleter devrimciler ve tüm dünya halkları için daha da hayati bir önem kazanmaktadır.

Bugün Avrupa proletaryası baş düşman iki süper devletin yanısıra Avrupalı emperyalistlerin, özellikle Alman emperyalizminin baskı ve sömürüsüyle karşı karşıya bulunuyor.

Aynı şekilde dünya halkları da zaman zaman bu emperyalistlerle şiddetli mücadelelere girmek zorunda kalıyorlar. Güney Afrika'da Zimbabwe, Azanya ve Namibya halkları sadece iki süperdevlete değil, fakat aynı zamanda yerli kukla ırkçı rejimleri askeri siyasi ve ekonomik olarak destekleyen Alman, İngiliz ve Fransız emperyalistleriyle de mücadele etmektedirler. Zaire'de sosyal emperyalizmin desteğindeki saldırganlara karşı savaşan, Fransız emperyalistleri "Zaire halkının özgürlüğünün ve bağımsızlığının" savunuculuğunu değil, kendi emperyalist çıkarlarının ve müttefiklerinin "hak"larının savunuculuğunu yapıyorlardı. Bu devletler uluslararası toplantılarda ırk ayrımına sözümona karşı çıkmakta ama masanın altından ırkçı ve gerici rejimlere sandık sandık cephane satmaktan hiç geri durmamaktadırlar.

Sadece iki süper devlet değil, diğer emperyalistler de devrimin, proletaryanın ve halkların düşmanı olarak kalmaya devam etmektedir.

Almanya'da son olayların ortaya açık bir şekilde çıkardığı gelişmeler bu sürecin bir parçası olarak ele alınmalıdırlar.

Almanya'da güçlenen polis devleti ve içinde faşistlerin hakim mevzileri ele geçirdikleri, ordu, bir tesadüf sonucu değil, bu sürecin kaçınılmaz bir ürünüdür.

Aşağıda Arnavutluk Emek Partisi'nin bu konudaki gözlem ve tahlillerini yansıtan iki yazı yayınlıyoruz.

Bütün demokratların ve devrimcilerin, Avrupa'da gelişmekte olan faşizm tehdidine karşı, doğru bir tutum içine girebilmelerine yardımcı olacağına inandığımız, tahlilleri ortaya koyan bu yazıların, ışık tutucu niteliklerine özellikle dikkat edilmesinin gerekli olduğuna inanmaktayız.

"Burjuvazi ve emperyalizm faşizmin teşvikçileri ve destekleyicileri"

Burjuva ve revizyonist dünya, ekonomik, siyasi ve sosyal güçlü bir buhranın içine düşmüştür. Emekçi kitlelerin durumu gittikçe zorlaşmaktadır. Bunun yanısıra kapitalist baskı bu sömürü sistemine karşı, emekçi kitlelerin kanını vahşice emen tekelci burjuvaziye karşı, isyan durmadan artmaktadır. Kapitalist ülkelerdeki eski burjuvazi ve revizyonist ülkelerdeki yeni burjuvazi, işçi sınıfının ve bütün ilerici güçlerin isyanını önlemek için demagojiden şiddete kadar, her türlü yola baş vurmuştur. Burjuvazinin; işçilerin, köylülerin, öğrencilerin, diğerlerinin isyanlarıyla, ne lafta "demokratik" seçimler ne de parlementer lafazanlıkla karşı çıkamadığı buhran döneminde, kanunlarıyla, zorbalığıyla ve kırbacıyla müdahale eden burjuva devlet olmaktadır.

AEP 7. Kongresinde Enver Hoca yoldaş şöyle dedi: "Bu şartlarda faşizm tehlikesi daha tehdit edici bir hal almaktadır. Sermayenin çıkmaza girdiği ve işçi sınıfının ağır darbelerine hedef olduğu zaman ya iflas ettiği yada faşist diktatörlüğünü kurup savaşa yöneldiği bilinen bir gerçektir. Bu faşizm tehlikesi, İspanya, İtalya ve diğer bir çok ülkede açıktır."

II. Dünya Savaşının hemen sonrası, anti- faşist güçlerin, özellikle faşizmin çok kalmış olduğu Almanya, İtalya ve diğer ülkelerde genel seçime katılmak için giriştiği çabalara rağmen, tekelci burjuvazi sınıf hakimiyetini yaşatmak için faşizmi siyasi tekelinde bir yedek güç olarak bulundurmağa karar verdiğini, açıkça göstermiştir. Olayların gelişimi İtalya ve Batı Almanya'da, çeşitli adlar taşıyan faşist çetelerin vurucu güçlerinin içten ve dıştan yardımlarla canlandırıldığını göstermiş ve göstermektedir. Bu kara çetelerin kendilerine yakıştırdıkları etiketler ne olursa olsun, şu nokta çok açıktır; ideolojik bakımdan yeni-faşizm, eski faşizmin izinde gitmektedir. Özellikle bunun İtalya'daki çeşidi, eski kavramlarla birleşmiş ve yeni öğretilere dayanan sosyal demagojinin bilinen motiflerine sahiptir. İtalyan neo-faşistleri kara gömlekli alayların geri dönmesini düşlemektedirler. Öte yandan yeni Alman Nazilerinin çabaları, hala intikam melodileri çalmaktadır. İtalyan yeni faşistlerinin caniyane faaliyetleri, bin bir iple CIA'ya ve diğer terörcü Amerikan örgütlerine bağlıdır. NATO ve CIA'nın resmî şahsiyetleri, İtalya'da faşist çetelerin darbe girişimlerine karışmıştır. Öte yandan bu çetelerin donatıldığı modern silahlar Amerikan mamulâtıdır. Bizzat Amerikan devleti bu çetelere açık mali ve manevi destek vermektedir. Beyaz Saray elebaşıları İtalyan faşizminin elebaşısı, Almirante'yi, Vaşington'a çağırmış ve ona büyük bir saygı göstermişlerdir. Batı Almanya'da Alman intikamcıları canlıdır ve tam bir faaliyet göstermektedirler. Öte yandan, Bonn hükümeti Alman faşizminin suçlarını savunmaktadır. Ülkede faaliyet gösteren yeni faşist 148 parti ve örgütün üyeleri, faşist unsurlar terörcü bir faaliyet yürütmektedirler. Dahası bu ülkelerin faşist gruplarıyla faaliyetlerini koordine etmeleri ve hatta ulusal ve uluslararası toplantılar ve kongreler düzenlemeleri için, onlara diğer ülkelerin topraklarına geçme izni verilmektedir.

II. Dünya Savaşından bu yana Frankocu İspanya, karanlık faşist güçlerin kalesi olmuştur. Dünyanın çeşitli ülkelerinden gelmiş olan 170 binden fazla faşist cani, bu ülkede karanlık faaliyetlerini yürütmektedir. Sadece faşist gruplar, ve küçük partiler değil, fakat aynı zamanda uluslararası anti komünist ittifak adıyla bilinen, dünyanın gerici örgütleri de burada bulunmaktadır. Madrid rejiminin gerici niteliği, Juan Carlos'un katıldığı "demokrasi" aldatmacasıyla, ne de hain İspanyol revizyonistlerinin demagojileriyle gizlenebilir.

Faşist cuntaların hüküm sürdüğü ülkelerde, zorbalık ve bastırma yöntemleri çok daha yaygındır. Brezilya'da, Şili'de ve diğer Latin Amerika ülkelerinde, faşist diktatörlükler, emekçi kitleleri vahşice ezmekte, bu tip diktatörlüklerin hüküm sürmediği ülkelerde, en karanlık gerici güçler, karşı devrimci komplolar vasıtasıyla, faşist diktatörlükler kurmaya hazırlanmakta ve çalışmaktadırlar.

Bugün faşizm iki emperyalist süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği'nin, hükmetmek için başvurdukları bir araç haline gelmektedir. Onların iç ve dış siyasetinde, faşist yöntemler kullanılmaktadır. Ame

Dev.Sa.6.Sü.5'de

BONN İNTİKAMCILARININ DIŞ SİYASETİNİN TEMEL NİTELİKLERİ YAYILMACILIK VE HEGEMONYACI EĞİLİMLER

Bugünkü uluslararası sahnede, iki süper devlet ABD ve SB'nin dünya hakimiyeti için hegemonyacı siyasetinin ve çabalarının yanısıra, Batı Alman emperyalizminin yayılmacı ve intikamcı siyaseti; ekonomik, siyasi ve askeri yayılması, nüfuz alanları ve yeni hayati boşluk arama çabaları, gittikçe daha fazla gelişmektedir.

AEP 7. Kongresinde Enver Hoca yoldaş şunu vurguladı:

"Federal Almanya Cumhuriyetinde Alman intikamcıları, hala canlıdır ve tam bir faaliyet içindedir. Onun siyaseti, yayılmacılığa ve hegemonyacılığa yatkındır. Demokratik bir hükümet pozu takınan Bonn hükümeti, Alman faşizminin suçlarını savunuyor."

Avrupa kıtasının çeşitli ülkelerinde, Orta Doğu'da ve Asya, Afrika ve Latin Amerika'da, en sıcak ve emperyalist diplomasinin en çok uğrağı olan noktalarda, Washington ve Moskova yetkililerinin yanısıra, gittikçe daha sık Bonn yetkilileri de; Smith'

Dev.sa.7.sü.3'de

ALMANYA DA 20 BİN KİŞİNİN KATILDIĞI GÜÇLÜ BİR KİTLE EYLEMİ YAPILDI

8 Ekim 1977 de Almanya'nın BONN şehrinde BATI ALMAN KOMÜNİSTLER BİRLİĞİ (KBW) ALMANYA KOMÜNİST PARTİSİ (KPD), ALMANYA KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST LENİNİST (KPD-ML)'nin yasaklanması tehdidine karşı 20 bin kişinin katıldığı güçlü bir yürüyüş ve miting düzünlendi.

Bu yürüyüş ve miting Hitler faşizminin temellerini oluşturmak isteyen Alman tekelci burjuvazisinin işçi sınıfının örgütlenme ve iktidar mücadelesine yaptığı açık saldırıya güçlü bir cevap oldu,

İşçi sınıfı uzun mücadeleler sonucunda, bir çok şehidin kanıyla kazandığı bu demokratik haklarını burjuvaziye geri vermemek için yiğitçe direneceğini ispat etti. Bu eyleme karşı tekelci burjuvazi devletin bütün baskı mekanizmasını harekete geçirmiş, Bonn'un her yerine polisler yerleştirilmiştir. Su panzerleriyle, kalkanlarla makinalı tüfeklerle ve kurt köpekleriyle donatılmış 8 bin civarında polisle (Alman sınır polisi de dahil olmak üzere Almanya'nın her tarafından polis getirilmişti) şehri kordon altına almışlardı.

Bütün bu tedbirlere rağmen olaysız olarak küçük gruplar halinde yürüyüşün başlayacağı 3 ana toplanma bölgesine gelindi. Yürüyüş ikibuçuk saat gecikmeyle başladı. Berlin den Kuzey Almanya'dan gelen gruplar yollarda polisler tarafından engellenmek istenmişti. Fakat kararlı direniş karşısında da polis yolları açmak zorunda kaldı.

Bu grupların gelmesiyle üç anakoldan yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca şu sloganlar atıldı, "KBW, KPD, KPD/ML" e karşı yasaklanma önerisi kaldırılmalıdır. MARKSİZM LENİNİZM YASAKLANAMAZ "İŞÇİ SINIFINA ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ" "SOSYALİZM İÇİN ZAFERE KADAR SAVAŞ" "KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE GERİCİLİK" "HALKIN DEMOKRATİK HAKLARI İÇİN SAVAŞ, ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNÜ SAVUN" "KAHROLSUN SÖMÜRÜ VE BASKI" " YAŞASIN PROLETARYA DEVRİMİ" "YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVRİMİ" Miting alanına üç ayrı koldan girildi. Başlangıçta çeşitli devrimci marşlar söylendi, sloganlar atıldı. Genel olarak ajitasyon ve propaganda da serbestlik ilkesine uyuldu. Konuşmalar başlamadan önce eylem birliği komitesinden bir arkadaş mücadelenin sadece Almanya içinde kalmadığını, dünyanın her yerinden komünist ve anti-faşist örgütler (aralarında Türkiyeli proleter devrimcilerin de bulunduğu) tarafından yüzlerce mesajla desteklendiğini bildirdi ve mesaj gönderen örgütlerin isimlerini okudu. Daha sonra sırasıyla KBW, KPD ve KPD/ML söz aldılar. Bütün konuşmacılar ortak olarak kapatma önerisinin işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğüne darbe, halkın demokratik halkarına açıkça bir saldırı olduğunu ve işçi sınıfının gelişen mücadelesini bastırmayı hedef aldığını belirttiler. Tekelci burjuvazinin bir kesiminin bu yasağı uygulamak istediğini, Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD) nin taktik olarak şimdilik buna karşı çıktığını belirttiler ve bu eylem birliğinden dersler çıkartılmasını vurguladılar.

KBW'den bir arkadaş konuşmasında, bugünkü eylem birliğinin, birliğin ilk adımı olduğunu, bunun dışında aralarında ortaklaşa olarak belirli konularda bir konferans toplantısını önerdi.

KPD'den bir arkadaş konuşmasında, Almanya'daki burjuvazinin bu baskısının uluslararası burjuvazinin bir baskısı olduğunu, genel olarak aralarındaki çelişkilere inmeden bu eylem birliğinin devam etmesi gerektiğini belirtti.

KPD/ML'den bir arkadaş konuşmasında, böyle bir eylem birliğini doğru bulduklarını, eylem birliğini oluşturmalarına rağmen üç örgüt arasında çok büyük çelişkilerin olduğunu, bunların hasıraltı edilemeyeceğini buna KPD/ML'in hiç bir zaman müsade etmeyeceğini, eylem birliğinin devam etmesinin halkın yararına olduğunu, fakat esas olarak kitle bağlarının geliştirilmesi gerektiğini belirtti. Ayrıca daha ilerdeki eylem birliğinin gerçekleştirilmesi için aralarındaki çelişkilerin (bilhassa üç dünya teorisi hakkında) çözümlenmesi gerektiğini vurguladı. Daha sonra ENTERNASYONAL işçi marşı söylenerek miting sona erdi. Düzenli gruplar halinde marşlar söylenerek dağılındı. Yürüyüş miting müddetince KPD/ML'nin ileri gelenlerinden iki kişi tutuklandı, daha sonra serbest bırakıldılar. Bunların haricinde önemli bir olay olmadı.

Halkın Kurtuluşu taraftarları Almanya'da işçi sınıfının giriştiği bu eyleme katıldılar. Halkın Kurtuluşu taraftarları yürüyüşe Türkçe ve Almanca olarak "BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN" "KBW, KPD ve KPD/ML'İ YASAKLAMA ÖNERİSİ KALDIRILMALIDIR" pankartlarıyla katıldılar, yürüyüşle ilgili üçbin tane bildiri dağıttılar. Ayrıca gazete ve Almancaya çevrilmiş broşürler satıldı, olayı protesto için imza kampanyası açıldı, miting alanında Halkın Kurtuluşu için bağış toplandı.

Türkiyeli proleter devrimciler ve yurtseverler Alman tekelci burjuvazisinin işçi sınıfına ve emekçi kitlelere karşı giriştiği saldırılar karşısında Alman işçi sınıfıyla omuz omuza mücadele edecektir.

Almanya'da burjuva "özgürlükler" rafa kaldırılıyor

Emperyalist ve sosyal-emperyalist sistemde kapitalizmin genel krizinin derinleşmesine paralel olarak egemen sınıflar, emperyalist burjuvazi ve işbirlikçileri daha fazla teröre ve vahşete başvurmakta, gericilik her alanda yoğunlaşmakta ve yaygınlaşmaktadır.

Son uçak kaçırma olayında Alman emperyalist burjuvazisinin giriştiği vahşet hareketi, gerek bütün dünyada gerekse Almanya'da, Almanya'da giderek azgınlaşan, siyasi gericiliğin küçük ama çarpıcı bir örneğini teşkil etmektedir.

Alman emperyalist burjuvazisi, bir yandan ayağa kalkan dünya halklarının mücadelesinin bastırılması için elinden geleni yaparken, bir yandan da Alman emekçi sınıfları ve Almanya'da çalışan yabancı emekçiler üzerinde ağır bir polis terörü uygulamakta, ezilen halk yığınlarının yüzlerce yıllık bir mücadele sonucunda kazandığı demokratik özgürlükleri askıya almaya çalışmaktadır.

Batı Almanya'da kriz derinleştikçe "demokratik" burjuva kanunlarının sahteliği sırıtıyor.

Polis gelişigüzel insanları aramaktadır. Tüm auto-bahn giriş çıkışlarında makinalı tüfeklerle donatılmış polis müfrezeleri beklemektedir. 6-7 hafta önce bir işçi makinalı tüfekle tarandı ve ağır yaralandı. Çünkü polis, işçinin elinde bulunan naylon torba içinde elbise askılarını silah "sanmış".

Bu ve benzeri olaylar Batı Almanya'da gündelik hayatın "olagan" bir parçası haline gelmiştir.

Batı Almanya'da yükselen terörün ve azgınlaşan siyasi gericiliğin en önemli göstergelerinden biri de, Alman tekelci burjuvazisinin, proletaryanın siyasi örgütlerine karşı giriştiği saldırıdır. Alman emperyalist burjuvazisinin temsilcileri, geçtiğimiz günlerde, KPD/ML, KPD ve KBW'nin yasaklanması için Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuştu.

Almanya'daki Türkiyeli proleter devrimciler, enternasyonal proleter dayanışmasının güzel bir örneğini vererek, başta Alman proletaryasının siyasi örgütlerinin kapatılması girişimleri olmak üzere, Almanya'da azgınlaşan tüm siyasi gericilik çabalarına karşı savaş açmışlar ve bunun bir parçası olarak da bir bildiri dağıtmışlardır.

"CDU'nun KPD/ML, KPD, KBW'yi YASAKLAMA ÇABASINI ALMAN İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ DURDURACAKTIR" başlığını taşıyan ve iki dilden (Almanca ve Türkçe)

Dev.Sa.6.Sü.7'de

✱ Bonn intikamcıları savaş cıhazı orduyu sürekli güçlendirmektedirler. Muazzam miktardaki finansmanın yanısıra onlar, orduyu hazır tutmak ve onun vurucu gücünü ölçmek üzere askeri manevralar düzenlemektedirler. Bildirildiğine göre ordu, 12 ile 15 Eylül arasında askeri manevralar yapacaktır. Hagen, Nuldenberg'deki Baveri bölgeleri, ordu operasyonlarının bir sahnesi haline gelecektir. Hagen bölgesinde Batı Alman emperyalizminin 36 bin askeri, diğer bölgedeyse Amerikan ordusunun ve saldırgan NATO bloğuna üye ülkelerin birlikleri de dahil 58 bin askeri birlik, savaş taktiği ve silahlarını gösterecektir. . Ordunun güçlendirilmesi Bonn intikamcılarının halkların özgürlüğü ve bağımsızlığına karşı yeni maceralar yolunda ilerlediklerini göstermektedir.

(26 AĞUSTOS 1977 TİRAN RADYOSU YAYINLARINDAN)

✱ Almanya KPD/ML'nin Merkez Organı Roter Morgen gazetesi, bir makalesinde, Batı Alman emperyalistlerinin ırkçı Güney Afrika rejimine yaptıkları cömertçe yardımı teşhir etmektedir. Roter Morgan gazetesi diğer şeylerin yanı sıra şöyle yazmaktadır:

"Güney Afrika rejiminin askeri cihazının ihtiyaç duyduğu, ithal edilen askeri malzemelerin % 20 ' si Batı Almanya'dan gelmektedir. Bu delilleri gizlemek üzere Bonn, utanmazca yalanları kullanmaktadır. Nitekim Milan tipi füzeler ve Yunk şirketinin zırhlı araçları, madeni donatım gibi maskelenerek, Güney Afrika'ya gönderilmiştir. Öte yandan Foster'in askeri ateşesi, Blom Un Forst adlı bir Hamburg şirketinden savaş gemileri satın almak için görüşmeler yapmıştır. Bu savaş gemileri Portekiz aracılığıyla Güney Afrika'ya gönderilmiştir. "Roter Morgen gazetesi şunları yazmaktadır:

"Bu deliller Bonn'un Güney Afrika halklarıyla sözde dayanışma açıklamalarının hiç bir değeri olmadığını göstermektedir. Alman emperyalistleri 4 milyar mark yatırdıkları ve işletmelerin yaklaşık 400 şubesinin Afrikalı işçileri sömürdüğü Güney Afrika'ya dörme rüyalarından vazgeçmemişlerdir. Batı Alman emperyalistleri, kar sağlamak üzere, Foster rejinini silahlandırmakta ve öte yandan bu rejimin gizli ajanlarının hazırlanmasında dikkat göstermektedirler.

(27 Ağustos 1977 TİRAN RADYOSU YAYINLARINDAN)

✱ Bonn intikamcıları Pretorya'nın ırkçı rejimiyle ekonomik işbirliğini yoğunlaştırmışlardır. Güney Afrika'nın ithal ettiği malların ithalat değeri olan 5,2 milyar markın 3,1 milyar markını Batı Alman ihracatları meydana getirmektedir. Önümüzdeki aylarda Bon Pretorya'yla ticareti genişletmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca son 18 ay içinde Batı Almanya Foster rejimine yaklaşık 656,5 milyon marklık kredilerine 2,75 milyon mark daha eklemiştir. 300 çeşitli Batı Alman firmasının doğrudan yatırımları 4 milyar marka ulaşmaktadır. Güney Afrika basının verilerine göre Batı Almanya'nın Güney Afrika'daki mali menfaatleri, 12 milyar dolara ulaşmıştır.

(29 Ağustos 1977 TİRAN RADYOSU YAYINLARINDAN)

✱ Bonn ile Pretorya arasındaki bağlar her alanda gelişmektedir. ABD'den sonra Batı Alman intikamcıları Pretorya'ya çeşitli mal ve donatım sağlayanlar arasında ikinci gelmektedir. Sadece geçtiğimiz günlerde Johannesburg'da yayınlanan verilere göre iki ülke arasındaki ticari mubadele hissedilir derecede artmıştır. Ticari işbirliğinin yanı sıra Batı Alman tekelleri bu ülkede ekonominin çeşitli sektörlerinde yaklaşık 400 şube kurmuşlardır. 1976 yılında Güney Afrika'da doğrudan yatırımları 38 milyon marka ulaşmış, bu yılın sadece ilk üç ayında ise, bu yatırımlar yaklaşık 26,8 milyon marklık bir toplama erişmiştir.

(25 EYLÜL19 (25 EYLÜL 1977 TİRAN RADYOSU YAYINLARINDAN)

✱ Güney Afrika ırkçı rejiminin izlediği açık kapı siyaseti, yabancı sermayeye, ülke ekonomisini daha fazla pençesine alması için imkan tanımaktadır. Nitekim 1976'da Batı Alman sermayesinin yatırımları, 567,2 milyon mark iken, bu yıl bu miktarın daha fazla artması beklenmektedir. Güney Afrika'nın bu ülkesinde çeşitli Batı Alman şirketinin çok sayıda şubesi bulunmaktadır. Yabancı basın aynı zamanda 6 bin kadar Batı Alman şirketinin ve firmasının Güney Afrika'yla dolaylı bağları olduğunu ve 300'den fazla kuruluşun .... sömürüsünü teşkil etmektedirler. Güney Afrika'yla çok yanlı bağlarını sürekli güçlendirmek Bonn intikamcılarının, bu ülkenin değerli servetlerini yağma etmelerine hizmet etmektedir. Bu aynı zamanda Güney Afrika ırkçılarına iktidarlarını her ne pahasına olursa olsun korumalarına yardım etmektedir.

(12 Temmuz 1977 TİRAN RADYOSU YAYINLARINDAN)

✱ Bonn intikamcıları yayılmacı planlarını uygulamak amacıyla savaş makinalarını güçlendirme yolunda ilerlemektedirler. Bu olguyu Bonn'un Savaş Bakanı Leber geçenlerde basına verdiği bir demeçte bir kere daha kabul etmiştir. O ülkesinin askeri güçlenme yolunu sürdüreceğini ve Batı Almanya'nın güçlü olması gerektiğini belirtmiştir. Bonn'un savaş bütçelerinin yıldan yıla arttığı ve Batı Alman ordusunun saldırgan NATO ittifakı çerçevesinde en modern araçlarla donatıldığı bir gerçektir. Bonn'un askeri bakımdan yükselmek için çılgınca planları, aynı zamanda bugün Alman militarizminin Avrupa halklarının özgürlük ve bağımsızlığına karşı büyük bir tehlike olduğunu da göstermektedir.

(29 Temmuz 1977 TİRAN RADYOSU YAYINLARINDAN)

✱ Geçtiğimiz günlerde bir Amerikan heyeti Sudan'a gelmiştir. Üç haftalık ziyareti sırasında heyet, Hartum'un yüksek! yetkilileriyle yaptığı görüşmelerden başka Sudan'daki pek çok askeri birliği ziyaret etmiştir. Pentagon yüksek ! yetkilileri ayrıldıktan sonra Sudan Dışişleri Bakanı Halit, Amerika'dan askeri malzeme almak için bir anlaşma yapıldığını açıklamıştır. Waşington'un silah vermesi sadece dar menfaatlerine dayanmaktadır. Gerçekte Amerikan emperyalistleri şu veya bu Afrika ülkesinin savunmakla değil, fakat Sovyet sosyal-emperyalistleriyle rekabet içinde Afrika'daki etkilerini güçlendirip genişletmeyle ilgilenmektedirler. Sovyet yardımları gibi . Amerikan askeri yardımlarına da, bunları alan ülke için çok ciddi siyasi ve ekonomik şartlar eşlik etmektedir. Bunlar Waşington ve Moskova'nın savunma şemsiyelerini önerdikleri ülkeleri kendilerine bağlamayı amaçladıkları zincirlerdir.

(22 AĞUSTOS 1977 TİRAN RADYOSU YAYINLARINDAN)

ALMANYA'DA FAŞİZM TEHDİDİ ARTIYOR

Emperyalist sistem,ekonomik, siyasi ve sosyal alanlarda şiddetli bir buhranın içine düşmüştür.

Emekçi yığınların hayat koşulları, bu buhranın derinleşmesiyle birlikte daha da kötüleşmekte, onların sırtına vurulan sömürü yükü tarifsiz bir hızla artmaktadır.

Emekçi yığınların sömürünün artmasına direnmeleri ve şimdiye dek mücadeleler sonunda kazandıkları hakları da kullanıp savunarak yeni kavgalara atılmaları buhranın yükünün emekçi yığınlara vurulmasını büyük ölçüde güçleştirmektedir.

Böylece,"burjuvazinin, ne seçimler ne de parlamenter lafazanlıklarla"bu yükselişe karşı çıkamadığı koşullar hızla oluşmaktadır.

Bu durum dünya çapında faşizmin ve gericiliğin saldırganlaşmasına, burjuvazinin halka kırbaçla saldırmasına yol açmaktadır.

AEP 7. Kongresi'nde Enver Hoca yoldaşın dediği gibi "bu şartlarda faşizm tehlikesi daha tehdit edici bir hal almaktadır.Sermayenin çıkmaza girdiği ve işçi sınıfının ağır darbelerine hedef olduğu zaman ya iflas ettiği ya da faşist diktatörlüğünü kurup savaşa yöneldiği bir gerçektir."

Bugün Birinci Dünya Savaşı sonrasında ve İkinci Dünya Savaşı sırasında faşist kampın mihraklarını oluşturan İtalya, Almanya ve Japonya'nın yanısıra Fransa ve İngiltere gibi devletlerde iki süper devletin başını çekmeyi kimseye kaptırmadıkları bir faşistleşme yarışı sürmektedir.

Burjuvazi faşizme dayanarak savaşa yönelmenin yollarını, faşizmin zaferini gerçekleştirdiği emperyalist devletlerin yanısıra hala zayıf bir burjuva demokrasisinden söze dilebilecek ülkelerde de aramaktadır.

Son günlerde Batı Almanya'da artan tedhiş olayları ve onlara paralel olarak ortaya çıkan ordu ve diğer devlet kurumlarındaki faşist gelişmeler bu çerçeve içinde ele alınmalıdır.

Dünyayı saran bunalım, Batı Almanya'yı derinden etkilemiştir. 1970 başlarında başlayan bunalım sonunda Almanya'nın da üretimi düşmeye başlamış,işsizlik artmış, özellikle petrol ithali için harcanan muazzam miktardaki döviz ekonomiyi sarsmıştır. Emekçilerin ücretlerini çeşitli biçimlerde kısmaya çabalayan emperyalist burjuvazi iç baskıyı sistemli olarak arttırmış,polis teşkilatı güçlendirilirken, yeni faşist yasalarla da desteklenmiştir.

Bunun yanısıra, dış siyasetini ve ekonomik ilişkilerini belirleyen koşullar da Almanya'yı faşizm tehdidinin arttığı bir ülke durumuna sokmaktadır. Kapitalizmin dengesiz ve sıçramalı gelişim kanunu, derinleşen bunalım şartlarında bir yandan esas olarak Amerika ile Rusya arasındaki paylaşım mücadelelerini keskinleştirirken, diğer yandan da Almanya gibi emperyalist devletlerin zaten sınırlı olan pazarlarını gittikçe artan hegemonyacı baskı ve reka

Dev.sa.7.sü.3'de

Mogadişu "baskını" kanlı bir emperyalist saldırıdır

Kaçırılan Lufthansa uçağı, Mogadişu Havaalanına indiğinde, Somali iki süper devletin kışkırttığı kanlı bir savaşın girdabı içinde savruluyordu.

Moskova başta hem Somali'ye hem de diğer savaşan devlet olan Etyopya'ya silah yardımında bulunurken şimdi sadece "Etyopya devriminin savunulmasına yardım edeceğini" belirtiyordu.

Öte yandan, Kenya ile olan istikrarlı bağımlılık ilişkileri Amerika ve İngiltere ile diğer Avrupa devletlerini Somali'ye yardım etmekten "şimdilik" alakoyuyordu. (Çünkü bilindiği gibi Somali'nin Etyopya ile olduğu gibi Kenya ile de benzer sınır anlaşmazlıkları mevcuttur.) Batı yardımının geciktirilmesi aslında iki nedene dayalıydı.Birincisi bölgede iki süper devlet arasındaki rekabetin hızlı bir tırmanış içine girmesinin Amerika'nın arzulamadığı bir gelişme olması, ikincisi ise milli burjuva iktidarı bulunan Somali'nin güçlü bir devlet haline gelmesinin engellenmesi ve bu ülkenin "ehlileştirilmesi" yanı batıya bağımlılaştırılması.

Lufthansa uçağı Mogadişu Havaalanı'na indiğinde Somali'de durum kısaca buydu.

Somali'nin ekonomik ve askeri kaynakları özellikle askeri kaynakları kurumaktaydı. Somali'nin askeri desteğe ihtiyacı vardı.

Sonuç olarak Somali emperyalist baskılar karşısında hiç de kuvvetli bir durumda değildi.

Silah ve diğer "yardım" vaadlerinin güçlü baskısına sahip Alman ve İngiliz emperyalistleri bu durumda olan Somali devletini, sonunda toprakları üzerinde Alman askerlerinin katliam eylemine "ikna" ettiler.

Uçağa baskın yapmak amacıyla onu adım adım izleyen 176 kişilik GSG-9 "özel" katil birliği diğer hava limanlarında bulamadığı fırsatı Mogadişu'da elde etti.

Olayların gelişmesinin ortaya koyduğu bizce bun

Dev.Sa.7.Sü.8'de

AET EMPERYALİSTLERİNİN GÜNEY AFRİKA'DAKİ GERİCİ İLİŞKİLERİ

Gerici ve faşist gelişmelerin hızla boygösterdiği tek ülke Almanya değildir. Başta iki süper devlet olmak üzere faşizm ve gericilik hemen bütün emperyalist devletlerde gelişen bir tehdit ya da artan bir zulüm ve saldırganlıktır.

İngiltere'de, İtalya'da, Fransa'da, Japonya'da da içte faşist tehlikenin arttığı gözlenmektedir.. Bu yaz İngiltere'de ırkçı-faşist gösteriler artmış işçi sınıfına karşı baskı tedbirleri uygulanması isteği oldukça fazla taraftar bulmuştur. İtalya'da neo-faşistlerin faaliyetleri ve devlet aygıtı içindeki faşist eğilimler de yine son derece uyarıcı boyutlara ulaşmış bulunmaktadır. Kappler'in kaçırılmasının ardından bir İtalyan bakanının istifa etmesi sadece faşist oyunların üzerindeki dumanı dağıtmamak amacına hizmet etmiştir.

İçte faşizmi uygulayanlar, ya da ona yönelenler, dışta da savaş kundakçılığına, uluslararası gericiliğin, karşı-devrimin güçlenmesine çalışmaktadırlar.

Dev.Sa.6.Sü.7'de

ALMAN EMPERYALİST BURJUVAZİSİ İÇTE VE DIŞTA DAHA ÇOK "KAMÇI POLİTİKASI"NA SARILIYOR

Hans Martin Schleyer adlı Alman İşverenler Sendikası Başkanı'nın kaçırılışı, daha önce önemli bir banker olan Jürgen Ponto'nun öldürülüşü ve son uçak kaçırma olayı ile birlikte Almanya'daki "demokrasi" perdesi hızla yırtılmaya başladı, gerici ve baskıcı faşist gelişmeler birbiri peşisıra boygösterdi.

Almanya'da faşizm tehlikesi süratle artmaktadır. Ardı ardına patlak veren olaylar içte faşist uygulamaların giderek sıklaştığını ortaya koyuyor.

İçteki bu gelişmenin uluslarası ekonomik ve siyasi ilişkilere yansıması da eşit derecede gerici niteliktedir. Batı Alman emperyalizmi, buhranın derinleşmesinin sonucunda dış pazarlarını koruma ve genişletme çabalarına hız verirken, en gerici ve faşist rejimlerle sıkı ilişkiler içine girmekten kaçınmamaktadır.Gazetemizin bu sayfasında Almanya'nın özellikle ırkçı faşist Güney Afrika rejimiyle yakın ilişkileri sergilenmektedir. Belirtilenlere Güney Afrika ile Almanya arasında ikili askeri bir anlaşmanın imzalandığını ve iki ülkenin nükleer araştırma alanında işbirliği yaptığını da ekleyelim.

Batı Almanya, sadece Güney Afrika ve Rodezya ile değil, fakat aynı zamanda İsrail Brezilya ve Türkiye gibi faşist diktatörlüklerle de sıkı ekonomik ve askeri işbirliğini sürdürmektedir.

Brezilya'ya nükleer reaktör satan ve çeşitli askeri malzemelerle onu besleyen Federal Alman emperyalizmi buna karşılık buradaki büyük yatırımlarıyla ülkedeki proletarya

Dev.Sa.7.Sü.1'de

AEGB Kongresi'ni yoldaşça selamlıyoruz

Arnavutluk Emek Partisi etrafında çelikten bir birlik o-[illegible] derliğini sıkıca kavrayan Arnavutluk Emekçi Gençlik Birliği 26 Eylül - 29 Eylül arasında 7. Kongresi'ni yapmış bulunuyor.

Arnavutluk gençliğinin devrimci başarılarını sergileyen ve onu sosyalizmin inşası yolunda ve proletarya diktatörlüğünün savunulması için daha da yüksek bir kararlılık ve bilinçle donatan AEGB 7. Kongresi'ni yoldaşça selamlıyoruz.

Bütün Arnavutluk gençliği ve dünya devrimci gençliği için önemli bir olay olan bu kongrede, Enver Hoca bir konuşma yapmıştır.

AEGB'nin 7. Kongresi ile ilgili bilgileri ve yoldaş Enver Hoca'nın konuşmasını teknik geçikme yüzünden GENÇLİK ekinin 15. sayısında yayınlayamadık. Kongrenin dünya gençliği açısından önemini dikkate alarak, Enver Hoca'nın konuşmasını gazetemizin bu sayısında yayınlıyoruz.

AEGB Kongresi kapanırken Enver Hoca yoldaşın yaptığı konuşma :

Bilindiği gibi 26 ile 29 Eylül arasında yüksek devrimci bir ortamda AEGB 7. Kongresi tam başarıyla çalışmalarını yaptı.Kongre'nin kapanış oturumunda, Emek Partisi'nin ve Arnavutluk halkının sevgili önderi Enver Hoca Yoldaş da hazır bulundu. O'nun, Kongrenin bu oturumuna katıldığı bildirildiğinde delegelerin güçlü alkışları ve hararetli tezahüratı patlak verdi. İşte Enver Hoca yoldaş salona girdi. Güler yüzle ve havaya kalkmış yumrukla her zamanki gibi. Delegeler bu heybetli anlarda duydukları gurur ve sevinçten heyecanlı olarak tezahürat yapıyorlar. Enver Hoca yoldaş, militan örgütünün kuruluş yıllarından beri gençliğin yakınında, her zaman olduğu gibi bu sefer de aralarında bulunuyor. Enver Hoca yoldaşla birlikte Mehmet Şehu, Heturan İsai, Hüsnü Kapo, Ramiz Alia, Rita Marko, Spiro Koreka, ve diğer yoldaşlar salona girip prezidyumda yer alıyorlar.

Delegeler birkaç dakikadır alkışlıyor ve"Parti Önder", "Her Zaman Hazırız","Annem Parti","Enver Hoca", diye hararetli ve uzun tezahüratta bulunuyorlar. Enver Hoca yoldaş havaya kalkmış yumrukla delegeleri selamladığında delegelerin coşkunlukları zirvesine ulaştı.

Bu devrimci coşkunluk arasında iki ilkokul talebesi prezidyuma çıktı ve Enver Hoca yoldaşa taze çiçeklerle dolu bir buket ve kızıl mendili armağan etti.Enver Hoca yoldaş onları sevgiyle kucaklıyor. Onlardan sonra bazı delegeler prezidyuma çıkıyor ve bütün delegeler adına Enver Hoca yoldaşı sınırsız sevgiyle kucaklıyorlar. Coşkunluk gittikçe yükselip daha heybetli hale geliyor. Daha sonra Berat bölgesi AEGB komitesi 1. sekreteri ve sosyalist iş kahramanı Vala Buşali söz aldı. O AEGB 7. Kongresi şerefine sosyalist yarışlarda kazananları ilan etti. Bir dizi gençlik örgütü, sosyalist yarışların kızıl bayraklarıyla şereflendirildi.Salona tarif edilemez bir sevinç ve coşkunluk ortamı hakimken, güçlü alkışlar ve parti için fırtınalı tezahürat arasında delegelerin yaptıkları coşkun ve hararetli kabulden duygulanan Enver Hoca yoldaş söz aldı.

"Sayın yoldaşlar, bayrakların teslim edilmesinden önce Parti'nin ve MK"nin ülkemizin yiğit gençliği için hararetli sevgisini yürekten ifade etmek isterim. Aranızda bulunma isteğim çok hararetliydi. Ve işte sizinle birlikte sevinmeye ve bu tarihi kongre için sizi kutlamaya geldim. Ben sizi sürekli izleyip, televizyon aracılığıyla görüp, dinledim. Bu kongre kürsüsüne birer birer geldiğinizi, ileri düşünceyi söylediğinizi, şanlı Partimiz, Arnavutluk halkı ve sosyalist anayurt için hararetli ve sınırsız sevgiyi ifade ettiğinizi gördüm. Siz hepimize ilham verdiniz. Ben yirmi yıl daha gençleştiğimi söyleyebilirim.

"Siz yiğit gençliğimiz Parti'nin çizgisinde ve onun kazanılmasında ve doğru bir şekilde uygulanmasında olgunluk, büyük kararlılık, cesaret ve yiğitlik gösterdiniz. Tartışmalarınızda her şeyi beğendim. Söylediklerinizin hepsini tekrarlayamayacağım için beni af edeceksiniz. Sadece düşünceme göre, binası'nda çalışan işçi sınıfının bir evladının bir düşüncesini tekrarlayacağım.

"O maden curufunu temizlemezsek, yüksen fırının işleyemediğini ve çelik üretemediğini 'söyledi. Bu gerek iç düşmanlara, gerekse dış düşmanlara karşı sertçe yürütülmesi gereken sınıf mücadelesine ve Marksizm-Leninizm'in temel ilkelerine cevap vermektedir. Biz dışkıları ülkemizle ve Marksist-Leninist fikirlerimizle sonuna kadar temizlemeliyiz.

"Siz yoldaşlar, genç erkek ve kızlar güzel bir hayatla karşı karşıya bulunuyorusunuz.Çünkü gerek inşa ettiğimiz bu güzel hayat, gerekse daha güzel olacak gelecek için kanınızı dökmüşsünüz, terinizi dökeceksiniz, genç adelelerinizin kuvvetini, yaratıcı düşüncenizi, bilgilerinizi va hararetli yüreğinizin sevgisini kullandınız.

"Ben çok sayıda projeniz için sizi kutlarım. Projelerinizi Parti ve bütün halk tanımakta ve sizinle gurur duymaktadırlar.Siz anayurdun en güzel çiçeğisiniz. Fakat çelikten daha güçlü, dünyada en modern kombinalardan bir tanesinin dökebildiği her çelikten daha güçlüsünüz. Komünistler nasıl özel çelikse, siz de özel çeliksiniz. Ve komünistler nasıl yılmazsa, siz de yılmazsınız.Siz böylesiniz. Çünkü şanlı ve yiğit bir halkın evlatlarısınız. Siz böylesiniz çünkü Emek Partisi sizi ölümsüz Marksizm-Leninizm ideolojisyle her gün beslemekte, iş ve hayatta çelikleştirmekte ve teoriyi pratiğe bağlamanızı öğretmektedir. İşte projeler burada. Bunları bütün halkımız ve gerek dostlar, gerekse düşmanlar görmektedirler.

"Parti, genç erkek ve kızlara devlet işlerinin yönetimini,ekonominin, ordunun, kültürün ve bilimin yönetimini emanet etmiştir. Partinin size büyük inancı vardır. Bu sebeple binlerce genç erkek ve kız sosyalizmin inşasını mükemmel bir şekilde yönetmekte, ve iş ve yüksek uyanıklıkla proletarya diktatörlüğünü savunmaktadırlar.

"Merkez Komitesi'nin size gönderdiği selamda belirtildiği gibi, Parti ve halkın size büyük inançları vardır. ve biz sizden daha yaşlı kuşak, sizinle kol kola ter dökeceğiz ve gerekirse kan bile dökeceğiz. Ve ilerlemeniz meşaleyi almanız ve daha da ileri götürmeniz için size yardım edeceğiz.

"Gelecekteki genç kuşakların sizin gibi mücadelede ve işte yetişmesine, proletarya partisinin şanlı çelikleşmesine, komünist topluma kadar partimizin her zaman güçlü, yeni, yılmaz ve muzaffer olması için saflarının taze kanla doldurulmasına dikkat edin. O hiç kuşkusuz öyle kalacaktır Bunu söylediğimiz zaman övünmüyoruz. Fakat şimdiye kadar büyük fırtınalar ve boralarla karşı karşıya bulunduk ve bunları başarıyla göğüsledik. Gelecekte de düşmanlarla karşı karşıya bulunacağız. Fakat onlardan korkmayacağız.

Tecrit olduğumuzu düşünenler ciddi bir şekilde yanılmaktadırlar. Biz hiç bir an tecrit olmadık, olmuyoruz ve olmayacağız. Çünkü Partimiz dünya proletaryasının kalplerini ve düşüncelerini saran ve gerçek Marksist-Leninist partilere kılavuzluk eden, muzaffer bilimsel ideoloji olan Marksizm-Leninizm bayrağıyla ilerlemektedir. Bu emperyalist sosyal-emperyalist, revizyonist, oportünist ve şarlatan düşmanların kafalarını kıracak olan sıkı ve çelik bir güçtür.

"Sevgili genç erkek ve kızlar; bu sebeple bütün zaferimizi bize getiren yiğit Parti'mizi sevip, çelikleştirelim. Halk inşa ettiğimiz ve daha güzel hale getireceğimiz yeni ve güzel sosyalist hayatı Partiye mecbur etmektedir. Bu sevgi, duygulu bir şey değildir. Fakat Marksist-Leninist yoldan çelikleşsin. Parti içinde birliği güçlendirelim. Demir-çelik işçisinin söylediği cüruftan koruyalım. O kadar saf,yiğit,cesur, olgun ve güler olan gençliğimizi de cüruftan koruyalım.Dünyada, halkla tek bir vucut gibi olan Parti'yi ve gençliği kırabilecek olan bir güç yoktur. Bu birlik vardır,ve daha fazla güçlenecektir. Partinin 7. Kongresi'nden sonraki kongreniz ülkemizdeki sosyal ve ekonomik gelişmeye şimdiye kadar görülmedik derecede bir hız kazandıracaktır.Siz gözü pek vaatlerde bulundunuz . Parti size teşekkür eder ve bu vaatleri gerçekleştireceğinize kesinlikle inanmaktadır. Parti vaatleri başarıyla karşılamanız için size her yardımı yapacaktır. Merkez Komitesi ve bizzat şahsım adına çalışınız, düşününüz,yaratınız, gerçekleştiriniz ve uyanık olunuz derim.

Burada genç bir kız, yanılmıyorsam Şişkalevetsen'den gelme bir kız 'gözümüz tüfeğin arpacığındadır' dedi. Öyle olmalı. Bütün bu büyük işleri gerçekleştirerek, silahlı olmalıyız. Ve anayurdu ve sosyalizmin zaferlerini savunmada her zaman uyanık olmalıyız. Halkımız yiğit ve savaşçı olmuştur. Parti'nin öğrettiği gibi, atalarının yüksek yurtsever erdemlerini miras alan ve onları şanlı 'Milli Kurtuluş Savaşı' nda daha yüksek bir düzeye çıkaran ve Arnavutluk askeri halk sanatıyla güçlendiren evlatları, bütün düşmanları, her hangi bir düşman ittifakını, gerek Amerikan emperyalistlerini,Sovyet sosyal-emperyalistlerini, gerekse uşaklarını parçalayacaklardır.Bu sebeple ülkeyi içten güçlendirelim. Ve uluslararası Marksist-Leninist birliğin güçlendirilmesine yardım edelim.

"Biz burada Marksizm-Leninizmin bize öğrettiği proleter enternasyonalizminin güçlenip, çelikleştiğini görüyoruz. Bu kongreye per çok ülkeden dostlar ve yoldaşlar gelmişlerdir. Onların Arnavutluk halkı, Emek Partisi ve gençliğimiz için hararetle ve sevgiyle söylediklerini dinledim. Biz de onları candan seviyoruz. Ve onlara her zaman candan yardım edeceğiz. Ve devrim davası için ortak mücadelemizde işbirliği yapacağız. Biz görevlerimizi sonuna kadar gerçekleştireceğimiz üzerine Marksist- Leninist dostlar ve yoldaşlarımıza teminat veriyoruz.

Merkez Komitesi adına bize uluslararası alanda verdikleri ve çok fazla değerlendirdiğimiz büyük ve sınırsız yardım için onlara teşekkür ederiz. Onlar güç durumlarda mücadele etmekte ve ilerleyip, Marksist-Leninist fikirleri yayıp, sosyalizm ve devrimin zaferi için mücadele etmektedirler. Bütün bu delegelere candan teşekkür ederim.

"Siz delege yoldaşları ve sizin aracılığızla ülkenizin bütün gençliğini bir kere daha selamlıyorum. Yiğit işçi sınıfını ve özellikle de bu kongrenin çalışmalarını yaptığı; ekonomimizi, ülkeyi ve kendi işçi sınıfını güçlendirecek olan Metalurji Kombinasındaki işçileri selamlıyorum. Arnavutluk teknisyenleri ve mühendisleri ve onlarla birlikte çalışan Çinli teknisyenleri ve mühendisleri selamlarım. Ve Çinli uzmanların 1 Ekim bayramını kutlarım.

Ülkemizin yiğit kadınlarını selamlarım. Kooperatifleşmiş köylülüğü selamlarım. Anayurdumuzun zaferlerinin savunucusu olan şanlı Halk Ordusu'nu selamlarım.Militan eğitimsever ve ilerici Elbasan yurttaşlarını selamlarım.

YAŞASIN PARTİ!
YAŞASIN GENÇLİK!

Enver Hoca yoldaşın konuşması olağanüstü bir ilgiyle izlendi. Ve delegeler arasında büyük bir coşkunluk uyandırdı. Onlar sık sık ayağa kalktı. Güçlü alkışlarla tezahüratta bulundular. Enver Hoca yoldaşın konuşması şimdiye kadarki gibi, yüksek devrimci hazırlıklarla muhteşem projeleri gerçekleştirmeleri yılmaz Parti, gençlik, halk birliğini daha da çelikleştirmeleri, sosyalist anayurdu kahramanlıkla savunmaları uğruna delegeler için çok güçlü bir teşvik haline geldi.Enver Hoca yoldaş ve diğer Parti ve devlet önderleri delegelerin coşkun alkışları arasında AEGB 7. Kongresi'nin kızıl bayraklarını kazanan delegelerin gençlik örgütlerinin temsilcilerine bayrakları teslim ettiler. Kızıl zafer bayraklarını yüksekte tutarak, delegeler kongrenin yüksek kürsüsünden geceyi güne dönüştürerek ülfine bir akşam yemeği verdi.

keyi ilerletmek için çalışıp mücadele edeceklerini ve anayurdun savunulması için muktedir askeri stratejistler haline geleceklerine, Parti'ye ve Enver Hoca yoldaşa söz verdiler.

AEGB 7. Kongresi'nin kapanış oturumunda Enver Hoca yoldaş, kongrenin çalışmalarına katılan yabancı gençlik heyetlerinin başkanlarıyla candan bir şekilde görüştü.

AEGB 7. Kongre'sinin çalışmalarının başarıyla sona ermesi dolayısıyla 29 Eylül öğleden sonra Elbasan'daki Metalurji Kombinası'nda bulunan çelik tesisinin esas binasında Emek Partisi'ne,ülkenin sosyalist inşasında elde edilen muhteşem zaferlere Arnavutluk'un yiğit gençliğine ve 7. Kongresi'ne ithaf edilen şarkılar ve oyunlardan oluşan bir konser verildi. Delegeler, montaj işçileri ve Metalurji Kombinası'ndaki inşaat işçileri, Elbasan şehrinden gelme genç erkek ve kızlar gibi 6000 kişi konseri ilgiyle izledi. Öte yandan konserde AEGB 7. Kongresi'nin çalışmalarına katılan Parti ve devlet önderleri Mehmet Şehu, Heturan İsai, Hüsnü Kapo, Ramiz Alia, Rita Marko, Spiro Koleka ve diğer yoldaşlar da hazır bulundular.

Öte yandan gençliğin 7. Kongresi'nin çalışmalarının başarıyla sona ermesi dolayısıyla Elbasan şehrindeki binlerce ilkokul talebesi ve okullu genç devrimci mücadelede iş şarkıları söyleyerek ve şanlı Emek Partisi, Parti ve halkın sevgili önderi Enver Hoca yoldaş ve yiğit Arnavutluk gençliği için tezahüratta bulunarak şehrin sokaklarına döküldüler. Şehrin merkezi meydanında akşamın geç saatlerine kadar şarkılar söylendi ve danslar oynandı. Akşam pek çok Elbasanlı işçi ailesi evlerinde ülkenin çeşitli bölgelerinden gelme AEGB 7. Kongresi'nin delegelerini misafirperverlikle karşıladılar. Bu kabuller çok sıcak bir havada geçti . Delegeler Kongrenin çalışmalarını yaptığı salonda hakim olan büyük çoşkunluktan bahsettiler. Misafirperver aile mensupları Emek Partisi'nin dikkati sayesinde sahip oldukları yeni hayat ve halkın refahından bahsetti ve gençliğin devrime ve sosyalist inşaya yaptığı katkı konusunda coşkunlukla konuştular.

AEGB 7. Kongresi'nin çalışmalarına katılmak üzere Arnavutluk'a gelen heyetler, 29 Eylül'de Metalurji Kombinası'nı ziyaret ettiler. Kombina'daki çeşitli bölümlere yaptıkları ziyaretler sırasında yabancı dostlar işçi gençliğin Arnavutluk sanayinin bu önemli projesinde yaptığı işi tanıdılar. 29 Eylül akşamı AEGB MK,AEGB 7. Kongresi'nin çalışmalarının başarıyla sona ermesi dolayısıyla yabancı delegeler şere

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

"Sabotaj" kışkırtma "yalanları işçi sınıfını yolundan çeviremiyecektir

Faşist diktatörlüğe ve emperyalizme karşı mücadelede çelikleşen işçi sınıfı, sarı sendikacılık hastalığının sosyal-faşist ve faşist sendika ağalarının, kendisine çektirdiği beladan bir gün kesin bir şekilde kurtulacaktır.

Ülkemizdeki yüzlerce sendikanın başına çöreklenmiş, çoğu faşist ya da sosyal-faşist sendika ağaları işçi sınıfının sömürü ve zulme karşı bilinçlenerek, düzeni yıkmak için kararlı mücadeleler vermek üzere atılımlar yapmasını çeşitli yollarla, entrikalarla, yalanlarla, tertiplerle engellemeye çalışmaktadırlar.

Bunlar, içki ve safahat dolu rahat hayatlarıyla lüks arabaları ve yüzbinlerce lirayı bulan yıllık "gelir"leriyle, işçi sınıfının sırtına yapışmış, işçilikle hiçbir alakaları kalmamış parazitlerdir. Sadece patronun değil, fakat aynı zamanda kendilerinin menfaatleri de onları işçi sınıfına saldırmaya zorlamaktadır. Onlar için, içine düştükleri bataklıkta debelenip her gün daha çok iğrenç karşı-devrimci faaliyetlere bulanmak kaçınılmaz bir hayat tarzı haline gelmiştir.

Patronun yedirdikleriyle genellikle yetinmeyen bu şiş göbekli asalak yaratıklar, çeşitli yolsuzluklara, dolandırıcılığa, hırsızlıklara katılıp yağmacılık yapmayı da kendi genel karakterlerinin ayrılmaz bir özelliği haline getirmişlerdir.

Bütün karşı-devrimciler gibi bunlar da işçi sınıfının gittikçe bilinçlendiği koşullarda, kurtuluşu yalan ve sahtekarlığa daha da sarılmakta bulurlar.

Yapılan yolsuzluklar vurgunlar, talanlar nasıl örtbas edilir?

Hakim sınıflar bu konuda büyük tecrübe sahibidirler. Günümüzde faşist diktatörlük bunun envai çeşit örneklerini sürekli olarak önümüze koymaktadır.

Sömürü ve vurgunun alabildiğine arttığı şartlarda hakim sınıflar hemen dikkat çekici "olay"lar yaratarak, düzmece oyunlar sahneleyerek halkın dikkatini başka "yerlere" çekerler. Olumsuzlukların, felaketlerin, yoksulluğun kaynağının, şimdiki ekonomik ve toplumsal sistem değil, fakat "kışkırtıcılar", "anarşistler", "komünistler" olduğunu ileri sürerler. Onlara göre, orman yangınlarını "komünistler" çıkarmaktadır, trafoları "komünistler" havaya uçurmaktadır, gemileri "komünistler" yakmaktadır, hatta belki pahalılığı bile komünistler çıkarmaktadır. Bu yaygaralar sistemin her türlü iflasına karşı panzehir olarak hakim sınıflar ve onların uşakları tarafından sık sık kullanılır.

İşte bu köhnemiş yöntem, sarı sendikacıların, Amerikancı ve Rusçu faşist sendika ağalarının ve reformist ağaların da dört elle sarıldıkları bir can simididir?

Türkler'in milyonları bulan serveti mi ortaya çıktı, "işçi sınıfı düşmanları", "bölücülük" yapmaktadır! Halil Tunç'un yüzbinlerce lirayı yediği mi ortaya döküldü, "komünist yalanı"dır. Ve bu oyun her gün defalarca, bıkılmadan usanılmadan tekrarlanır durur.

(ELMS) Eskişehir Lokomotif Motor Sanayi Fabrikası'nda da benzer oyunlar oynanmıştır ve oynanmaktadır. Sarı sendikacılar bir takım yolsuzlukların üzerini örtebilmek amacıyla proleter devrimcileri suçlu göstermiş ve böylece bu eski hile bir kere daha kullanılmıştır.

Gazetenize bir mektup gönderen E.L.M.S fabrikasının proleter devrimci işçileri, bu konuda şunları belirtmektedirler:

"Eskişehir Lokomotif Motor Sanayi fabrikasında kukla sendikacılar bir takım yolsuzlukları örtbas etmektedirler. 11 Mayıs 1977'de odun yolsuzlukları yapan bir sendika yöneticisi sadece sendika görevinden alındı. İşçilere bu olay üzerinde hiç bir açıklama yapılmadı. Halbuki şimdiki İş Kanununa bakılırsa, bu kişinin iş akdinin feshedilmesi gerekirdi".

Fabrika yöneticileri yolsuzluk yaptığını bildikleri bir kişiyi hem de İş Kanunu'na rağmen neden işten atmıyorlar?

Sarı sendikacının onların sadık bir kulu olduğunu bilen ve onun da yağma sofrasının dibinden bir-iki kemik yürütmesine gözyuman efendilerin tavrıdır bu.

Yolsuzluk, örtbas edilmiştir, çünkü hakim sınıfların ve onların tüm uşaklarının hayatı "yolsuzluk"lar toplamından ibarettir. Mümkün olduğu kadar azının ortaya çıkması, sömürü ve talanın devamı için zorunludur.

Yolsuzluklar bununla bitti mi? Hayır!..

Proleter devrimcilerin mektubuna gözatmayı sürdürelim:

"11 Haziranı 12 Hazirana bağlayan gece yarında (0:30) çıkan yangında kömür tevzi bürosu yandı. Bu da kuvvetli bir ihtimalle kukla sendikacıların bir tertibidir. Çünkü bazı önemli ve yolsuzlukları belgeleyen evraklar bu yangında yokolmuştur.

"Büronun yandığı gece, yoldan geçmekte olan yarı deli birini yakalayan bekçiler, onun hırpalayıp döverek "sabotaj yapacaktı" dediler ve olayı o yöne sürüklemek istediler. Sendika tarafından dağıtılan bildiride de olay 'sabotaj' olarak proleter devrimcilerin üzerine atılmak istendi.

İşte yine eski hilenin ısıtılıp piyasaya sürülmesine tanık oluyoruz.

Sarı sendikacı asalaklar suçlarını işçi sınıfı devrimcilerine bindirmeye çalışarak işçi sınıfının gazabından kaçıyorlar. Bu, "Komünistler yaptı!" çığlıklarıyla kendi durumlarını gözlerden uzak tutma gayretidir. Ve boşunadır.

Çünkü artık işçi sınıfı bir yandan proleter devrimcilerin gerçek niteliklerini, öte yandan, hakim sınıfların ve uşaklarının gerçek suratını her gün daha açık seçik kavramaktadır.

Sabotaj gevezeliği ve kuru-sıkı laflarla işçileri aldatmaya çalışanların işçi sınıfına gerçek-

Dev.Sa.7.Sü.6'da

TÜRK-İŞ sendika ağaları Bozkurt Mensucat işçilerini bir kere daha patrona sattı

Zeytinburnu Bozkurt Mensucat Sanayii'ndeki işçiler, Türk-İş'e bağlı Teksif sendikasına kayıtlıdırlar. Her yerde olduğu gibi burada da sendika temsilcileri, fabrikanın bağlı olduğu bir bölge temsilciliği atamakta ve bu iş için patrona özellikle uşaklık edebilecek kişileri seçmektedirler. Bu satılmış sendikacılar, tamamen işverenle kaynaşmış olup, fabrikada çalışmakta olan 2.000'den fazla işçinin hiç bir hakkını korumamakta ve onları devamlı patrona satmaktadırlar. İçimize saldıkları muhbirleri vasıtasıyla tespit ettikleri demokrat kişileri derhal işten attırmakta, gerici sendikaya karşı en ufak bir muhalefeti bile bastırmaya çalışmaktadırlar. Bu şekilde kendilerinin arzu etmedikleri işçileri patron işten atmaya razı olduğundan, patronun atmak istediği işçilerin atılmasına da bu sahte "işçi temsilcileri"(!) ses çıkarmamaktadır.

Bu muhalefet bastırma işleminin en yoğunu bundan bir-iki sene önceki delege seçimlerinde oldu ve belli bir taban yaratarak seçimlerde liste çıkaran, çok tutarlı olmasa da belli bir mücadele veren muhalefetin kazanmaması için, patronla işbirliği yapan bu satılmışlar, sandıklara daha önceden doldurttukları kendi oylarıyla seçimi sahtekârca kazandılar. Sonra da 300 kişiden fazla işçiyi işten attırdılar.

Fabrikada çıkan yenmeyecek durumda olan yemeklerle, çok düşük olan işçi ücretleriyle, kanunsuz olarak sigortasız işçi çalıştırılmasıyla, tuvaletlerin pislikleriyle, vb. hiç ilgilenmeyen, bu konuda defalarca yapmış olduğumuz şikayetleri göz ardı eden bu satılmışlar, 1974'te yapılan ve normal olarak iki sene süreli olması gerekirken bir sene süresi uzatılan toplu sözleşmenin bitimi olan Temmuz ayında, hiç kimseye haber vermeden işverenle pazarlığa oturmuşlar ve daha önce olduğu gibi bu defa da belli çıkarlar karşılığı işçileri patronlara satmışlardır. Şöyle ki, işveren Temmuz ayı başından beri diremesine rağmen, son zamlardan hemen önce 40 ve 50 TL.'dan anlaşmaya razı olmuştur. Çünkü işveren de bu zamlardan sonra bu kadar gülünç bir paranın hiç bir değeri kalmayacağını biliyordu. Daha alınmadan değeri kalmayan bir ücret zammının, senede enflasyonun % 30-40'tan aşağı düşmediği bir ülkede işçiye hiç bir yarar getirmeyeceği, aksine onun gerçek kazancının daha da düşeceği ortadadır. Diğer bir durum da, iki sene geçerli olan bu toplu sözleşmenin 1979'un Temmuz'unda değil de, Eylül'ünde sona ereceğidir. Böylece işveren iki ay daha kârlı çıkmıştır.

Bu komedinin örtbas edilmesi için, adamları vasıtasıyla bizlere, yok "yakacak paranızı arttırdık" (daha önceleri yakacak parası 250 TL. civarındaydı, tabi bununla ancak bir çeki odun alabiliyorduk, şimdi ise 900 TL. oldu), yok "çocuk paranızı arttırdık" diyorlar...Oysa muhbirler ve uşakların dışında sözleşmeden hiç birimiz memnun olmadık. Herkeste sözleşmeye karşı büyük bir tepki var. Ancak bu tepki kendiliğinden olup, siyasi bir niteliği olmamıştır. Bunun da nedeni arkadaşlarımızın siyasi bilinçlerinin yetersiz olması, bir kısmının faşist, bir kısmının da reformist propagandanın etkisi altında bulunması ve meseleyi sa-

Dev.Sa.7.Sü.4'de

DİSK'te geçici uzlaşma ve MESS'in başlattığı lokavt

Geçtiğimiz hafta, işçi sınıfımızı yakından ilgilendiren iki önemli olaya tanık olduk: DİSK'te "çatışan" taraflar arasında geçici bir uzlaşma sağlanması, ve MESS'in başlattığı lokavt...

Türkiye işçi sınıfının büyük bir bölümünü bünyesinde toplayan DİSK'te sosyal-faşist sendika yöneticileri ile reformist sendika yöneticileri arasında ortaya çıkan ve geçtiğimiz günlerde bir hayli yoğunlaşan "çatışma" şimdilik yatmış durumda.

Bazı reformist sendika yöneticilerinin de "araya" girmesiyle "taraflar" arasında bir uzlaşma zemini bulunmuş ve örgüt içinde ortaya çıkan "buhran"ın çözümü için "talana" gidilmesine sendika olağan kongresinin 22 Aralık'ta toplanmasına karar verilmiştir. Ayrıca DİSK içerisinde kümelenmiş sosyal-faşistler görünüşte "UDC" ile ilgili faaliyetlerini şimdilik durdurmuşlardır.

Bugün varılan uzlaşma geçicidir, reformistlerle sosyal-faşistler arasındaki "çatışma" henüz bitmemiştir. Zaten "taraflar" olağan kongreyi, birbirlerine karşı mücadelede daha da hazırlıklı olmak için 22 Aralık'a ertelemişlerdir. Şimdi hem sosyal faşist, hem de reformist sendika ağaları kongrede "kozlarını paylaşma" nın hazırlığı içindedirler.

DİSK bünyesinde sosyal-faşistlerle reformistler arasındaki "çatışmalar" devam ederken, tam bu sırada, DİSK'e bağlı Maden-iş tarafından üçbuçuk aydan bu yana devam ettirilen ve onbinden fazla işçinin katıldığı madeni eşya kolundaki greve karşılık MESS patronları lokavt uygulamaya başladılar. Ve 12 büyük fabrikada yaklaşık altıbin işçinin "iş aktini askıya aldılar."

MESS patronları grevin başlamasından bu yana, hemen hergün maden işçilerini lokavtla tehdit etmiş, ama işçi sınıfının kararlı direnişi karşısında buna cesaret edememişlerdi. Fakat DİSK içinde sosyal-faşist sendika ağaları ile reformist sendika ağaları arasındaki çatışmayı ve bunun işçi sınıfı içinde yaratabileceği bölünmüşlüğü dikkate alan, bu anlamıyla zamanlamayı iyi ayarlayan MESS patronları, Maden-iş sendikasının başına çöreklenmiş sosyal-faşistlerin kararsız tavırlarından ve uzlaşıcı siyasetlerinden de yararlanarak maden işçilerine karşı saldırıya geçtiler, 12 işyerinde lokavt kararı alarak bu kararı hemen uygulamaya soktular.

Zaten MESS patronları lokavt uygulanmasına geçmemiş olsaydı bile, DİSK ve Maden-iş Sendikacıları, çok uzun zamandan beri madeni eşya işkolunda yürütülen grevleri bitirmenin ve MESS patronları ile uzlaşmanın hazırlıkları içerisindeydiler. Pasif bir direnişin ötesine geçemeyen grev eylemi, yakın bir zamanda da göstermelik bir duruma düşmüştü ve sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları, MESS patronları ile uzlaşma masasına oturmak için kamuoyu yaratmaya çalışıyorlardı. Gerek sosyal-faşistler, gerekse reformistler grevin sona erdirilmesi, MESS ile Maden-iş arasında uzlaşma sağlanması konusunda birleşiyorlardı, onların ayrıldığı tek nokta grevin kongre öncesinde mi yoksa kongreden sonra mı bitirilmesi gerçeği idi. Yani sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları maden işçilerinin MESS patronlarına satılması meselesinde tamamen hemfikirdiler, fakat bu satışın zamanlanmasında ayrılıyorlardı.

Nitekim, DİSK'deki sendika ağalarının MESS patronlarının başlattığı lokavt hareketi karşısında izledikleri siyaset, geçmişteki siyasetlerinin bir devamı olarak ortaya çıkmıştır. Sendika ağaları, MESS patronlarının maden işkolundaki binlerce DİSK'li işçiye karşı giriştiği saldırı karşısında bir kaç cümlelik süslü demeç vermekten başka hiçbir şey yapmamışlar ve MESS ile Maden-iş'in mi yoksa DİSK'in mi "muhalefet olması gerektiği" konusunda uzun uzun tartışmışlardır. Zaten gerek reformist ve gerekse sosyal-faşistlere, işçi sınıfının eylemine kendi siyasi amaçlarına hizmet ettiği ölçüde sahip çıkarlar. MESS patronlarının başlattığı lokavt hareketi, DİSK ve Maden-iş yöneticilerinin grevleri bitirmeleri, ve işçi sınıfını daha büyük bir komisyon karşılığında satmaları için bir vesile olmuştur.

Böylece MESS patronlarının işçi sınıfına karşı giriştiği saldırı hareketi karşısında, DİSK'in ve Maden-iş'in başına çöreklenmiş olan sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları, MESS patronları ile tam bir işbirliği içerisindedir.

İşçi sınıfı bu saldırıyı da püskürtecektir.

FIRIN İŞÇİLERİNİN DURUMU

Ben İstanbul'da Fırıncılar Şirketine bağlı bir ekmek fabrikasında çalışmakta olan, bu sömürü ve talan düzeninde ezilen bir fırın işçisiyim. Ekmek fabrikalarında çalışan bizlerin üzerimizdeki baskı ve sömürüyü halkımıza açıklamak istiyorum.

Bölgemizde bulunan 60 kadar ekmek fabrikası patronları bizlerin yaşamak için verdiğimiz mücadelemizi bastırmak için birleşmişlerdir. Onların sahip olduğu her fabrikada 40-50 civarında işçi çalışmaktadır. Bütün fabrikalarda çalışan işçiler patron yanlısı Tek Gıda-İş sendikasına bağlıdır. Bu sendikaların başında bulunan patron uşakları bizim hiç bir hakkımızı savunmadıkları gibi üstelik bizim verdiğimiz mücadeleyi de bastırıp bizi patrona satmaktadır.

Benim çalıştığım ekmek fabrikasında 40 işçi çalışmaktadır. "Sendikal hakkımız" lafta vardır. Şikayetlerimizi sendikaya bildirdiğimizde "bir adam yollarız" diyorlar. Sendikadan adam gelince bizle hiç konuşmadan patronla anlaşıyor. Bize de "işiniz tamamdır" deyip gidiyor. Çalıştığımız yerde can güvenliği yoktur. Fabrikanın hemen her yanında cereyan kaçağı var. Buna karşı hiç bir tedbir almıyorlar. Yatacağımız yerlere ve çalıştığımız yerlere hiç bakılmıyor. Patronlar daha fazla kar yapabilmek için halkın 425 gramlık ekmeğini 300 grama düşürdüler. Unlar [illegible] elenmeden ekmek yapılıyor. Lağım suyuna karışan suyla bile ekmek yapıyorlar. Bir ay evvel bölgemizde on kişi tifodan öldüğü halde gıda maddelerine hiç bakılmıyor. Belediyeden bir adam gelince bir çay içip gidiyor. Bunları belediye bildiği halde faşist AP'li başkan buna göz yumuyor. Bütün bunlara rağmen en ufak direnişte işten atılıyoruz. Hastalanan arkadaşlarımıza bakılmadığı gibi yevmiyeleri de kesiliyor. İşten atılanların yerine MHP'li faşistleri işe alıyorlar. Patronlar, daha fazla kazanmak için bakkallara ekmek vermeyip emekçi halkımızı saatlerce kuyrukta bekletiyorlar.

Bizler bu sömürünün ve baskının kaynağının işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının düzeni faşist diktatörlük olduğunu biliyoruz. Bizler ve diğer emekçiler, köylüler bu insanlık dışı yaşamdan ancak ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ile kurulacak olan DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI'nda kurtulacağımıza inanıyoruz.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI !
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

EKMEK FABRİKASINDAN BİR İŞÇİ

DOLANLI DEVRİMCİ GENÇLER:

Pamuk işçileri üzerindeki sömürü

Biz İslahiye'ye bağlı Dolan köyü gençleriyiz. Köyümüzde devrimci hareket yeni gelişiyor.

Bu çevrede daha çok üzüm ve pamuk yetişiyor. Biz burada üzüm ve pamuk işinde çalışan işçiler üzerindeki sömürüyü, kadın ve erkek işçiler arasındaki eşitsizliği anlatmak istiyoruz.

Üzüm işinde çalışan erkek işçilerin yevmiyesi 75 lira. Kadın ve çocuk işçilerin yevmiyesi 40 liradır. Kadın ve çocuk işçiler, erkek işçilerle aynı işi yapmalarına rağmen, 40 lira gibi düşük bir ücret almaktadırlar. Bu çevrede pamuğun kilosu ise bir lira gibi çok düşük bir ücret karşılığı toplanmaktadır. Bu ücret Çukurova'da 150 kuruştur. Bir kişi en fazla on saat çalışmayla 40-45 kilo pamuk toplayabilir. Bu 40-45 lira ücret demektir. Zaten dayanılmaz olan artan hayat pahalılığı yanında bu ücret gülünç denecek kadar düşüktür. Bu düzen böyle devam ettiği sürece hayat pahalıdır. Mevcut partilerin hangisi iktidarda olursa olsun halkın sorunlarına çare bulamaz. Çünkü hepsi de düzen partileridir. Devlet işbirlikçi zenginlerin ve büyük toprak ağalarının devletidir. Bunu gün geçtikçe daha iyi anlıyoruz. Devrimci İşçi Köylü İktidarı kurulmadan bizim için kurtuluş yoktur.

Dev.Sa.6.Sü.4'te

AKSAN İŞÇİLERİ:

Faşist ve sosyal faşist sendika ağalarına karşı mücadeleyi reformist sendika ağalarına karşı mücadeleyle birleştirmeliyiz

Fabrikamızda büyük çoğunluğunu genç işçilerin oluşturduğu 500'e yakın işçi çalışmaktadır. Fabrikamızdaki işçilerin çoğunluğunun genç olmasının başlıca nedenleri şöyledir: Genç işçilerin kısa sürede askere alınmaları; buna bağlı olarak saat ücretlerindeki artışı önlemek ve az ücrete işçi almak. Ayrıca askere giden arkadaşlarımızın kıdem tazminatları ödenmeden çıkışları yapılır.

İşveren sömürüsünde bununla da yetinmemektedir. Her toplu sözleşmenin ardından toptan işçi atmaktadır. Attığı işçilerin yerine, bir sene boyunca toplu sözleşmeden yararlanamayacak ve asgari ücretle çalışacak yeni işçiler almaktadır. Daha yakınlarda 100 kadar arkadaşımızın işine son verildi.

Fabrikamızda iş güvenliği diye bir şey yoktur; işverense iş sağlığıyla ilgili hiç bir önlem almamaktadır. Bunun en son örneği, daha geçenlerde bir arkadaşımızın parmaklarını makinanın kapmış olmasıdır.

İşverenin baskı ve sömürüsüne karşılık, bir de bağlı olduğumuz sendikanın tutumuna bakalım. Fabrikamızda DİSK'e bağlı Maden-İş 4. Bölge bulunmaktadır. Şimdiye kadar bir kez bile fabrikaya gelmemiştir. Her zaman olduğu gibi işçileri, patronun karşısında yalnız bırakmıştır. Bu sendika ağaları ancak aydan aya ceplerini şişirmektedirler.

Bizler, DİSK'in başına çöreklenmiş olan sosyal faşist sendika ağalarının içyüzlerini biliyoruz. Onlar sosyal emperyalist uşağı tabiatlarına uygun olarak, işçileri patrona satmakta, grev kırıcılığı yapmaktadırlar. (Ege Sanayii'de, ELKA'da, LOMBARDİNİ motor fabrikasındaki yemek direnişinde vb. vb. yaptıkları gibi)

Fabrikamızda bir de, bu sosyal emperyalist uşağı sendika ağalarıyla uzlaşan reformist işçi temsilcileri vardır. Sendika ağalarıyla elbirliği etmekten geri kalmayan bu reformistler, patronu pek fazla rahatsız etmeyecek bazı tavizleri -o da tabandan biz işçilerin zorlamasına karşı koyamadıkları için- koparmak için kıpırdamaktadırlar. Bunun bir somut örneğine de arkadaşımızın parmakları kesildiğinde şahit olduk. Bu olaydan sonra tabandaki işçinin öfkesini dizginleyebilmek için 15 dakikalık göstermelik bir yemek boykotu yaptılar. Böyle bir eylemle işverenden, iş güvenliğini sağlayıcı önlemleri kopartamayacağımızı kendilerine bildirdiğimizde, hakim sınıfların kanunlarının dışına çıkamayacaklarını söylediler. Burjuvaziye uşaklık ruhuyla gözleri körelmiş bu reformistler, kanunlar dahilinde bile daha fazla şeyin yapılabileceğini bilmiyorlar.

Fabrikamızda tanık olduğumuz bu deneyler bize şunları öğretmiştir: Faşist ve sosyal faşist sendika ağalarına karşı mücadelemizi reformist sendikacılara karşı mücadeleyle birleştirmemiz gerekmektedir. Biz Aksanlı devrimci işçiler olarak, sendikalarımızın, özel olarak da DİSK'in başına çöreklenmiş olan sosyal-faşistlerle; faşist ve reformist sendika ağalarını sendikalarımızdan temizlemezsek, bizzat biz işçiler sendikaların yönetimine gelmezsek, gerçek sınıf sendikalarımızı kuramayacağımızı biliyoruz.

AKSAN FABRİKASINDAN BİR GRUP
HALKIN KURTULUŞU TARAFTARI

HALKIN KURTULUŞU

Ceyhan Tuğla Fabrikasında işçilerle konuştu

H.K.-Fabrikada kaç işçi çalışıyorsunuz?

-Fabrikada 65 işçi çalışıyoruz.

H.K.-İşçilerin sorunları nelerdir?

-Sorunlarımız saymakla bitmez, aldığımız para çok düşük. Bunlarla da kalmayıp 3-4 senelik işçi arkadaşları bir senelik işçi gösteriyorlar, yemek verilmiyor. Servis yok, şehirle fabrika arası 4 km. ve burayı yaya yürüyoruz. Cumartesi günleri mecburi çalıştırılıyoruz. Ve gelmeyen işçinin bir yevmiyesi kesiliyor.

H.K.-Ek ödenekler veriyorlar mı?

-Hiç bir şey yok. sadece aylığımızla sigortamız var. Senede bir defa da pantolonluk kumaş veriyorlar.

H.K.-Fabrikada çalışma şartlarını anlatır mısınız?

-Çalışma şartları çok ağırdır. 80-90 derece sıcaklığın altında çalışan arkadaşları su içmeğe, tuvalete bile göndermiyorlar. Pisliğin içinde çalışanlara elini yüzünü yıkamaları için sabun vermiyorlar ve elektrik kesildiği zaman, diğer bir gün kesilen zamanlar kadar fazla çalıştırılıyoruz.

H.K.-Fabrikada kaç tane kadın işçi çalıştırılıyor?

-Fabrikada 45 tane kadın işçi çalışıyor.

H.K.-Kadın işçilerin yaş ortalaması ne kadar? Sigorta durumları nasıl?

-3 arkadaş sigorta yapılmadan kaçak çalıştırılıyor. Ve en ufak 11-12 en büyük 45 yaşlarında işçi arkadaşlar var.

H.K.-Fabrika içinde patronun işbirlikçileri (uşakları) var mı?

-Var. Bunlar patrona köpeklik eden üç kişi ve bir İGD'li sosyal-faşisttir. Patronun bu uşakları 3000 4000 lira ücret alırken, bizler 1200-1300 lira aylık alıyoruz.

H.K.-Patron başka bir sendika getirmek için çalışıyor mu?

-MİSK'i getirmek istediler. Fakat biz bu faşist sendikayı istemediğimizi ve sendikamızı kendimiz seçmek istediğimizi söyledik.

H.K.-Şu anda sendika mücadeleniz ne durumda?

-65 kişiden 43 kişi sendika getirmek için mücadele ediyoruz. Ve bu yüzden de fabrika sahibi

Dev.sa.7.sü.4'de

HALKIN KURTULUŞU HALKIN GAZETESİDİR

Biz Kayseri'de çalışan inşaat işçileriyiz. Kızgın güneşin altında ter dökerek çalışıyoruz. Patron ve onun uşağı olan ustabaşı gelip bize kızıyorlar, işi çabuk yapmamızı istiyorlar. Bizlerin inşaatta başımızda alev gibi yanan sıcağı bilmiyorlarmış gibi çalıştırıyorlar, çalıştırıyorlar ki biraz daha para kazanmak için. Bizler 3 arkadaşız; birimiz asansör çekiyor, diğeri ustaya harç veriyor, ben ise kireç süzüyor ve harç yapıyorum.

Yaşımız küçük olduğundan sigortaya kaydetmiyorlar. Dinlenmek istediğimizde patron ve ustabaşı bağırıp çağırıyor ve işten çıkaracağını söylüyorlar.

MC yeniden başa geçti, zam üstüne zam geldi. Günlük yevmiyemizi 100 liraya çıkarıncaya kadar burnumuz kanamıştı. Ayda aldığımız 3000 lira elbiseye ve harçlığımıza zor gidiyor. Hatta ev kirası su parası, elektrik parası, gazete parasına yetmiyordu. Onun için gazete alamıyorduk. Buna çok üzülüyorduk. Patron daha sonra "ağır çalışıyorsunuz" diye bizi işten attı, parayı daha alacağız.

Şimdi 125 liraya bir başka yerde çalışıyoruz.

Artık dişimizi sıkıp gazete alabiliyoruz. Halkın Kurtuluşu'nu çok beğeniyoruz. Ve halkın mücadelesini veren bir gazetedir.

Yalnız bir önerimiz var; gazetenin bir köşesine marşlar, devrimci şarkılar ve türkülere yer verilmelidir.

Yoldaşça, kardeşçe selamlarımızı sunarız.

İNŞAAT İŞÇİLERİ SENDİKALAŞMALI !
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK, VURGUN SÖMÜRÜ DÜZENİ !
YAŞASIN HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ !
YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN, EMEKÇİLERİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE'Sİ !
YAŞASIN İGDELİ KÖYÜNÜN MC'YE KARŞI MÜCADELESİ !

KAYSERİ'DEN BİR İNŞAAT İŞÇİSİ

TÜM DER Eskişehir Kongresinde sosyal-faşist dernek ağalarına karşı birleşelim !

TÜM-DER Genel Kurulu 29-30 Ekim günlerinde yapılacak. Onbinlerce memuru şimdiki durumda uzaktan da olsa etkileyen, hayati bir gün olan bu günde TÜM-DER'in sosyal-faşist yönetimi korkulu saatler yaşayacak.

TÜM-DER'de demokrasiyi yok eden, memur mücadelesini baltalayan, onun önüne dikilen sosyal-faşist yönetimin devrilmesi ve emekçi memurların gerçek bir kitle örgütüne kavuşturulması, bugün tüm yurtsever, devrimci memurların görevidir. Bugün TÜM-DER memur tabakaları arasında kök salmak, en geniş memur kitlelerini ekonomik, demokratik talepleri doğrultusunda faşist diktatörlüğe karşı harekete geçirmek, onları kendi örgütlenmeleri içinde eğitmek doğrultusunda hiçbir adım atmayan, gerçek bir kitle örgütü niteliği taşımayan bir örgüttür. Diğer pek çok meslek örgütlenmelerinin olduğu gibi TÜM-DER'in de yönetimini sosyal-faşist, tepeden inme yöntemlerle gaspetmiş durumdadırlar. Mesleki kitle örgütlerini kendi soysuz emellerine ulaşmada basamak olarak kullanmaya, bu örgütler aracılığıyla kitleleri kendilerine alet etmeye çalışmakta, halk görüşlerine söz hakkı tanımayarak, onları ihraç, feshetme vb. her türlü yolla susturmak istemektedirler.

Sosyal-faşistlerin halk düşmanı, demokrasi düşmanı egemen sınıf yüzleri mesleki kitle örgütlerindeki uygulamalarıyla en açık biçimde ortaya çıkmaktadır. Sosyal-faşistler ellerine geçirdikleri kitle örgütlerinde kendi hain sesleri dışındaki yurtsever, demokrat, devrimci bütün sesleri susturmaya çalışmakta, bu örgütleri yanlızca kendi borularının öttüğü ihanet tekkeleri haline getirmek istemektedirler.

Bu örgütlerin içindeki halk görüşlerini susturmak amacıyla TÖB-DER'de, TÜM-DER'de pek çok yurtsever, devrimci ihraç edilmiş, yurtsever devrimci memurların yönetimindeki pek çok şube feshedilmiş ve feshedilmek istenmektedir. Ancak fesihler, ihraçlar vb.gibi uygulamalar yurtsever devrimcilerin mücadelesini durduramamıştır ve bu örgütler içinde sosyal- faşist yönetime karşı hızla bir muhalefet büyümektedir.

Yaklaşan TÜM-DER kongresi genel hatalarıyla da olsa bu muhalefetin bugün ulaştığı düzeyi gösterecektir.

Yukarıda da söylediğimiz gibi yurtseverlerin, devrimcilerin,demokratların görevi, memur mücadelesinin yolunun üzerine çöreklenmiş olan sosyal-faşistleri teşhir ve tecrit etmek, onları bu örgütlerin yönetimlerinden alaşağı ederek mücadeleye yeni boyutlar kazandırmaktır. Bu doğrultuda bu geniş ittifakı sağlamalı, safları güçlendirmeliyiz.

TÜM-DER Genel Kurulunda bu genel hatalarıyla proleter devrimcilerin tavrı ne olmalıdır? TÜM-DER'i memurların gerçek merkezi kitle örgütü haline getirmek, demokrasiyi yok eden, TÜM-DER'i geniş memur kitlelerini peşlerine takmak için araç olarak kullanan sosyal-faşistleri yönetimden alaşağı etmek hedefi için demokrasi platformunda halk içindeki siyasetlerle en geniş ittifakları oluşturmalıyız. Bu sorun gerçekten hayati bir sorundur. Bugüne değin kurduğumuz ittifaklardan, yapılan çeşitli sağ, "sol" hatalardan dersler çıkarmalıyız. Halk güçlerini birleştirmekte ilkeli adımlar atmalıyız. Yurtsever, demokrat,devrimci saflarda yeralabilecek bir çok kişi ve siyaset bugün sosyal-faşistlerle eleledir.

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin dışında tüm görüşlerle ilkeli ve tutarlı bir ittifakı gerçekleştirmeliyiz. Orta yolcu siyasetler bugün proleter - devrimcilerin, yurtseverlerin değil sosyal-faşistlerin safında yer almakta, sosyal-faşistleri desteklemektedirler. İstanbul TÜM-DER'de, Ankara TÖB-DER'de bu arkadaşlar proleter devrimcilerin desteğini almışlar, sosyal- faşistlere karşı proleter devrimcilerin de bir protokol imzalayarak destekledikleri listeyle çıkmışlar ve yönetime gelmişlerdi. Ancak yönetime geldikten sonra sözlerini, imzaladıkları protokolü bir kenara atmışlar, proleter devrimcilere karşı düşmanlıklarını, sosyal-faşistlere karşı ise dostluklarını sürdürmüşlerdi. Bu ve bunun gibi olumlu ve olumsuz ittifak deneylerimizi gözden geçirmeli.dersler çıkartmalıyız. Orta yolculara yerlerinin sosyal-faşist değil yurtsever saflar olduğunu kavratmalı, onları saflara kazandırmalıyız.

TÜM-DER kongresinde hayata geçirilecek doğru, ilkeli bir ittifak siyaseti geleceğe ışık tutacaktır. Sosyal-faşist dernek ağalarına karşı birleşilebilecek tüm güçlerle birleşelim, onları alaşağı edelim.

TÜM-DER Eskişehir Kongresi'nde sosyal-faşist dernek ağaları bir kez daha mahkum edildi

1 Ekim 1977 günü TÜM-DER Eskişehir Şubesi 2. Olagan Kongresi yapıldı. Kongreye ne sosyal-faşistler ne de ortayolcular muhalefet olarak katılma cesaretini gösteremediler.

Kongrenin hemen öncesinde sosyal-faşist Genel Merkez yönetimi tarafından şubemiz üyelerine tam bir ihanet belgesi niteliğini taşıyan bik mektup gönderilmişti. Bu mektupta daha önce görevden aldıkları yönetimin yerine yeniden seçilen yurtsever devrimci yönetimi tekrar görevden alma tehditleri belirtiliyor, halk düşmanı yüzlerini gösteriyorlardı.

Ancak başından beri olduğu gibi, sosyal -faşist dernek ağalarının bu tehdidi bizi yıldıramadı. Bu mektubun hemen arkasından larını belirtmelerine rağmen pratikte revizyonistlerle uzlaşıyorlardı. Örneğin sosyal-faşist dernek ağalarının şube yönetimimizi görevden alma tehdidine karşı üyeler tarafından kaleme alınan "revizyonist dernek ağalarının ihraç ve fesihlerine karşı çıkalım" başlıklı bir protesto kampanyasının altına 140'ı aşkın yurtsever,devrimci,demokrat memurlar imza atmasına rağmen, ortayolcu siyasetin bağnaz savunucuları imza atmayacaklarını belirterek sosyal-faşist dernek ağalarının bu emekçi memur düşmanı tavrını onaylıyordu. Ancak bu kararlarına rağmen kendi sempatizanlarından bazıları bu kampanyaya katıldılar.

Bu şartlarda 2. Olağan

Şimdiye kadar yapılan kongrelerde sosyal-faşist Genel Merkez'den. Genel Başkan, Genel Sekreter ve Genel Sayman da dahil olmak üzere grup halinde gelmelerine rağmen 2. olağan kongremizden önce yapılan bir olağanüstü kongrede üyelerden yedikleri tokadın acısı (üyeler tarafından Genel Başkan'ın konuşması önerge ile kesilmişti) halen geçmemiş olacak ki bu kongreye gelip sosyal-faşist yüzlerini gösteremediler.

Ortayolcular ise yönetime talip olmaları bir yana, başından beri kendilerine demokratik merkeziyetçilik ilkesi anlayışımızın gereği her toplantıda demokrasi tanınmasına rağmen bu kongrede kendi oportünist görüşlerini yayabilme cesaretini gösteremediler. Halbuki kendilerinin yönetimde oldukları TÜM-DER İstanbul Kongresinde konuk olarak bulunan şubemizden bir yetkiliye söz hakkı vermedikleri gibi mesajımızın da içeriğini okumadan sadece anons ettiler.

yurtsever devrimci şube yönetimimiz üyelere bir mektup göndererek bu durumu somut verilerle teşhir etti. Arkasından üyelerle toplantılar yaparak, protesto kampanyaları açarak çıkarmış olduğumuz şube haber bülteni aracılığı ile üyelerle ropörtajlar yaparak bu sosyal-faşist dernek ağalarının amaçlarının ne olduğu, neden yurtsever devrimci şube yönetimlerini tekrar tekrar yönetimden alıp, onlarca devrimciyi dernekten ihraç ettiğini çok açık bir biçimde kitleye anlattı.

Bu toplantılara her zaman olduğu gibi "Devrimci Yol" taraftarları da çağrılıyordu. Ancak "Devrimci Yol" ortayolcuları burada da sürekli olarak sözde revizyonizme karşı olduk

Kongre çalışmalarımız başladı. Şube yönetimimizin aldığı doğru bir kararla örgütleme bürosu ve tüm arkadaşlar seferber edilerek bütün iş yerlerine gidildi. Üyelerle var olan ilişkimiz geliştirildi, faşizmin ve sosyal-faşizmin teşhirine ağırlık verildi ve kongrenin önemi anlatıldı. Kongreden hemen önce çıkarılan şube haber bültenimizde sosyal- faşizm iyi bir şekilde teşhir edildi.

Kongreye istenilen nicelikte kitlenin katılmamasına rağmen oldukça nitelikli bir kongre oldu.. Faşist baskı ve saldırılara karşı önemli kararlar alındı. Kongreye tek listeyle katılan yurtsever devrimciler oybirliği ile tekrar yönetime getirildi.

YURTSEVER DEVRİMCİ MEMURLARIN TÜM-DER'DE YÜKSELEN MUHALEFETİ SOSYAL-FAŞİST DERNEK AĞALARINI ALAŞAĞI EDECEKTİR !

YAŞASIN YURTSEVER DEVRİMCİ MEMURLARIN BİRLİĞİ!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

KAHROLSUN SOSYAL-FAŞİST DERNEK AĞALARI !

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

ESKİŞEHİRLİ
YURTSEVER DEVRİMCİ MEMURLAR

MEMURLARIN YAŞAMA DÜZEYİ YÜKSELTİLMELİDİR !

Ekonomik buhranın bütün yükünün emekçi halk kitlelerinin sırtına yüklenmesi ile birlikte milyonlarca memur ailesi açlığa ve sefalete terkedilmiştir. Memurların yaşama ve çalışma koşullarında hiç bir değişiklik olmadığı halde, artan hayat pahalılığı ve alım gücünün düşmesi karşısında hayat milyonlarca memur kitlesi için çekilmez ve katlanılmaz bir hale gelmiştir.

İşbirlikçi egemen sınıfların ve onların siyasi temsilcileri olan faşist MC hükümetinin memurlar üzerinde ve bütün emekçi halk kesimleri üzerinde uyguladığı ekonomik baskıyla birlikte siyasi baskı da giderek yoğunlaşmaktadır. Kıyımlar, sürgünler ve siyasi cinayetler her geçen gün artmaktadır.

Bütün bunlara rağmen, memur kitleleri işçi sınıfının bugün kısmen de olsa kullanabildiği grev gibi bir "hak"ka sahip değildir. Memurlara grev yapma, sendika kurma ve toplu sözleşme masasına oturma"hak"kı tanınmamıştır. Memurların"işvereni" durumunda olan işbirlikçi egemen sınıfların devleti milyonlarca memur kitlesini sömürmekte ve ezmektedir.

Halbuki bugün sayıları milyonları bulan memur kitleleri, yaşama düzeylerinin yükseltilmesini,siyasetle uğraşmama yasağının kaldırılmasını, grevli tolu sözleşmeli sendika hakkının tanınmasını ve kıyımların, sürgünlerin siyasi cinayetlerin son bulmasını istemekte ve bu taleplerinin gerçekleştirilmesi için kitleler halinde mücadeleye atılmaktadır.

Memurların bugün uğruna mücadele ettiği somut talepler şunlardır:

-MEMURLAR İÇİN GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKININ SAĞLANMASI

-MEMURLAR ÜZERİNDE UYGULANAN SİYASETLE UĞRAŞMAMA YASAĞININ KALDIRILMASI

-MEMURLARIN DEMOKRATİK MÜCADELESİNİ BOĞMAYI AMAÇLAYAN FAŞİST KÖKENLİ TÜM YASAKLARIN KALDIRILMASI , 657 SAYILI DEVLET MEMURLARI KANUNU'NUN VE 1630 SAYILI DERNEKLER KANUNU'NUN DEĞİŞTİRİLMESİ

-İŞYERİNDEKİ YÖNETİCİLERİN, O İŞYERİNDE ÇALIŞAN MEMURLAR TARAFINDAN SEÇİLMESİ; SÜRGÜN VE KIYIMLARA SON VERİLMESİ,

-MAAŞ KATSAYISI SİSTEMİNİN DEĞİŞTİRİLMESİ,EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET ÖDENMESİ, YAN ÖDEMELERİN KALDIRILMASI, ASGARİ GEÇİM İNDİRİMİNİN YÜKSELTİLMESİ, VERGİLERİN KALDIRILMASI,

Proleter devrimci ve yurtsever devrimci memurlar, memurların ve bütün halk sınıflarının kurtuluşunun bir devrim meselesi olduğunu gözardı etmeden, memurların bu somut taleplerinin gerçekleştirilmesi uğruna verdikleri mücadeleye önderlik etmeli ve bu mücadeleyi işçi sınıfının ve köylülüğün verdiği mücadele ile birleştirmelidirler.

Ancak bu takdirde, geniş memur kitleleriyle birleşebiliriz, milyonlarca memuru örgütleyebilir ve TÜM-DER gibi, TÖB-DER vb. gibi kitle örgütlerinin başına çöreklenmiş olan gerici sendika ve dernek ağalarını tasfiye edebiliriz.

TÜM DER ESKİŞEHİR ŞUBESİNİN GENEL KURUL KARARLARI

TÜM-DER Eskişehir Şubesi'nin 1 Ekim'de yapılan Genel Kurulu'nda önergeler sonucu, aşağıdaki kararlar alınmıştır.

1)Derneklerde ve sendikalarda faşist ve sosyal-faşist ihraç ve tasfiyelerin kınanması doğrultusunda karar alınmasına;

2)Genel merkezin sosyal-faşist uygulamaların protesto edilmesine;

3)Daha önce şubemiz yönetiminden alınan ve dernekten ihraç edilen 5 arkadaşımızın üyeliklerinin tekrar kabulü konusunda bir tavsiye kararı alınmasına;

4)Halkımızın ve onun bir parçası olan biz memurların mevcut yaşam koşullarını daha da kötüleştiren, çekilmez hale getiren hayat pahalılığı ve zamların protesto edilmesi ve seçilen yeni yönetim kurulunun bu doğrultuda çalışmalarına hız vermesine;

5)Faşist diktatörlüğün Ümraniye 1 Mayıs gecekondu halkına karşı giriştiği vahşi saldırının protesto edilmesine;

6)Halka ve onun çıkarları doğrultusunda mücadele eden devrimcilere, yurtseverlere karşı yapılan işkence ve siyasi cinayetlerin lanetlenmesine;

7)Halkın kurtuluşu için mücadele eden devrimcilere hayatta iken terör kusan faşist diktatörlük ve onların uşakları Ülkü Ocaklı beslemeler devrimcilerin ölülerinden de korkmakta ve onların mezarlarına saldırmakta, mezarları tahrip etmektedirler. Bu insanlık dışı saldırının nefretle protesto edilmesine;

8)Bu soygun ve sömürü düzeninin kurbanı olan tüm mahkumları, halkın kurtuluşu için çalışan tüm devrimcileri kapsayan"Genel Af, Zindanlar Boşalsın" şiarı altında mücadele edilmesine;

9)Yurtsever devrimci memur mücadelesini omuzladığı, öncülüğünü fedakarca sürdürdüğü için kıyılan sürülen, açığa alınan ve işten atılan tüm memurların göreve dönmesi ve yapılan bu faşist uygulamaların protesto edilmesine:

10)Yurtsever Devrimci Basın üzerindeki tüm faşist ve sosyal-faşist baskıların protesto edilmesine;

11)Vatan gazetesinin patronunun uygulamalarının protesto edilmesine;

12)Tüm memurların örgütlü mücadelesinde önemli görevler yapan, memurların çeşitli sorunlarını dile getirip bu konuda halkımızın bilinçlenmesine yardımcı olan TÜM-DER Eskişehir Şubesi Haber Bülteni'nin yaşayabilmesi için bir yardım kampanyası açılmasına oy birliğiyle karar verilmiştir.

Görevden uzaklaştırmalara ve ihraçlara hayır

TÜM-DER Genel Merkezi, TÜM-DER Eskişehir Şubesi'nin doğru devrimci muhalefetini yıkabilmek için, bu şubeyi ikinci bir kez kapatmak için yeni yollara başvuruyor. TÜM-DER yönetimindeki sosyal-faşistler, Eskişehir Şubesi üyelerine bir mektup göndererek açıkça niyetlerini belirtmektedirler. Bu mektubun bir bölümünde şöyle denmektedir: "Örgütümüz içinde bozguncu ve sapık akımların taratarları yok denecek kadar az olmasına karşı, sağlam ve dipdiri bir TÜM-DER oluşturmak için bunlarla sonuda kadar mücadele etmek zorunludur. Eskişehir Şubesi bu tür bir şubedir." Mektubun bütünü incelendiğinde TÜM-DER Eskişehir Şubesı 'ni tehdit niteliğindedir.

TÜM-DER Eskişehir Şubesi Genel Merkez'in anti-demokratik uygulamalarını sosyal-faşist yönetimin baskı ve sahtekarlıklarını protesto etmek amacıyla bir imza kampanyası açmıştır. Bu kampanyaya şimdiye kadar Eskişehir içinden 140 yurtsever devrimci memur katılmıştır. Kampanyanın metnini aşağıda yayınlıyoruz:

Bizler TÜM-Der Eskişehir Şubesi üyeleri olarak;

TÜM-DER Genel Merkezi'nin gerek dernek içinde, gerekse şube yönetiminde bulunan yurtsever devrimci memurların ihraçlarını öteden beri bilmekteyiz . Aynı genel merkezin bir önceki TÜM-DER Eskişehir Şube yönetimindeki devrimcileri görevden almakla kalmayıp aynı zamanda üyelikten düşürdüğünü unutmuş değiliz.

Bu uygulamalar ülke çapında yurtsever,demokrat, devrimci memurların mücadelesine karşı revizyonist güç birliğinin pratiğe yansımasıdır. TÜM-DER gibi genel yönetimi dernek ağalarınca gaspedilmiş öteki derneklerde de yurtsever devrimci memurları tasfiye hareketleri sürmekte ve genel merkezin Eskişehir TÜM-DER yönetimini ikinci kez ihraç etmek niyetinde olduğu biz üyelere göndermiş oldukları mektuptan anlaşılmaktadır.

Bizler biliyoruz ki;

Demokratik kitle örgütleri temsil ettikleri toplum kesimlerinin ekonomik demokratik talepleri doğrultusanda çalışan bağımsız örgütlerdir. Tabanlarında faşizme ve emperyalizme karşı değişik eğilimleri barındırmaları doğaldır, ancak bu eğilimlerden her hangi birinin tüm örgüte hakim kılınması ÖRGÜTSEL BAĞIMSIZLIĞI ZEDELER. (Nitekim kendi görüşünden başka görüşlere yaşama hakkı tanımayan revizyonist dernek ağalarından oluşan Genel Merkezin tutumu örgütsel ba-

Dev.Sa.7.Sü.2'de

işçi köylü mektupları

BİR MÜSTAHDEM:

Kanunlar yoksul için yazılmamış

Ben Ardahan Sağlık Ocağı'nda çalışan bir müstahdemim. Malum, şu son zamlar bizi tamamen perişan ettiği gibi artık yiyeceğimiz ve gıdamız sırf çay, şeker oldu.

Şeker bulunmuyor.Ardahan bakkallarını gezdim, imkanı yok alamadım.Dediler ki, Nayım Dursunoğlu'nun dükkanında var. Oraya kadar gittim, Nayım Dursunoğlu'nun kardeşi Mehmet Dursunoğlu tezgahta duruyordu. Şeker istedim. "Bakkallara veririm,parakende yok" deyip vermedi. Bakkallara da bir çuval şeker almak için,bir torba incir veya bir kutu Çiti, Fay, Vim ve kara sabun almayı şart koşmuş.

Talan var, toptancı kardeş, sen de gel. Bakın şu Dursunoğulları'na, ne güzel talan yapıyorlar. Efendi madem ki piyasada şeker bulunmuyor,stok yaptık şekeri. Vatandaşa,"Arkadaş ben size şeker veririm, ama bir şartla:Benim yıllardan beri elimde stok malım var, o maldan alırsanız, size şeker veririm."

Acaba neymiş yıllardır Nayım "beyin" elinde kalan mal?Açıklayalım: Kuru incir, kurtlu üzüm,Fay,Çiti, Vim ve bir de siyah sabun. Bunlardan birer koli alınmazsa şeker yok... Küçük bakkal ve esnaflar da mecburiyet karşısında bu fuzuli, ihtiyaç olmayan mallardan alıyor, bir torba şekerle bakkalına geliyor. Biz vatandaşlar da bakkaldan bir torba şeker almak istediğimizde, "Kardeşim biz Dursunoğullarından bir torba şeker almak için bir çuval incir,vim,fay, ve sabun aldık Size bir kilo şeker vermem için siz de bu mallardan alacaksınız yoksa şeker vermiyoruz"dediler. Biz de bir kilo şeker ve bir kilo incir aldık,Kaymakama giddik. 23 Eylül Cuma günü emniyetten evrağımız düzenlendi ve adliyeye sevkedildik. Biz şikayetçiler salonda beklerken "sayın" savcı, Mehmet Dursunoğlu'na: "Mehmet bey içeri buyurun bir kahveni için." dedi. O da bin bir nazla: "Peki beyefendi siz ki israr ediyorsunuz bir kahvenizi içeyim" deyip içeri girdi. Bir müddet sonra savcı bizleri çağırıp: "Oğlum, bu gibi şikayetler bizi enterese etmez. Buyurun işinize gidin" dedi.

Böylece biz vatandaşlar bu olaydan da,kanunun yoksulun yanında olmadığını anladık. Biz bir kilo şeker için bir kilo incire de -incir demek için bin şahit lazım- 25 lira ödeyip Nayım Dursunoğulları'nın kasasını şişirelim, şikayet edelim, savcı ona kahve ısmarlasın, bizi kapıdan kovsun. Ne güzel...

ARDAHAN SAĞLIK OCAĞI'NDAN
BİR MÜSTAHDEM

Toprak ağaları halkın emeğiyle vurgun vuruyor

Mut halkı birkaç faşist ağa ve patronun elinde durmadan sömürülmektedir. Faşist belediye reisi halkın sırtından milyoner olmuştur. Yine faşist bir parti başkanı odun ve traktör tüccarlığı yapmaktadır.Emekçi halkımızın sırtından, yaptığı tefecilikle milyonları vurarak vurgununa vurgun katmıştır.

Toprak ağaları ellerindeki arazileri kira karşılığında vermektedirler. Halkımızın emeğini ağalar ellerinden almaktadırlar.

Biz devrimciler olarak Mut halkına yapılan faşist ve sosyal-faşist baskıları protesto ediyor, halkın kurtuluşunun engellenemeyeceğini haykırıyoruz.

EMPERYALİST SÖMÜRÜYE SON !
KAHROLSUN FAŞİSTLER, VE SOSYAL-FAŞİSTLER !
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI !

HALKIN KURTULUŞU

ABONE OL ABONE BUL
ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ:
P.K.1107 SİRKECİ/İSTANBUL

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ !

Emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme, feodalizme karşı mücadelede biz emekçilerin sesi olan gazetemize destek olmak, ona bu mücadelesinde omuz vermek amacıyla aramızda topladığımız 480 lirayı gönderiyoruz. Hiç bir baskı halk kitlelerinin coşkun sesini susturamaz.

UŞAK HALAÇLAR
KÖYÜ KÖYLÜLERİ

NİĞDE

zenleyenler arasında sosyal-faşistlerin de bulunmasından dolayı, mitinge katılmada gönülsüzdüler. Bunu yıkmak için de yeterince mücadele edilemedi.

Mitingi düzenleyen bu kuruluşların ancak beşinin Niğde'de varlığı sözkonusu idi;diğerlerinin tabanını bırakalım,kendileri bile yoktu. Ortayolcu arkadaşlara bunları belirtmemize, buradaki miting çalışmalarını beraber yürütüp, mitingde de "eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesini uygulamamız gerektiğini, vurgulamamıza rağmen, onlar Niğde de ismi cismi olmayan kuruluşların, Niğde'nin hiç bir somut durumunu bilmek sizin, Ankara'da aldıkları kararlara uyacaklarını belirttiler. Biz de bu mitingin esas belirleyicilerinin, (gerek kitle çalışması, gerek uzun vadeli çalışmayı yüklenme bakımından) "Devrimci Yol" cu arkadaşlarla, bizim, olacağımızı söyledik. Ama bizimle konuşmaya yanaşmadılar.

Atılacak sloganları da şöyle tespit etmişlerdi.. "Zam,Zam,Zam-Ucuzluk Ne Zaman",'Zamlara Hayır"Pancarda, Patateste sömürüye son',"Kahrolsun Faşizm,Emperyalizm". Bize bu slogan ların dışında slogan atarsanız, mitinge almayız'de dilerse de, devrimciler kesinlikle geri adım atmadılar ve devrimin temel sloganlarını atacaklarını söylediler.

Devrimciler mitinge bağımsız siyasetlerini koyarak katılacaklarını, mitingi bu doğrultuda desteklevip, güç katacaklarını söylediler ve konuşma hakkı istediler.

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN YILDIRMA TAARRUZU BOŞA ÇIKTI

Faşist diktatörlük miting haberini duyar duymaz, seri operasyonlar düzenleyerek, devrimci avlamaya çıktılar. Her gün kahveleri basarak kimliksizleri toplama bahanesi ile halkımızı yıldırmaya çalıştılar. Diğer yandan Niğde'nin girişlerini çıkışlarını kesip, halkın katılma oranını düşürmek için ellerinden geleni ardlarına koymadılar.Bir yandan faşist demagojiyi dillerinden düşürmediler. Mitingde çatışma çıkacağını, 1 Mayıs'a döneceğini (!), kanın gövdeyi götüreceğini söyleyerek, halkı mitinge katmamaya çalıştılar.

Diğer yandan CHP'liler, mitingin kendilerinin olmadığını, CHP'lilerin katılmamalarını söylediler. Hatta mitingden sonra CHP'li bir milletvekili "Niğde'de bizim dışımızda bu kadar sol varsa, bizim halimiz harap" diyerek, devrimci hareketin güçlenmesinden büyük patronlar ve toprakağaları kadar korktuklarını bir kez daha açığa vurdular.

Miting günü çevre il ve ilçelerden bir sürü jandarma ve polis Niğde'ye getirildi.

Tüm yukarıda saydığımız engellere rağmen 3000 in üzerinde katılma oldu. Proleter devrimciler Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu Halkın Birliği birlikte katıldılar. "Devrimci Yol" cular miting alanına önceden yerleştikleri için, kendi kitlelerinin bizimle kaynaşmasını engellemek amacıyla çevresine barikatlar kurdu. "Ne Amerika Ne Rusya , Bağımsız Demokratik Türkiye","Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm" sloganını atmamızı engellemeye çalışmalarına rağmen biz bağımsız sloganlarımızı attık. Miting alanında reformistlere söz hakkı verdiler. Reformistler de bir güzel kurtuluş yolunu (!) gösterdiler. Mitingten sonra biz proleter devrimciler olarak andımızı içtik, saygı duruşunda bulunduktan sonra da dağıldık.

HATALARIMIZ VE ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER

1) Halkın Yolu ve Halkın Birliği ile tutarlı bir eylem birliği oluşturmak için yeterli çaba sarfetmedik.

2) Biz zamlarla ilgili kampanyayı daha uzun vadeli bir çalışmanın ürünü olarak görüyor ve miting düzenlemeyi yada katılmayı düşünmüyorduk. Zamlarla ve taban fiyat uygulamalarıyla ilgili çalışmalarımız yeterli değildi.

3) Zamlar konusunda siyasetimizi tam anlamıyla kavrayıp bunu pratiğe geçiremedik.

4) Miting kampanyası boyunca geniş kitlelerle bağ kurmanın şartları olmasına rağmen,gerek teorik yetersizliğimiz yüzünden,gerekse yaratıcılığımızın eksikliğinden, bunu tam anlamıyla değerlendiremedik.

FAŞİZME ÖLÜM , ZAMLARA SON !
PANCAR, PATATES, ELMAYA YÜKSEK TABAN FİYATI VERİLSİN !
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK; YAŞASIN İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI !

HALKIN KURTULUŞU
YOLUNDA NİĞDE'Lİ
DEVRİMCİLER

Değirmen özü

Baş.ta.sa.1'de

leter devrimcilerin önderlikte yetersiz kalışı,

4-Dağıtılan bildirilerde ve yapılan konuşmalarda ekonomik ajitasyon ve propagandanın yeterli olmasına rağmen, siyasi ajitasyon ve propagandanın yapılamaması, kitlelere somut hedefler gösterilemedi.

5-CHP reformizmi ve parlamentarizm teşhir edilemedi.

6-Bölgedeki proleter devrimci hareketin kitle bağlarının zayıflığı,

7-Bölgedeki köylü hareketinin yeniliği ve deneylerinin azlığı,

Diğer bir hata ise,Halkın Kurtuluşu olarak mitingin değerlendirilmesinin köylülerin ve diğer grupların arasında yapılmasıdır.

Proleter devrimciler olarak hataları aşarak,kitlerle daha sıkı bağlar kurarak ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ mücadelemizi yükselteceğiz.

HAŞHAŞTA,PANCARDA SÖMÜRÜYE SON !
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET !

KÜTAHYALI
PROLETER DEVRİMCİLER

Pamuk işçileri

Baş.ta.sa.4'de

Burada iş sadece üzüm ve pamuk zamanı vardır. Bunun dışında herkes işsizdir. İçimizden birçoğu, çevre köylerden bazıları bu yüzden bir lokma ekmek uğruna mayın tarlalarından geçerek, canı pahasına kaçakçılık yapmaktadır.

Bizler Dolan köyü halkına ve çevre köyler halkına sesleniyoruz. Ücretlerin arttırılması, kadın erkek arasındaki ücret farklılıklarının kaldırılması için birlik olmaya,mücadeleye çağırıyoruz.

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI !
MİLLETLER ÖZGÜR HALKLAR BİRLİK OLMALI !
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM !

DOLAN KÖYÜ GENÇLERİ

Elazığ halkı

Baş.ta.sa.1'de

kadın yaralanmış, evler delik deşik olmuştur.

Faşist diktatörlüğün Fevzi Çakmak Mahallesi halkına karşı giriştiği bu saldırı,tertipler,katliamlar zincirinin bir halkasıdır. 1 Mayıs gecekondu katliamı, Pir Ahmet Solmaz yoldaşın Elazığ'da işkenceyle öldürülmesi, Fevzi Çakmak Mahallesine karşı saldırı...Bütün bunlar ve daha birçokları,faşist diktatörlüğün halkın gücü karşısındaki çaresizliğini ve kendini korumak ve pekiştirmek için nasıl iğrenç kanlı tertiplere başvurabileceğini göstermektedir.

Tüm devrimci, yurtsever, demokrat kişi ve kuruluşlar bu tür saldırılara karşı seslerini yükseltmelidir. Faşist teröre karşı sessiz kalmak, onun ortağı olmaktır.

Faşist diktatörlüğün hiç bir baskı "tedbiri", kanlı tertipleri, katliamları halkı yıldıramayacaktır. Onların giriştiği her katliam, saldırı halkımızın iktidara yürüyen adımlarını sağlamlaştırmakta, faşist diktatörlüğe karşı kinini, öfkesini bilemektedir.

Almanya'da

Baş.ta.sa.2'de

yayınlanan bu bildiride Almanya'daki Türkiyeli proleter devrimciler şöyle demektedirler:

"Almanya'da özellikle son senelerde, işçi sınıfının uzun mücadeleler sonucu elde ettiği her türlü demokratik hakkın yokedilmesi için yoğun bir çaba harcanmaktadır.

CDU'nun KPD/ML, KPD, KBW'nın yasaklanması için Anayasa Mahkemesine başvurması bu saldırının somut bir örneğidir. Bu başvuru Alman tekelci burjuvasinin işçi sınıfının örgütlenme ve iktidar mücadelesine karşı açık bir saldırısıdır.Bu öneri, meslek yasaklaması, şiddet paragrafı ve gerici polis kanunu gibi tedbirlerin bir parçasıdır. Bu gerici kanunlarla Alman tekelci burjuvazisi Hitler faşizminin temellerini oluşturmaktadır. Alman işçi sınıfı bu demokratik hakları uzun bir mücadele sonucunda ve bir çok şehidin kanıyla Kazanmıştır. Ve bu haklarını burjuvaziye geri vermemek için yiğitçe direnecektir.

Alman işçi sınıfı anti-demokratik, faşist baskılara karşı sürdürdüğü mücadelede tek başına değildir.Almanya'da çalışan ve öğrenim gören biz Türkiyeli proleter devrimciler, Alman işçi sınıfının sürdürdüğü bu mücadeleyi sonuna kadar destekliyoruz. Alman işçi sınıfı üzerindeki bu baskılar aynı zamanda Almanya'da çalışan yabancı işçiler üzerindeki faşist baskıların da bir parçasıdır. Çünkü yabancı işçiler gerçekleştirilmek istenen bu kanun tasarısıyla en önemli müttefiki Alman komünistlerinden tecrit edilmek istenmektedir.

Biz çok iyi biliyoruz ki, Almanya'da çalışan Türkiyelı işçilerin kurtuluşu ancak kendi ülkemizde gerçekleştireceğimiz ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ile mümkün olacaktır. Alman işçi sınıfının, demokratik haklar için verdiği mücadele bizim de mücadelemizdir. Çünkü bu mücadele ortak düşmanımız emperyalist sistemi zayıflatacaktır. Bizler KPD/ML KPD ve KBW'ye karşı gerçekleştirilmeye çalışılan bu kanunun niye "DKP" yi kapsamadığını çok iyi biliyoruz. "DKP" bizim ülkemizdeki "TKP" gibi adından başka hiç bir şeyi komünist olmayan , sosyal-emperyalizmin ve burjuvazinin işçi sınıfı içindeki ajanıdır.

Türkiyeli proleter devrimciler, yurtseverler, demokratlar ve ilericiler olarak KPD/ML, KPD ve KBW'li yoldaşlarımızın, kapatma çabasına karşı verdikleri mücadelede, onlarla omuz omuza olduğumuzu bildiririz."

KPD/ML, KPD ve KBW'NİN YASAKLANMASI İÇİN VERİLEN ÖNERİ KALDIRILMALIDIR!

YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

Alman

Baş.ta.sa.1'de

maksızın bunu kesinlikle söylüyoruz: RAF gerillaları tutsak bulundukları cezaevinde; o kuş uçmaz, sinek sızmazlığı ile meşhur Stammheim zindanında intikamcı faşist burjuvazinin köpekleri tarafından katledilmişlerdir.

Bütün devrimciler, demokratlar ve liberallerin sordukları sorular cevapsız kaldıkça,Alman emperyalist burjuvazisi tersini ispat etmedikçe, kimse üç gerilla önderinin dış dünyayla bütün ilişkilerinin kesilmiş olduğu bir ortamda, gaipten haber alıp silah temin ederek kendilerini, -hem de birbirlerinden habersiz olarak aynı anda vurduklarına inanmayacaktır.

SUÇ KABUL EDİLMİŞTİR

Zaten Alman emperyalist burjuvazisi suçunu üstü kapalı bir şekilde kabul etmiş bulunuyor.

Birinci olarak, o, sorulan sorulara cevap verememekte veya vermemektedir.

İkinci olarak, "açık bir otopsi" çağrısı yapılmasına rağmen, Uluslararası Af Örgütü temsilcisi henüz seçilmemişken 18 Ekim günü otopsi yapılmış yani cesetler tarafsız gözlerden saklanmıştır.

Üçüncü olarak, olayla ilgilenen savcı "korkunç bir gerçekle karşılaşılabileceğinden"sözetmiştir. Kastettiği, gerillaların öldürülmüş olduklarıdır.

Dördüncü olarak Baden-Wuttemberg eyaleti Adalet Bakanı istifa etmiş , Stammheim müdürü görevden alınmıştır.

Bütün bunlar itiraf değil midir?

Bunlar yeterli somut belgedir. Ta ki tersi kanıtlanıncaya kadar.

Gerillaların avukatlarında birinin basına yaptığı açıklama da bizim inancımızı kesinleştirmektedir. Avukat, otopsiden önce Baader'in ve Raspe'nin enselerinden vurulmuş olduklarını gördüğünü, Gudrun Ensslin'in ise iddia edildiği gibi elektrik ceryanıyla değil, boğularak öldürüldüğünü belirtmiştir.

Bütün bunlar yeterli ve somut belgelerdir.

Alman emperyalist burjuvazisinin faşist katilleri, savunmasız ve güya devletin korunması altındaki hükümlü gerillaları, kıllarını bile kıpırdatmadan öldürmüşlerdir.

Bu cinayet; kanlı Mogadişu baskını ve ardından burjuva devletin bütün araçlarının seferber edildiği "insan avı" Almanya'da faşist hayvanın, otuz yıldır tıkıldığı kafesten kaçmak üzere olduğunu gösteriyor.

Bu faşist eylemlerin hiç bir meşru yanı yoktur. Bunlar güdükleştirilmiş burjuva demokrasisinin bile sınırlarının dışına taşan vahşet eylemleridir.

Evet, Almanya'da burjuvazi yeni bir faşizm sofrası kurmakla meşguldür. Hedefi birkaç gerilla değil, kitlelerin mücadelesini ezmektir.

Ancak, bütün dünya halkları ve proletaryası, bu gelişmeleri dikkatle izlemektedirler. Alman proletaryası ve emekçi yığınları yüzmilyonlarca emekçiden oluşan güçlü bir müttefike sahiptir.

Alman emperyalizminin faşizmi tamamen hortlatma gayretleri boşa çıkarılacaktır.

Buna ne Alman proletaryası ve emekçileri ne de dünya halkları izin vermeyecektir.

Alman emperyalist burjuvazisi "insan avına" çıktığını ve "acımasız" olacağını ilan ediyor.

Dünya halkları ve proletaryası ise ona şöyle haykırıyorlar: Ayağını denk al! Vahşetini ortalığa salma! Sadece kendi sonunu çabuklaştırmış olursun!

Alman proletaryası ve emekçileri, burjuvazinin bu karşı devrimci manevrasını boşa çıkarmak için yeterli güce sahiptir.

Onlar, yeni faşist uygulamaları ve faşizmi tezgâhlama girişimlerini ezerek Birleşik Sosyalist Almanya hedefine doğru kararlılıkla yürüyeceklerdir.

Bütün dünya emekçileri ve proletaryası bu şanlı yolda onlarla omuz omuza dövüşecektir.

AET emperyalistleri

Baş.ta.sa.3'de

Bu yönde iki süper devletin rolleri oldukça net bir şekilde bilinirken, Fransa, Almanya, İngiltere vb. gibi süper devletlerin hegemonyası altındaki devletler proleter devrimci safların dikkatinden kaçabilmiştir.

Oysa bugün İngiltere, Güney Afrika'nın ekonomik ve ticari bakımdan ikinci en büyük "iş arkadaşı" durumundadır. Fransa, bu sırada altıncıdır. 80'i aşkın Fransız şirketi daha şimdiden Güney Afrika'da yatırım yapmış bulunmakta ve bu sayı artmaktadır.

Güney Afrika'nın ordusu Fransız, Alman, İngiliz kaynaklı donatımla büyük ölçüde beslenmektedir.

Güney Afrika ordusunda iki Fransız Daphne denizaltısı bulunmaktadır. İki yeni denizaltı 1978 Eylülünde teslim edilecektir. Yine 3 füze atıcı hücumbot ve 2 destroyer de yakında teslim edilecek siparişler arasında bulunmaktadır.

Sözde "silah ambargosu" silah ticaretine hiç bir şekilde engel olamamaktadır. Çünkü Fransız firmaları (ve diğerleri) Güney Afrika'da patent anlaşmaları imzalamış bulunuyorlar. Bu nedenle bir çok silah Güney Afrika'da Fransız vs. patentiyle imal edilmektedir.

Bu şekilde F-1 Mirage hava taktik savunma uçağı Güney Afrika'da imal edilebilmektedir. Güney Afrika hava kuvvetlerinde 16 F-1 Mirage uçağı, 36 Mirage III savaş uçağı, 15 Süper Frelon helikopter, 4 Nord-262 ve 9 Transall nakliye uçağı bulunmaktadır. Ayrıca kara kuvvetleri de Milan tanksavar roketleriyle donatılmıştır.

YURTSEVER DEVRİMCİ BASIN

Baş.ta.sa.1'de

bir şekilde genişleyecektir. Halbuki kendisini demokrat ve ilerici olarak ilan eden basın organları, gerici bir gazetenin sorumlu yazı işleri müdürünün tutuklanbası karşısında "basın özgürlüğü" diye ayağa kalkarken, yurtsever devrimci basın üzerinde uygulanan baskılar ve bunun bir parçası olarak da gazetemizin eski yazı işleri müdürü Mustafa Yıldırımtürk'ün tutuklanması, saldırıya uğraması ve kelepçelenmesi karşısında tam bir suskunluk içindedir.

Emekçi halk kitleleri, faşist diktatörlüğe karşı dişe diş bir mücadele ile kazandığı ve temellerini kendi kanıyla suladığı mevzilerden bir adım bile geri atmayacak, bu mevzileri her türlü faşist ve sosyal-faşist saldırıya karşı koruyacak ve yeni mevziler kazanacaktır. Hiç bir baskı,yurtsever devrimci yayın organlarının emekçi halk yığınlarının eline ulaşmasına engel olamayacaktır.. Emekçi halk yığınları yurtsever devrimci basına yönelen bu türden faşist ve sosyal-faşist saldırıyı cesaretle püskürtecek, yurtsever devrimci yayın organlarını yaşatacaktır.

Emekçi halkımız;

Yurtsever devrimci basını susturmayı hedef alan saldırılar karşısında sessiz kalmayalım, gazetemizin eski sorumlu yazı işleri müdürünün tutuklanmasını, hakaret görmesini, gazetemizin satışının ve dağıtımının engellenmesini protesto edelim, gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nu yaşatalım..

Yurtseverler, demokratlar, ilericiler!

Bugün yurtsever devrimci basını hedef alan, fakat yarın bütün ilerici ve demokrat yayın organlarını hedef alacak olan ve sonuçta kendisine dikensiz gül bahçesi yaratmak amacını güden faşist MC iktidarının saldırıları karşısında sessiz kalmayalım. Basın mensuplarının tutuklanmasını, askeri mahkemelerin basını yargılamasını, basın "özgürlüğü"nün tümüyle yok edilmeye çalışılmasını protesto edelim.

HALKIN KURTULUŞU'NU HALK YAŞATACAKTIR !
HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ !
YURTSEVER DEVRİMCİ BASIN ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON !
MUSTAFA YILDIRIMTÜRK VE DİĞER TÜM YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİ DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR !
TCK'NDAKİ BÜTÜN FAŞİST MADDELER KALDIRILMALIDIR
ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ !

Devrim kitlelerin

Baş.ta.sa.1'de

yorlar ki, tıpkı "küçük bir motorun büyük bir motoru" harekete geçirmesi gibi, bir mücadele grubunun "aktif eylemleriyle" devrimin patlaması için şart olan devrimci durum yaratılabilir. Bunlara göre kapitalist toplumda kitlelerin devrimci birikimi her an patlamaya hazırdır. Yeter ki dıştan bir darbe vurulsun, yeter ki bir gerilla merkezi kurulsun, kitleler onları otomatik olarak izleyeceklerdir." (Enver Hoca, AEP 6. Kongresi'ne Rapor'dan)

Kapitalist-emperyalist dünyada sürekli olarak artan sömürü ve zulüm, bilindiği gibi sadece proletaryayı değil, geniş emekçi yığınlarını, bu arada küçük burjuva katmanları da ezmektedir. Bu maddi temele dayalı olarak, emperyalizme ve kapitalizme bir başkaldırı halinde doğan birtakım küçük burjuva akımlar, emperyalizm varoldukça varlıklarını sürdürecceklerdir.

Bugün emperyalist dünyada Japonya'da, İtalya ve Almanya'da ve aynı zamanda içinde ülkemizin de bulunduğu yarı-sömürge ülkelerde yaygın olarak görülen terörist hareketler de bu kategoriye girmektedir.

Bu hareketler, baskı ve zulme bir başkaldırı niteliğini taşıdıkları için, saflarında Enver Hoca'nın da işaret ettiği gibi bir çok dürüst devrimci bulunmaktadır.

Ancak bu hareketler, bir bütün, bir siyasi çizgi olarak ele alındıklarında, tamamiyle yanlış ve çoğu kez aktif olarak Marksizm-Leninizme düşman, yığınları yenilgiye götüren bir nitelik taşımaktadırlar.

Bu hareketler, bütün "devrimci" görünümlerine ve tek tek unsurlarının veya belli bir döneme tekabül eden tek tek taktik veya eylemlerinin cesaretine, atılımcılığına, fedakârlığına rağmen sonuçta, kitlelerde yılgınlık ve korku yaratmaktan, onları devrimden soğutmaktan ve dolayısıyla onların emperyalizme köle olarak kalmalarına yardımcı olmaktan başka hiç bir noktaya varamamışlardır ve varamayacaklardır.

Marksizm-Leninizm doğduğu günden bugüne kadar, tıpkı "sağ" anlayışlarla olduğu gibi "sol" anlayışlarla da arasına kesin bir sınır çekmiştir ve hiç bir zaman bu yenilgi yollarına karşı savaşmaktan geri durmamıştır.

Son günlerde bütün dünyanın dikkatini üzerinde toplayan birbiriyle ilişkili iki eylem, Marksist-Leninistlerin karşısına gene bu sınır hattını çıkarmış bulunuyor.

Marksist-Leninistlerin bu iki eylem karşısında tutumu ne olmalıdır?

Bir çok kez belirttiğimiz gibi hakim sınıfların çamur ve kan kokan iğrenç dilleriyle bu küçük burjuva ihtilalcilerine saldırmak ve onları "faşistlikle" vs. suçlamak proleter devrimci tutum değildir.

Ancak eylemin kararlılığına, cesurluğuna, fedakârlığına bakarak Marksizmin pozisyonlarını terketmek de proleter devrimci tutum değildir.

Japon Kızılordusu ve Alman RAF örgütü ve benzerleri maceracı, kitlelerden kopuk ve en önemlisi bunların sonucu olarak proletaryanın dünya devrimi mücadelesini zedeleyen, hakim sınıfların demagojileri ve manevraları için sonsuz fırsatlar sağlayan, kitlelerin yenilgi ve yılgınlık duygularına kapılmalarına yolaçacak ve açmakta olan yanlış bir hat izlemektedirler.

Onların maceracı eylemleriyle, çizgileriyle aramıza kesin bir hat çekmeli ve Marksizm — Leninizme bağlı kalarak onlara karşı kararlı bir mücadele yürütmeliyiz.

Çünkü son tahlilde, nihai olarak bu hat devrimci saflara, devrim davasına zarar vermekte, kitleleri emperyalizmin sömürü ve zulmüne mahkum etmeye çalışmaktadır.

Bugün bu örgütlerin izlediği hat, Troçkizm, Anarşizm ve revizyonizm gibi dünya halklarının, proletaryanın ve onların devrim davasının can düşmanı olan ideolojilerin şiddetle etkisi altındadır.

"Anarşizmin öğretilerine göre birey kurtulmadıkça, yığınların kurtulması olanaksızdır. Buna uygun olarak, sloganı "her şey birey için"dir. Oysa Marksizmin temel taşı yığınlardır. (Marksizmin) öğretilerine göre, (yığınların) kurtuluşu, bireyin kurtuluşunun baş koşuludur. Yani, Marksizmin öğretilerine göre, yığınlar kurtulmadıkça, bireyin kurtulması olanaksızdır. Buna uygun olarak sloganı "Her Şey Yığınlar İçin"dir.

"Açıktır ki, burada, sadece taktikler üzerine anlaşmazlık değil, biri diğerini reddeden iki ilke bulunmaktadır." (Stalin)

Bugün de bu durum değişmemiştir. Devrimin kitlelerin ve sadece kitlelerin eseri olduğunu, ayrıca, devrimin "her bir ülke için evrensel ve vazgeçilmez yasaları" olduğunu inkar eden ve büyük bir dargörüşlülükle kitleleri "harekete geçirmek için" uçak kaçırma, adam kaçırma, bombalama eylemlerine girişenler, temelde ya Marksizme tamamiyle düşman ideolojilerden birine dört elle sarılarak yürümektedirler , ya da onların devrim yarma arzuları ile çıktıkları yolda, yine bu ideolojiler yani, anarşizm, Troçkizm ve "sol" revizyonizm, gözlerinin önüne perde çekmektedir.

"Devrim, bırakalım yalnız öncü partiyle, yalnız işçi sınıfıyla bile yürütülemez. Devrimi gerçekleştirmek için, işçi sınıfı, devrimin niteliğine ve aşamasına göre, ortak temel menfaatlerle bağlı olduğu diğer sosyal güçlerle ittifak yapar. Belli siyasi programları olan geniş halk cepheleri kurar.İşçi sınıfı partisi bu cephenin içinde kaybolup gitmez, daima siyasi ve örgütsel bağımsızlığını korur. Dar kafalı ve sekter unsurlar güya barışçı ve reformcu yolun kapısını açtığı için, bu taktiklerin yanlış olduğunu iddia ederler. Onlara göre programlar, cepheler ve ittifaklar, dikkati saptırmak ve silahlı mücadeleyi önlemek amacını güden sinsi icatlardır . Bu anlayış, her ittifakı sınıflararası barış olarak niteleyen, devrimin aşamalarını inkar eden safi ve 'doğrudan' proletarya devrimini savunan Troçkistlerin meşhur tezinin bir yankısıdır." (Enver Hoca AEP 6. Kongre Raporu).

Bugün bireye, onun "üstün nitelikleri"ne dayanan, bireyin yığınlar üzerinde üstünlüğünü savunan, öncü ile yığınlar arasındaki ilişkiyi "çobanla sürü", ya da "çakmakla benzin" ilişkisine benzer bir şekilde kavrayan, devrimin objektif yasalarını tamamen reddederek"subjektif koşulları mutlaklaştıran"küçük burjuva ihtilalci akımları büyük bir yanlış içindedirler. Onların eylemleri yığınları devrimcilerden kopartmakta, "silahlı azınlığın faaliyeti, onlar ne kadar kahraman ve fedakar olurlarsa olsunlar,kitleler tarafından anlaşılmamakta" ve bu devrimciler kitleleri yenilgiye götürdükleri gibi kendileri de kaçınılmaz olarak kitlelerden tecrit olmakta ve yenilgiye uğramaktadırlar.

Çünkü Marksizm-Leninizmin açık ve kesin bir şekilde belirttiği gibi: Birinci olarak, devrim, objektif gelişmeler sonunda ortaya çıkan ve sınıfların karşılıklı durumlarının tayin edici rol oynadığı toplumsal bir olaydır. Böyle bir olgu içinde açıktır ki, birey, ya da "azınlık örgütü" belirleyici , daha doğrusu hareketin, enerjinin kaynağını teşkil edici bir rol oynayamaz. Siyasi partinin rolü de zaten bu değildir.

İkinci (ve birinciye bağlı) olarak, işçi sınıfı ve toplumun tümünün sömürülen sınıflarının bilincinin yükseltilmesi ve onların mücadelede ileri atılması, devrimcilerin amacı; bunun koşullarının yaratılması ise onların temel görevidir. Devrimi kitleler yapacak, öncü, onların eyleminin önderliğini üstlenecektir.

Bu temel avrılık yüzünden, küçük burjuva ihtilalcilerinin eylemlerini yanlış buluyoruz.Onların bu eylemleri hangi niyetle başlatılmış olursa olsun, proletaryanın devrimci mücadelesine sadece olumsuz yönde etki yapmaktadır.

Hans Martin Schleyer'in kaçırılması da, arkasından 86 yolcuyla bir Lufthansa uçağının kaçırılması da yanlış ve dünya devrimine bir çok yönden zarar veren eylemler olmuşlardır. Proleter devrimciler,bu tür eylemlere girişen devrimcileri her zaman yanlış bir yol tutturdukları konusunda uyaracaklar; onları tek doğru düşünce olan Marksizm-Leninizmin bayrağını seçmeye davet edecekler ve onların anlayışlarının ve yanılgılarının kaynağını teşkil eden revizyonizm, Troçkizm ve anarşizmle acımasızca mücadele edeceklerdir.

İşkenceci

Baş.ta.sa.1'de

ran düzenin cafcaflı nöbetçisi.

Uğur Gür'ün Ökkeş yoldaşı vurduğu saptanmış bulunuyor.

Ökkeşimiz ve daha nice Ökkeşlerimiz,Uğur Gür gibilerin kurşunlarıyla düştüler. Ve çoğu toprak oldu bile. Oysa Uğur Gür yaşıyor. Her fırsatını buldukça Günaydın'da, Tercüman'da "avları" ile birlikte resim çektirerek...

Uğur Gürler yaşıyor, Fehmi Altınbilekler Ali Elverdiler...

Ancak gerçekten ölenler acaba Ökkeşler mi?

Yoksa onlar hergün binlerce kızgın demir parçası gibi, halkımızın bağrından yeniden fışkıran devrim tohumları mıdır?

İçi boş kafaları ve kanlı elleriyle çürüyen bir düzenin nöbetçiliğini yapanlar -Uğur Gürler ve diğerleri... Bunlar gerçekten yaşıyorlar mı? Bunlar, bu lanetlenmiş yaratıklar, milyonların zincirlerini sıkı sıkıya tutmaya çalışanlar gerçekten yaşıyorlar mı?

Hayır! Ne Uğur Gür ne de bir başkası Ökkeşleri durduramıyor. Ökkeşler her yanından fışkırıyorlar toprağın. Düşenler bin olup doğuyor yeniden.

Uğur Gür gibileri, bu düzenin zorba, zalim ve kör savunucuları ise, her gün yeniden ölüyorlar. Onları battıkları mezardan hiç bir güç ve çaba kurtaramıyor.

Uğur Gür gibileri yaşadıkça (ve ölüp gittiklerinde de) milyonlarca emekçinin lanetini taşıyacaklardır.

Bu hayatın, gelişmenin, ilerlemenin değişmez bir yasasıdır.

Ökkeş yoldaş düştü ama bayrak şimdi daha da yükseklerde dalgalanıyor.

Savaş naraları şimdi daha da gür çınlatıyor meydanları.

BÜTÜN KATİLLER VE İŞKENCECİLERDEN MUTLAKA HESAP SORULACAKTIR !

Burjuvazi ve

Baş.ta.sa.2'de

rikan burjuvazisı iktidarını teminat altına almak için geniş emekçi kitleleri bastırmada uzmanlaşmış muazzam bir CIA yaratmıştır. FBI, Amerikan tekellerinin denetlediği bir kurumdur. Dosyalarında 150 milyondan fazla daktilo edilmiş fiş vardır. Milyonlarca insan göz altında tutulmakta ve cezalandırılmaktadır. Bu son üç yıl içinde mahkumların sayısı % 11 artmıştır. Geçenlerde yeni hapishaneler inşa etmek üzere, 4 milyar 700 milyon dolara yakın para ayrılmıştır.

Aynı tablo revizyonist Sovyetler Birliği'nde de vardır. Sovyetler Birliği'ni sosyal-faşist bir ülke haline çevirmiş ve işçi sınıfının gittikçe artan memnuniyetsizliğinden ve isyanından rahatsız olan Sovyet revizyonist kliği, zorbalık ve istihbarat cihazını geliştirmektedir. KGB'nin gizli ajanlarını hesaba katmazsak, 700 binden fazla gizli polis ve çok sayıda sivil milis vardır. Gelişi güzel tutuklama, gizli yargılama, hapishanede tecritler, akıl hastahaneleri gibi çeşitli Hitlerci yöntemleri kullanarak, Sovyet revizyonist kliği ülkeyi büyük bir hapishane haline getirmiştir.

İki süper devletin dış siyasetine gelince; bu faşist bir saldırı, yayılma ve müdahale siyasetinden başka bir şey değildir. CIA ve KGB'nin kanlı elleri, anlaşmazlıkların, hükümet darbelerinin, faşist darbelerin olduğu dünyanın her yerine uzanmaktadır. Bu yüzden süper devletler aynı zamanda, faşizmin ve faşist rejimlerin teşvikçisi ve destekleyicisidirler.

(11 Mayıs 1977 tarihli Tiran radyosu yayınından alınmıştır.)

Kırbaç politikası

Baş.ta.sa.3'de

ve emekçileri sömürmektedir. Türkiye-Almanya arasındaki ilişkilerde de ayni gerici-faşist nitelik kendini açığa vurmaktadır. Milyonlarca dolarlık askeri yardımın yanısıra, Alman emperyalizmi polis ve jandarmanın donatılmasında son derece önemli rol oynamaktadır.

Almanya'da faşizm tehlikesinden somut olarak bahsetmek, gerçeğin kavranmasına yardımcı olmayacaktır.

Somut olarak meseleye bakıldığında şu gelişmeler göze çarpıyor: 1) faşist ve neo-faşist grupların hızlı örgütlenme ve yayılmaları 2)faşist propagandanın yaygınlaşması ve artması 3) Federal Alman parlementosunun özellikle son iki-üç yıldır tamamiyle faşist nitelikli yasaları hemen hiç tartışmasız yürürlüğe koyması 4) Polis ve orduda faşist uygulamaların ve faşist unsurların faaliyetlerinin artması.

Birinci olarak, Alman emperyalizmi yeni faşist çeteleri örgütleme çabası içindedir. Faşist bir siyasi parti yasal olarak faaliyet göstermektedir. Buna bağlı olan bir çok faşist gençlik örgütü açılmıştır. Bu örgütler,polisin de desteğiyle çeşitli saldırgan davranışlarda bulunmakta, yabancı işçilere karşı özellikle vahşice bir saldırı faaliyeti yürütmektedirler. Bu faşist çeteler devrimcilere karşı silah kullanmaya ve cinayet işlemeye de çoktan başlamış bulunuyorlar.

İkinci olarak,özellikle son bir kaç yıldır Alman ulusuna yeniden şovenizm afyonu yutturulmak istenmektedir. Dünyanın çeşitli ülkelerinde hapiste yatan 2. Dünya Savaşı Nazi suçlularının "kurtarılması" amacı etrafında, faşist ellerindeki zengin propaganda olanaklarını kullanarak etkin bir kamu oyu yaratma girişiminde bulunmaktadırlar.

Onların bu girişimleri meyvasını vermektedir.Savaş suçlusu Rudolf Hesse için yürüttükleri faaliyet özellikle İngiltere ve Fransa devletleri tarafından da benimsenmiş gözükmektedir. İtalya'dan kaçırılan Kappler,bu propagandanın kuru gürültü olmadığının bir başka kanıtıdır.

Bu ali kanlı savaş suçlusu kasapların birer "ulusal kahraman"olduklarının kitlelere yutturulması için milyonlarca mark, satılmış kalemlerin hizmetine sunulmuştur.Bir İngiliz yazar Hitler'in yahudi katliamından savaşın son yıllarına kadar haberi olmadığını kanıtlamaya çalışırken, son günlerde Almanya'da bir yeni faşist sempatizanı bomba daha patlamıştır "Hitler, Bir Meslek" adlı film, faşizmi allamış pullamış, Hitleri tanrılaştırarak yeniden Alman emekçilerinin önüne koymuş bulunmaktadır.Bunlara benzer yoğun bir yayın faaliyeti, Almanya'da kitleler arasında özellikle,küçük burjuva gençlik arasında intikamcı ve ırkçı faşist ideolojinin yeniden kök salmaya başlamasına yol açmaktadır. Faşist ideolojiyi yayan basın mataryali giderek daha çok alıcı bulmaktadır.

Parlamentonun çıkardığı faşist yasalar ve onayladığı faşist uygulamalar, faşizm tehlikesinin boyutlarını ortaya seren üçüncü bir olguyu meydana getirmektedir.

20 Aralık 1974 tarihli yasa, siyasal suçların sanıklarının savunma haklarını sınırlamakta, avukatlarıyla görüşme olanakları da dahil birçok temel haklarını ortadan kaldırmaktaydı.

Schleyer olayından hemen sonra Batı Alman parlamentosu bu yasayı bile yeterli görmediği için yeni bir yasa çıkardı.

1 Ekim 1977 tarihini taşıyan bu yasa sanıkların tüm savunma haklarını ortadan kaldırmakta. Tutuklu ve hükümlülerin dış dünya ile tüm ilişkilerini kesme yetkisini yürütme organlarına vermektedir. Buna göre hükümlü ya da tutuklu, radyo dahil bütün haberleşme araçlarından, buna dahil olarak mektuplaşma hakkından, yakınlarıyla diğer yollarla görüşme ve haberleşme olanaklarından yoksun kılınabildiği gibi avukatlarıyla görüşmesi de yasaklanarak kendi kendini savunma hakkı da elinden alınmaktadır. Aynı yasaya göre hükümlü ya da tutuklunun hapishane içinde diğer tutuklularla görüşmesi ve biraradan bulunması da engellenmektedir.

Bu gelişmeye ek olarak, H. Martin Schleyer'in öldürüldüğünün ortaya çıkması üzerine, Bonn hükümeti "tedhişçilere" karşı savaş açıldığını ilan etmiş bulunmaktadır.

Batı Alman emperyalizminin yüz milyon dolarlık özel gerilla birlikleri ve birçok faşist yasa, tedbir ve uygulamayla sadece küçük gerilla gruplarına karşı "savaş"açtığını düşünmek aşırı bir saflık olur.

Batı Alman emperyalizmi içte aldığı bu tedbirlerle sınıf mücadelesinde elinde bulundurduğu mevzileri savunabilmenin ve gerektiğinde işçi sınıfı ve emekçi yığınlara karşı şiddetli saldırılara girebilmenin hazırlığını yapmaktadırlar. Çünkü emperyalizmin genel bunalımı, özellikle petrol krizinin patlak verdiği 1974 yılında, Alman işçi sınıfının burjuvazinin sandığı gibi artık uyanamayacağı bir uykuya dalmadığını açıkça göstermiştir. Şimdi buhranın yeniden derinleşmeye başladığı günümüz koşullarında alınan bu faşist tedbirlerin esas amacı harekete olan kitlelere gözdağı vermek, onların eyleme kalkışmaları halinde "yasal dayanakları" olan bir şiddetle onların karşısına çıkabilmektedir.

Alman emperyalizminin buhranının derinleşmesiyle birlikte gittikçe daha vahşileşen uluslararası burjuvazinin bir parçası olarak dişlerini göstermesi, dünya halklarının ve kendi işçi sınıfının mücadelesinin onu köşeye sıkıştırdığını açıkça kanıtlamaktadır. Bütün çöken güçler gibi Alman emperyalizminin saldırganlığı da boşunadır.

Alman emperyalizmi, "tedhişle mücadele" adı altında emekçi yığınlara, başta işçi sınıfına ve dünya devrimine saldırmaktadır.

NATO'nun ikinci en büyük ordusuna, güçlü bir savaş sanayiine ve intikamcı duygulara sahip Alman emperyalizmi yine faşizmin borularını öttürmeye başlamış bulunmaktadır.

Bonn intikamcılarının

Baş.ta.sa.2'de

ler, Kohl'lar,Genscherler de görülmektedir.

Olaylar göstermektedir ki, Amerikan emperyalizminin yardımıyla yeniden canlanmış ve Sovyet sosyal emperyalizmi tarafından çeşitli tavizlerle desteklenmiş olan Batı Alman emperyalizmi, eski intikamcı ve yayılmacı ihtiraslarından,asla vazgeçmemiştir.

Hıristiyan Demokratların önderi geçenlerde bunu açıkça ifade ediyordu: "Bizim diğer Almanların,karanlık geçmişi yüzünden, dünya çapında siyasi sorumluluğumuzu edinmemizi engelleyen zaman, ebediyen sona ermelidir."

Bugünkü ortamda,ekonomik yayılma, emperyalist etkisini genişletmek için Bonn'un en çok tercih ettiği silahtır.Bugün Federal Almanya Cumhuriyeti , Batı Avrupa ülkelerinin iç pazarlarına sızmak,imtiyazlı mevkiler sağlamak ve böylece Avrupalı 9'lar içindeki kumandan ve hegemon rolünü doğrulamak için ekonomik gücünün kartını kullanıyor.

Federal Almanya bugün kapitalist ülkeler içinde, en fazla altın ve döviz rezervine sahiptir.Avrupalı dokuzlunun toplam üretiminin % 33,2'si, ona aittir. Ve bu kapitalist pazarda, baş ihracatçı devlettir. Batı Alman emperyalistleri bugün,Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinden, yeni pazarlar ve ekonomik çabalar sağlamak; bu ülkelerin halklarının hammaddelerini ve diğer zenginliklerini yağmalamak için; Amerikan emperyalistleri, Sovyet sosyal emperyalistleri ve diğer emperyalist devletlerle rekabet içindedir. Son 25 yıl içinde yabancı ülkelere yatırılan toplam Batı Alman sermayesi, 131 milyar marka ulaşmaktadır. Batı Alman tekelleri, bankaları ve çeşitli işletmeleri, dünyanın 100 çeşitli ülkesine sermaye ve şubelerini yaymışlardır. Sadece 1976 yılının ilk yarısı boyunca, Bonn'un diğer ülkelere doğrudan yatırımları, % 23 artmıştır. Bunun 1 milyar 30 milyon markı, yani % 37'si gelişmekte olan ülkelere gidecektir. Aynı diğer emperyalist devletler gibi Federal Almanya Cumhuriyeti de, sermayenin gücünün yanısıra, yayılmacı siyasetini dünyanın büyük bir siyasi gücü olma hayallerini,gittikçe daha fazla askerileştirmeye ve askeri yayılmaya dayandırmaktadır.

Federal Almanya'nın savaş bütçesi bu yıl, 1970 yılına göre % 30 daha fazla olmak üzere, 32 milyar marklık rekor bir seviyeye ulaşmıştır. Bugün Bundeswehr(Alman Ordusu)'insilah ihtiyaçlarının % 80'den fazlası, yerli tekeller tarafından karşılanmaktadır. Eskiden Hitlerci, 'Wehrmacht'ı (Eski Alman Ordusu) silahlanbi teröristler, Bundeswer'e silah sağlama ve intikam hazırlığında temel kaynaktır. Şunu belirtmek yerinde olur: Batı Alman emperyalistleri, bugüne kadar Bundeswehr'i inşa etmek ve donatmak için, Hitlerci Wehrmacht'ın inşası ve donatılması için harcamadan, 3 kat daha fazla para harcamıştır.

Bundeswehr birlikleri Amerikan emperyalizminin komutasındaki saldırgan NATO bloğunun Avrupa'daki esas dayanağıdır.

Federal Almanya sadece kendisini silahlandırmamakta, fakat aynı zamanda dış pazarlara silah yollamakta; yayılmak,siyasi ve ekonomik çıkarlar elde etmek amacıyla, silah ticaretine başvurmaktadır.

Batı Almanya bir dizi ülkeyle anlaşmalar ve askeri mukaveleler imzalamış ve Endonezya, Arjantin, Singapur, Tayland , Birmanya, Brezilya ve diğer yerlerde askeri fabrikalar inşa etmiştir. Geçenlerde Bonn, Brezilya'nın diktatörlük rejimiyle 10 milyar dolardan fazla tutan bu bölgedeki etkisini artırmaya hizmet eden, önemli bir nükleer anlaşma imzalamıştır.

İşte bütün bunlar, yeniden canlandırılmış ekonomik güç; bu dizginsiz silahlanma; bu artan askeri güç ve aynı zamanda, Amerikan emperyalistlerinin desteği ve Sovyet sosyal emperyalistlerinin ilkesiz ve peşpeşe tavizleri; Batı Alman emperyalizminin intikamcı hayallerini ve yayılmacı amaçlarını daha fazla kışkırtmaktadır. Bonn'un Nazi Almanyası'nın Arnavutluk' a verdiği zararın tazminatlarını ödemek için, en ufak bir çaba bile göstermemekteki, kibirli tutumu Smithlerin ve Strausslaların, faşizmle uzlaşmayan, Alman militarizminin yeniden canlandırılmasının tehlikesini mahkum etmekten vazgeçmeyen ülkelere ve halklara, düşmanlıklarının bir ifadesidir. Avrupa halkları, dünyanın bütün özgürlüğe aşık halkları, Washington, Moskova ve Bonn'un propagandasını yaptıkları, Alman intikamcılarının niteliğinin değişmesiyle ilgili aldatmacalara ve güzel sözlere inanmıyorlar. Tam tersine, onlar iki süper devletin, hegemonyacı siyasetinin yanısıra, Alman emperyalizminin intikamcı ve militarist siyasetinin özgürlüğü ve bağımsızlığı ve barış adına yarattığı tehlikenin gittikçe daha fazla bilincine varmaktadırlar. Enver Hoca yoldaşın işaret ettiği gibi; Nazizme karşı savaşta kan dökmüş olanlar,Alman intikamcılığının ellerinin serbest kalmasına ve onun Avrupa ve dünyayı yeni bir katliama atma imkanını yaratmasına, asla izin veremez.

(28 Mayıs 1977 tarihli Tiran Radyosu yayınından alınmıştır.)

"Sabotaj" ve

Baş.ta.sa.4'de

ten sabotaj yapanlar olduğu meydanda değil midir?

Eskişehir Demiryolu İşçileri Sendikası yöneticilerinin niteliklerini daha iyi anlamak için yine proleter devrimcilerin mektuplarına dönelim: "Sendikamız Türk-İş'e bağlıdır ve işbirlikçi hakim sınıfların kuklası olan sendikacıların yönetimindedir. 1 Haziran 1977 tarihinden itibaren başlamış olan toplu sözleşme görüşmelerine DYF-İŞ'e bağlı 21 sendikanın katılması gerekirken sadece işveren yanlısı 4 sendika başkanı, 40 bin işçiyi temsil iddiasıyla katılmışlardır. Kapalı kapılar ardında yapılan görüşmelerde işçiler satılmaktadır. 2-3 ayda bir yayınladıkları bildirilerle,bize işverenle bazı maddeler üzerinde anlaşamadıklarını yazıyorlar. Sendika ağalarının amaçları işçi sınıfının daha fazla sömürülmesini, işçilerin yılgın düşmelerini sağlamaktır, sınıfın bilinçlenmesini önlemektir."

E.L.M.S. işçileri sendika ağalarının boyunduruğu altındaki sendikal mücadelelerini büyük güçlüklerle sürdürebilmektedirler.

Hakim sınıfların fabrika içinde uyguladığı her çeşit baskı ve zulüm gün geçtikçe artarken,sendika ağaları bu baskıya karşı çıkmak şöyle dursun onu desteklemektedirler. "Bundan bir süre önce fabrika içerisinde genel grev için dağıtılan bildiriler yüzünden, Valinin,Emniyet Müdürünün, Muhafaza Amirinin ve siyasi polisin fabrika içinde yoğun baskı" uygulaması karşısında sendika ağaları sadece onayını belirtmektedir.

İşçiler en ağır koşullarda ezilirken, onların hiç bir haklı talepleri uğruna parmak kıpırdatmayan sendika ağaları, kendi menfaatleri ve hizmetçisi oldukları hakim sınıfların menfaatleri için en alçakça yöntemlerle yoğun bir çabanın içine girmektedirler. Bildiriler, konuşmalar, çeşitli baskılar ve tehditlerle işçi sınıfını yıldırmaya ve uyutmaya çalışan faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları, bu iğrenç uğraşlarında mutlaka yenilgiye uğrayacaklardır.

"Sabotaj", "kışkırtma" edebiyatının tam iflası, karşı-devrimcilerin sandığından çok daha önce gerçekleşecektir.

Mogadişu

Baş.ta.sa.2'de

lardır.

Emperyalizme bağımlılığın,1964'den beri Sovyet nüfuzu altında olmanın, şimdi de Amerikan nüfuzu altına geçmeye uğraşmanın zayıf düşürdüğü Somali rejimi Alman ve İngiliz emperyalistlerinin ortak baskıları karşısında boyun eğmekten başka yol bulamamıştır.

İğrenç ve burjuva demokrasisinin sınırları için de suç niteliği taşıyan kanlı Mogadişu baskını, işte bütün bunlar yüzünden aynı zamanda Alman burjuvazisinin bir yarı-sömürgeye karşı giriştiği emperyalist-askeri bir saldırı niteliğini taşımaktadır.

Devletler hukuku açısından ele alındığında bu eylem, doğrudan doğruya bir devletin toprak bütünlüğünün ve egemenliğinin bir başka devlet tarafından askeri saldırıyla ihlal edilmesidir.

Tıpkı meşhur Entebbe baskını gibi, bu eylem de saldırgan ve faşist bir nitelik taşımaktadır.

86 masum insanın kurtarılması gibi milyonlarca emekçiyi birleştiren haklı bir isteğe sahtekarca sahip çıkma fırsatını burjuvaziye tanıyan gerillaların vahim hatası da işin içine karıştığından kanlı Mogadişu baskınının bu yönleri bir çok kimsenin gözünden kaçmış olabilir.

Yine gözden kaçan bir başka mesele emperyalist burjuvazinin, topları,tankları ve atom bombaları ile milyonlarca insanı katleden ve yaralayan her gün emekçi sınıfların kanını emen bir sınıfın, "86 masum insanın hayatını kurtarmak" gibi bir amacının olamayacağıdır.

Emperyalist burjuvazinin amacı kendisinin "güçlü" ve "herşeye kadir" olduğu hakkında kitlelerde varolan inancın sarsılmasına engel olmaktır.

GSG-9'un eylemi dikkatle incelendiğinde bu sonuca da kolaylıkla ulaşılmaktadır.

Öyle ya, kurtarma gerçekten önde gelen amaç olsaydı, 86 kişinin hayatını böylesine maceracı bir eylemle, bir komando saldırısıyla tehlikeye sokabilir miydi Alman burjuvazisi?

Görüldüğü gibi Somali devleti bu eyleme izin vermekle, kanlı bir cinayetin, kasıtlı bir saldırı eyleminin suçortağı durumuna düşmüştür. O, çok daha fazla kan dökülmesi riskini göze almış olmaktadır.

Uçak havaya uçsaydı, bunun sorumlusu kim olacaktı? Yargılanmadan ve hiç bir yasal dayanağı bulunmayan saldırgan bir katliam eyleminde öldürülen 3 gerillanın ölümünden kim sorumludur?

Neresinden bakılırsa bakılsın, Mogadişu baskını kanlı bir emperyalist saldırıdır.

Ve bu saldırı bütün dünya halkları tarafından nefretle lanetlenmektedir.

Karaözü

Baş.ta.sa.4'de

listesine karşılık açık farkla aldık. Halkın Yolu ve Halkın Birliği taraftarları seçime katılmadılar.

Kongreden iki hafta sonra jandarma tarafından Halkodası tekrar kapatıldı. Bu defa gerekçe olarak açılışta evrakların eksik verildiğini iddia ederek, böyle bir derneğin kayıtlarda olmadığı yalanını söylediler. Yalan söylüyorlardı, çünkü eksik olarak istenen evrakların bir kısmı ilgili yere verilmiş, diğerleri ise açılış için gereksiz olan evraklardı. Derneğin kayıtlarda olmadığı sözü ise sade yalandır, çünkü bu dernek adına açılışta bir bildiri, izin alınarak dağıtılmış ve Mayıs ayının başında izin alınarak kongre yapılmış ve bu izinleri de bunları söyliyenler vermişlerdir.

Halkodasının ikinci defa kapatılması üzerine 30 Nisan 1977'de İstanbul Kadıköy'de faşistler tarafından katledilen Mehmet Yapıcı kardeşimiz için bastırdığımız resimlere ve bildirilere izin alamadık.

İstenen eksik (!) evrakları tamamlayarak göndermemize rağmen derneğimiz halâ ikinci kapanıştan beri dört ay geçmesine rağmen açılmadı.

Faşist diktatörlüğün geneldeki dernekler üzerindeki baskılarını köyümüzde de Gemerek'teki uzantıları uygulamakta, sürekli derneği kapalı tutarak devrimcilerle halkın kaynaşıp bütünleşmesini belirli ölçülerde de olsa engellemek istemektedirler. Reformistler ise faşist diktatörlüğe gerekli yardımcılığı üslenmektedirler.

Bizlerin görevi faşist diktatörlüğün ve onların yardımcılarının gerçek yüzünü yoksul halka sergilemek, bu baskıların ancak faşist diktatörlüğün yıkılmasıyla son bulacağını kavratmak, emekçi halkla bağları güçlendirmek ve Karaözü halkının evlatlarının mücadelesine ve Halkodasına sahip çıkmalarını sağlamak olmalıdır.

KARAÖZÜ HALKODASI KAPATILAMAZ!..

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!..

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!..

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!..

KARAÖZÜ HALKODASI
YÖNETİM KURULU

Bekilli

Baş.ta.sa.8'de

aflarımızın temelini oluşturmaktadır. Miting haberinin geç ulaşması (1,5 gün önce), bundan dolayı hazırlık yapamayışımız ve diğer çevrelere doğru-dürüst haber verameyişimizin sonucunda Bekilli'de yapılan "Faşizmi ve Pahalılı Protesto Miting ve Yürüyüşü"ne az bir güçle katıldık. Miting alanına geldiğimizde şu ikilemle karşılaştık; ya miting alanını terkedecektik, ya da "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye ve "Kahrolsun Faşizm- Sosyal Faşizm" sloganlarını atmayacak ve pankart olarak taşımayacaktık.Yaptığımız görüşmeler sonucu (kendi aramızda) biz ikinci yolu tuttuk ve önde Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği flamalarıyla birlikte diğer bütün temel slogan ve pankartlarla mitinge katıldık.

Uzlaşmalar karşılıklı tavizler üzerinde oluşur. Fakat temele(özüne) ilişkin konularda proleter devrimcilerin tavrı kesinlikle taviz vermemektir . Temele ilişkin uzlaşmalar revizyonizmle uzlaşmayı gündeme getirir. Bu ise halka ve devrime zarar verir. Uzlaşmalarda temel alacağımız nokta, halka ve devrime yarardır ve ona karşı sorumluluktur.

Fakat biz tam aksine, estirilen karşı devrimci cereyana göğüs geremedik ve teslimiyet politikası izleyerek revizyonizmle uzlaştık.

Estirilen bu karşı devrimci rüzgarda revizyonistlerin koruyuculuğunu üstlenen orta yolcuların (Devrimci Yol) payı da büyüktür. Bu ise bizim şimdiye kadar onlara karşı izlemiş olduğumuz tutumun bir ürünüdür. Bunlar, geçen yıl dernek yönetimlerinin ellerinden gitmesinden sonra derneğe doğru dürüst gelmediler. marksist-leninist ideoloji ve siyaset karşısında tutunamayan küçük burjuva siyasetlerini kitleler önünde savunmaktan korkarak tekkeleri olan Halkevi'ni açtılar ve çalışmalarını bu tekkede yürütmeye başladılar. Biz ise bütün bunların üstüne gitmedik. Yani onların ayrılıp gitmesini doğru dürüst teşhir edemedik ve ideolojik- siyasi mücadele içine çekemedik. Eğer biz bunları yerine getirmiş olsaydık, onlar bu karşı-devrimci rüzgara rahatça ortak olamayacaklardı.

İşte biz bütün bu hata ve zaaflarımızı önceden tespit etmiş olsaydık, diğer etkenleri de gözönünde bulundursaydık revizyonizmin etkisinde kalmaz, Bekilli mitinginde düştüğümüz hataya düşmezdik.

Bütün bunlara rağmen devrimci proletaryanın en kötü durumlarda bile teslimiyet eğiliminin olmaması gerektiği bakışını kavrayan bizler bu duruma boyun eğmemeye çalıştık.Mevcit olanaklarımızı zorlayarak devrimci siyasetimizi kitlelere ulaştırmaya çalıştık. Çevredeki halk içinde propaganda ve ajitasyon birlikleri oluşturarak yasaklanan devrimci şiarlarımızı haykırmaya ve onlara gerçek hedefleri göstermeye çalıştık. Kitleler içinde gazete satışına önem verdik ve bunu uyguladık.Mitingin başından sonuna kadar Halkın Kurtuluşu,Halkın Yolu, Halkın Birliği'nin bir blok halinde bulunması, disiplinli hareket etmesi ve grupçu davranışların görülmemesi de olumlu yönlerimizdir.

Biz Denizlili proleter devrimciler olarak tespit ettiğimiz hata ve zaafların üzerine giderek ve kısa zamanda bunları aşarak Marksizm-Leninizm yolunda ilerlemeye çalışacağız.

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM!

DENİZLİ'DEN
HALKIN KURTULUŞU,HALKIN YOLU,HALKIN BİRLİĞİ'NDEN
PROLETER DEVRİMCİLER

Görevden

Baş.ta.sa.5'de

ğımsızlığı, örgüt içi demokrasiyi sedeleyerek yok etmiştir.)

Toplumumuzdaki tüm halk sınıf ve tabakalarının görüşleri örgütümüze doğal olarak yansır bu görüşlerin örgüt içinde tartışılması, savunulması ve bu görüşleri savunan yayın organlarının serbestçe dağıtılıp okunması demokratik işlerliğin bir gereğidir.

Devrimci maskeli Genel Merkez'in saldırganlığı , kitleye inançsızlığı örgüt yıkıcılığı ve demokrasi düşmanlığı o denli gemi azıya almıştır ki, şube yöneticilerini seçen kitlenin (tüm üyelerin) oluşturduğu genel kurul ve genel kurul kararlarını bile rahatça ayaklar altına almaktadır. Ve yine genel merkez acil ekonomik ve demokratik taleplerimizi askıda bırakarak GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKIMIZI bir kenara iterek, MEYAK kesintilerini geri alma mücadelesini durdurarak,kitlenin ve halkımızın yükselen mücadelesini pasifize ederek kendisi için baş çelişkiyi ESKİŞEHİR TÜM-DER'i ve diğer muhalefet şubelerini görmektedir.

TÜM-DER Genel Merkezi ta başından beri sadece memurların ekonomik,demokratik ve siyasi talepleri uğruna mücadele eden yurt sever devrimci şube ve üyelerle uğraşmakta, fesih ve ihraçlarla bu çalışmaları sürekli engellemektedir.

Örgüt içi demokrasiye ve demokratik kitle örgütlerinin yapısı gereği örgüt içindeki ayrılıklara tahammül edemeyen revizyonist Genel Merkez yönetimi biz üyelere yazdığı mektup memurların örgütünü söylediklerinin tersine asıl bölücü, parçalayıcı, ve saldırganın kendileri olduklarını bir kez daha göstermektedirler.

TÜM-DER'i bölücü ve kendi görüşlerinin tekkesi haline getirecek bu tür davranışı biz aşağıda imzaları bulunan TÜM-DER üyeleri; Genel Merkez'in tehdidini, haber bültenimize tavır almasını, demokrasi düşmanlığını, benzer tutum ve kararını şiddetle kınıyor, Eskişehirli tüm yurtsever, demokrat ve devrimci memurlar olarak nefretle karşılıyoruz.

Örgütümüzü yıkmaya çalışan Genel Merkez yönetiminin karşısında olacağımızı, birlik ve bütünlük içinde kararlı mücadelemizi sürdüreceğimizi bildiriyor, biz üyeler yazılmış olan bu mektubu protesto ediyoruz.

VE AYRICA TÜM- MEMUR ÖĞRETMEN, TEKNİK ELEMANLARI DEMOKRAT BASINI-YURTSEVER DEMOKRAT YAZARLARI TÜM DEVRİMCİ DEMOKRATİK KURULUŞLARI BU BÖLÜCÜ DAVRANIŞA KARŞI PROTESTOYA ÇAĞIRIYORUZ.

Almanya'da faşizm

Baş.ta.sa.3'de

bete karşı korumaya ve aynı zamanda da kendi pazarlarını genişletmeye zorlamaktadır.

Bu nedenlerle Alman emperyalizmi, dış ticaretini yürütürken, hiç bir şekilde tereddüt göstermeden, Birleşmiş Milletlerin ambargo koyduğu en gerici ülkelerle bile ticaret yapmakta o ülkelere sermaye ihraç etmektedir.

Almanya'nın önemli pazarlarından birini de Güney Afrika'nın oluşturması bu bakımdan dikkatle değerlendirilmelidir.

Son uçak kaçırma olayından sonraki gelişmeler Almanya'nın faşistleşme yolunda nasıl dev adımlar la yürüdüğünü ortaya koymaktadır.

Revizyonistlerin ve burjuvazinin yaptığı gibi meseleyi sadece anarşizmin, sözde "eleştirisi" ile sınırlamak, faşist siyasete alet olmaktır.

Son günlerde Almanya'da gelişen olaylar bu ülkede faşizm tehdinin ulaştığı boyutları ortaya koyuyor. Meselenin belirleyici ve öne çıkan,faşistlerin gözden kaçırmak istedikleri, yönü budur.

Yahudi sembollerini yakan subaylar, birbiri peşisıra çıkan faşist yasalar, özel eğitim görmesi için yüzmilyonlarca lira harcanan katliam birlikleri, polis teşkilatının durmadan büyütülmesi ve dış politikada alttan alta,gerici ve faşist işbirlikçi rejimlerle girişilen sıkı dostluk ve dayanışma, Güney Afrika ve Rodezya gibi ırkçı rejimlerle girişilen sıkı ekonomik işbirliği bu yöndeki gelişmeyi açıkça göstermektedir.

Ceyhan

Baş.ta.sa.4'de

Hacı Musa,Fethi Bulut(Ceyhan MSP İlçe Başkanı),Abdullah Bulut tarafından baskı yapılıp 6 arkadaşımız işten atıldı.

H.K.-Gelecek olan sendika sizce nasıl olmalı?

-Herşeyden önce işçilerin sorunlarıyla ilgilenmeli, işçiler sendikayı denetleyebilmeli ve dürüst çalışmalı.

H.K.-Gazeteniz Halkın Kurtuluşu'nun nasıl olmasını istersin?

-Bizim seviyemize inmeli ve bize göre yabancı kelimelerin önlerine parantez içinde manasını açık bir şekilde yazmalı.

H.K.-Size göre bu baskı ve zulüm düzenini değiştirmek için ne yapmak gerekir?

-İşçilerin ve bütün emekçilerin gerçek kurtuluşu ancak "DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI'nı sağlayacak olan "ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'yle olur.

TÜRK-İŞ

Baş.ta.sa.4'de

dece toplu sözleşme olarak ele alması, sözleşmeden iyi bir netice alınamayınca da,bu temsilcilerin iyi olmadığını,yerlerine başkalarının gelmesi halinde, haklarının alınabileceğini ve konunun sadece bundan ibaret olduğunu düşünmeleridir.Ama biz biliyoruz ki,haklarımızı kısmen, bizi gerçekten temsil eden,bizler için çalışan işçi temsilcileri, yani bizler sendikaların yönetimine geldiğimizde, çok geniş çaplı olarak da Ulusal Demokratik Halk Devrimiyle alacağız ve kurtuluşumuz demek olan bu sömürü düzeninin sona ermesi, ancak işçilerin önderliğinde köylüleri ve işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarından zarar gören tüm halkı temsil eden bir halk diktatörlüğünün kurulmasıyla olacaktır. Sendikaların başına faşist, reformist ve sosyal-faşist sendika ağaları çöreklenmiş olduğu sürece, hiç bir hakkımızı alamayız.

Bu nedenle, şiarımız İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE olmalıdır.

- KAHROLSUN FAŞİST,REFORMİST, SOSYAL-FAŞİST SENDİKA AĞALARI !

- YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE'Sİ !

- HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET !

- NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

BOZKURT'TAN
BİR PROLETER DEVRİMCİ

"Yeni sansür"

Baş.ta.sa.8'de

rin "anayasa"sı vb. kurumları iktidardaki sınıfların çıkarlarını, proletarya diktatörlüğüyle yönetilen ülkelerin bu tür kurumları, proletaryanın ve halkın çıkarlarını temsil ederler. Bu nedenle faşist diktatörlük kendi çıkarlarını savunmayan filmleri "Anayasa'ya ters düştüğü" gerekçesiyle kolayca yasaklayabilecektir. Sansürün bu maddesiyle sinema filmlerinin denetimi tümüyle faşist diktatörlüğün MC hükümetinin eline geçmektedir. Faşist MC hükümetinin hizmetine girmeyi reddeden sinema emekçilerinin ürünleri, daha doğmadan yokedilecek , ancak faşist-gerici ideolojilerin yaygınlaşması , pekiştirilmesi doğrultusunda görev üstlenen faşist propaganda filmlerine ve ilkel kozmopolit, yoz sanat anlayışlarının ürünlerine kapılar ardına kadar açılacaktır.

Yeni sansür tüzüğü "yasak" levhasını Sinematek, ve evlere de asmıştır.Bundan böyle Sinematek'lerde ve evlerde sansürden geçmeyen filmler gösterilemeyecektir. Ayrıca güncel filmler ya da aile filmleri dışında "yolcu beraberinde veya posta ile film getirilmesi" sansürün iznine bağlı kılınmaktadır. Tüzük,fuarlarda halka gösterilecek ya da Türkiye'de düzenlecek film yarışmalarına, festivallerine katılacak yerli, yabancı filmleri de sansür kapsamına sokmaktadır. Böylece ülkemizde uluslararası film gösterileri yasaklanmaktadır.

"Bir filmin beğenilmeyen sahneleri sansür kurulunun önünde imha edilir, yani yakılır." Faşizmin ve her tür gerici ideolojinin kültür ve sanat karşısındaki tutumunu en açık ve özlü biçimde sergileyen bu satırlar, sansürün bir maddesinde yer alıyor. Faşist diktatörlüğün İçişleri ve Kültür Bakanlıklarıyla Basın Yayın Genel Müdürlüğü'nden "seçilen" 5 "memur"dan oluşturulan "Film Denetleme Kurulu" filmin tümünü yada beğenmediği bölümlerini yakma hakkını elde etmektedir. Bu uygulama Hitler dönemindeki faşist uygulamanın eşidir, ve dünya halklarına yabancı değildir. Almanya'daki faşist diktatörlüğün çeteleri insanlığın binlerce yılda yoğurduğu kültür ve sanatın en seçkin ürünlerini yakmış ya da parçalamıştır. Fakat faşizm bu iğrenç , ilkel, barbarca saldırılarına karşın insanlığın bu en değerli hazinesini yokedememiştir.

Tüzüğün bir başka maddesi "kontrol edilecek filmlerin tüm kopyaları - nın denetleme yerine getirilmesi, filmlerin bir kopyalarının İçişleri Bakanlığı'na verilmesi,stopaj vergilerinin film denetlemesi yıpılmadan önce yatırılmış olması" gibi koşullar içermektedir.Günümüzde bir filmin kopyası 40-50.000 liraya malol maktadır. Bu ağır maddi yükü kaldıramayacak olan küçük ve orta yerli film üreticileri ortadan silinecek ve sinema piyasası işbirlikçi-tekelci burjuvazinin dikensiz gül bahçesine dönüştürülecektir.

"Film çekimi sırasında yönetmenin başında polis dikilebileceği" biçiminde bir başka madde de tüzükte yer alıyor. Film yönetmenlerinin işlevi de böylikle "polisin emirkulu olma" biçiminde belirleniyor.

Faşist diktatörlük bu vb. "yasak"ları uygulamaları da dört dörtlük faşist bir sansür için yeterli görmüyor. Sansürü "sansür"e bağlıyor. Bundan böyle sansür kurullarından geçmiş filmlerin gösterilmesini İçişleri Bakanı, vali, kaymakam,polis vb. devlet memurları tüzüğün kendilerine tanıdığı haktan yararlanarak engelleyebileceklerdir.

Faşist diktatörlüğün MC'si, tüzüğü yumuşak bir diken olarak yutturabilmek amacıyla, sansür yönetmeliğini çıkarmadan önce bir oyun tezgahladı.Faşis MC ortaklarından Türkeş önce sinemacılarla yemek yedi, sinema sorunlarını "tartıştı". Hemen arkasından seks filmleri oynatan sinemalara gösterişli baskınlar düzenlendi.. Gazeteler bu baskın haberleriyle dolup taştı. Büyük burjuva basını, sanki Türkiye'de ilk kez görülen bir ahlaksızlık örneğiymiş gibi, "seks filmlerinin kötülüğü" üzerine yazılar döşendi. Kamuoyu "Türkiye'de sinema tümüyle seks sinemasıdır, bunu önlemek için daha zorlu önlemler alınmalıdır" biçiminde bir düşünce içine itilmek istendi. Böylece sansür, büyük ölçüde seks filmlerine yönelikmiş gibi bir görünüş verilerek çıkarıldı. Oysa seks filmleri oynuyor ve oynamayı sürdürecek. Çünkü kültür ve sanatın türlü dalların daki çürüme, yozlaşma, ahlaki değerlerdeki alçalma emperyalizmin,onun bir ürünü olan faşizmin ve her türden gericiliğin doğurduğu ve savunduğu olgulardır. Bu nedenle kapitalist, revizyonist ülkeler de yıllardır kültür ve sanat piyasasında bayağılığın, seksin, yozluğun çığırtkanlığı yapılıyor.Emperyalizm, faşizm ve her türden gericiliğin kökü kazınmadıkça; ne seks filmlerinin, ne de sanatın diğer kesimlerindeki kokuşmanın, yozluğun, kozmopolitliğin önü alınabilir. Faşist diktatörlük yeni sansür tüzüğünü ne tür demagojiyle açıklamaya çalışırsa çalışsın, ilerici,devrimci sinema ürünlerine yolu tıkamakla, seks filmlerinin "yapımcılığı" ve "sürümcülüğü" görevini üstlenmiştir!

Yeni sansür tüzüğünün, yazıda aktarılan kadarıyla bile, faşist diktatörlüğün ilerici, yurtsever, devrimci sinema emekçilerine ve ürünlerine,kültür ve sanata, emekçi halk yığınlarına doğrudan yöneltiği bir saldırı silahı olduğu açıktır. Eskisinden farkı, "yasak"ların çoğaltılması, pekiştirilmesi ve daha da faşistleştirilmesidir. Faşist diktatörlüğün yayılmak, temellerini pekiştirmek için her alanda sürdürdüğü baskı ve terör, sinemada bu tüzükle somutlanmaktadır. Sansür sorununa yaklaşımda bu bakış açısını kaydırmak, yani tüzüğü faşist diktatörlüğün ekonomik, siyasi ve kültürel alanlardaki yayılma ve temellerini sağlamlaştırma çabalarından soyutlayarak ele almak,ancak revizyonizm, oportünizm ve reformizme yakışır.

Yeni sansür tüzüğüyle sinema emekçileri, ya faşist diktatörlüğün hizmetine girip bayağı, ilkel, barbar filmler üretmek ya da uğraşlarını terkedip işsizliğe, sefalete, üretimsizliğe itilmek ikilemiyle karşı karşıya bırakılmaktadır. Emekçi halk yığınlarının, sinemanın bilinçlendirici, eğitici yanlarından yararlanma hakları gasbedilmekte, böylece onlar yalnızca faşist propaganda filmleri; iğrenç, yoz filmler seyretmeğe zorlanmaktadır.

Sansüre karşı mücadele önemli bir görev olarak karşımızda durmaktadır.

Tüm sinema emekçileri, ilerici aydınlar, devrimciler ve halk yığınları , faşist diktatörlüğe karşı sansürün bütünüyle kaldırılması için mücadele etmelidirler.

Sansür kelepçesi emekçi halkımızın siyasi, ideolojik kültürel gelişmesi önünde parçalanmaya mahkumdur.

Faşist diktatörlüğün

Baş.ta.sa.8'de

parçalayıp hazırladıkları yeni katliamı hayata geçirmeyi hesaplıyorlar.

İŞÇİLER,KÖYLÜLER TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ!

Gözlerimizi 1 Mayıs gecekondu halkının üzerinde oynanan oyunlara çevirelim. Hazırlanan yeni katliamı teşhir edelim.Emekçi halkın can düşmanı faşist diktatörlüğün katliam planının teşhiri ve engellenmesi mücadelesini faşist diktatörlüğü yıkma mücadelesiyle birleştirelim.

1 MAYIS MAHALLESİNDEN
PROLETER DEVRİMCİLER

Bahattin

Baş.ta.sa.1'de

rimci idi. Öveçler halkının mücadelesini bastırmak, bu mücadeleyi boğmak için faşistlerin baskınından iki dakika sonra olay yerine gelen yüzlerce polis de halkımıza terör estirerek arkadaşlarımızı gözaltına almıştır.

Faşist diktatörlüğün Ülkü Ocaklı sivil faşistleri ile resmi faşistleri polisierin ortak bir saldırısı... Amaçları halkı daha fazla ezmek ve sömürmek...

Ama bu saldırılara karşı direnmek gerek, birlikte mücadele etmek gerek, oğullarımıza,kızlarımıza sahip çıkmak gerek, malımıza—canımıza sahip çıkmak gerek. Çünkü karşımızdakiler bizim, halkımızın düşmanlarıdır.

Dün Nurhak'da, Kızıldere'de, bugün Antep'te, Ümraniye'de bize saldırdılar, saldıracaklar.... Ama faşist diktatörlük halkımızın yılgınlığa,pasifizme, umutsuzluğa düşeceğini sanıyorsa aldanıyor. Sahte barış kahramanları gerçekleri halkımızdan gizleyemeyecekler. Biz milyonlarca halk, kendi iktidarımızı, DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI'nı kurmak için yola çıktık. Zafer er-geç halkımızındır.

BAHATTİNLER ÖLMEZ !
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM !
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL • SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: M. GALİP DEMİRCAN • YÖNETİM YERİ : ORDU CAD. SELİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞ HANI, KAT 5 AKSARAY-İSTANBUL • ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. YURT DIŞI YILLIK 300 TL. 6 AYLIK 150 TL. • İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 50 TL. • BASKI : DAILY NEWS WEB • GENEL DAĞITIM : YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL • YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1207 SİRKECİ-İSTANBUL •

Faşist diktatörlük yeni yeni saldırılar planlıyor

Diyarbakır'da sınıf mücadelesi gelişiyor

Hakim sınıfların halka karşı giriştiği saldırı Kürdistan'da bir de ulus baskısı yönünde gelişmekte ve daha da azgınlaşmaktadır. Ulusa ve sınıfa karşı girişilen bu saldırı halk kitlelerinin bir yandan güçlü karşı koyuşlarının şartlarını hazırlayarak reformizmin engelleri adım adım aşılırken, saldırının bir de ulus yönünün olması, küçük burjuva gibi burjuva anlamda ulusal tepkiyi daha da şiddetlendirmekte, hakim sınıfların şovence şiddet uygulamasına karşılık bu sınıftan gelişen ezilen ulus milliyetçiliği kitleler arasında giderek yaygınlık kazanmaktadır. Kürdistan'da sosyal-faşist mührakın başını çeken Özgürlük Yolu gibi hareketler, bu durumdan kârlı çıkabilmek için milliyetçilik ve şovenizm kışkırtmacasına daha sıkı sarılmakta, halkın milli duygularını sömürerek iyice yerleşebilmenin şartlarını yaratmaya çalışmaktadırlar. Karşı devrimin diğer bir cephesi faşistler ise, Kürdistan'da tamamen hakimiyet sağlamak için yeni planlarla uygulamalara girişmektedirler.

DİYARBAKIR'DA DURUM:

Diyarbakır karşı-devrimin örgütlülüğüne rağmen, halk kitleleri açısından, sürekli bir devrimci birikimi taşımaktadır. Gözünü Diyarbakır'dan ayırmayan faşistler, Türkiye'nin bugünkü koşullarında bu birikimi kendileri için daha çok tehlikeli sayarak, varlık koşullarını buradaki birikimi ve mücadeleyi bastırmakta görüyorlar. Faşistler faaliyetlerini yeniden yoğunlaştırmuşlardır ve Diyarbakır yeni bir dönemin eşiğindedir. Bugünkü durum görünüş itibariyle Diyarbakır'da eskiye göre pek önemli değişikliklerin olmadığı izlenimini vermektedir. Bunu özellikle bu dönemde faşistler de böyle istemektedirler. Halk kitleleri açısından da "MHP vs. gibileri burada yaşayamazlar" anlayışı hakimdir. Fakat son bir ayda olanlara bakarsak:

- Devlet memurlarının yarısından fazlasını "Memleket İçi Düşmana Karşı Silahlı Müdafaa Kanunu"na göre 2. Ordu avcı birliğinde eğitime tabi tutuyorlar. Bunu memurları işten atma ve ceza tehdidiyle yapıyorlar.
- İşsizlerin ve lümpenlerin bir kısmını satın alarak Ülkü Ocaklarını tekrar kuruyorlar.
- Tekel sigara fabrikasına 400 kadar faşist besleme getiriliyor.
- 2500 yeni polisi geçici görevle Diyarbakır'a gönderdiler.
- Yeni Sümerbank fabrikasından devrimci işçileri tamamen tasfiye ederek faşist beslemeleri doldurdular.
- Eğitim Enstitüsünü gerekçesiz olarak kapattılar.
- MHP askeri örgütünden bir faşist Diyarbakır Valiliğine atandı.
- MHP'nin faaliyetini yoğunlaştırdılar.

Bütün bunlar yeni gelişmelerin ve büyük saldırı hazırlıklarının göstergeleridir.

Faşistlerin bu faaliyetlerinin yanı sıra, bugün yürüttükleri propagandanın 71-75 döneminden farklılığı vardır. Onlar artık açık bir ulus ve halk düşmanlığıyla hareket ettikleri zaman kaybedeceklerini anlamışlar ve karşı-devrimci propagandalarını yeni bir niteliğe büründürmüşlerdir. Faşistler de artık uluslararası tarihi deneylerden yararlanarak Kürdistan'da ve Diyarbakır'da ulusal tarihe ve Türk adına sahip çıkmaya çalışacak, kitlelerin en acil ihtiyaçlarını ve taleplerini demagoji yoluyla istismar edecek, onların adalet duygularına seslenecek, durumu giderek kötüleşen küçük-burjuvaziye ve işsizlere sosyal demagojisiyle vaadlerde bulunacak ve onları aldatacaktır. İşte faşistlerle, sosyal-faşistler arasındaki ikinci bağ da bu tür demagojilerle ezilen kitleleri kazanmaya çalışmalarındadır.

Öyleyse Diyarbakır'da:

1- Günümüzün ve önümüzdeki dönemin gelişebilecek siyasi gelişmeleri halka yoğun propaganda-ajitasyon faaliyetiyle açıklanmalıdır. Bunun en doğru yolu günlük sınıf mücadelesine gereken önemi vermek ve katılmaktır.

2- Sosyal-faşist demagoji boşa çıkartılmalıdır. Ulus ve sınıfın ezilmişliği ile ilgili her haklı malzeme onların elinden alınmalıdır. Sosyal-faşistlerin reformizm taşıyıcılığı ve bir kısmının da burjuva milliyetçiliği kışkırtıcılığı doğru tahlil edilmelidir. Sosyal-faşistlerin faşist gelişmeye meydan veren yüzleri açık olarak teşhir edilmelidir.

3- Faşistlerin yeni taktikleri karşısında doğru taktikler geliştirilmelidir. Bütün halk sınıf ve tabakalarına faşistlerle var olan bütün çelişmeleri açıklanmalıdır. Faşizmi ve sosyal-faşizmi alt etmenin tek doğru yolu kitle gösterileri örgütleme ve önderlik etmedir. Ancak proleter devrimciler yükselen her kitle eylemine karşı burjuvazinin hazırlıklarını göz önünde tutmalı ve uyanıklığı arttırarak provokasyon, katliam gibi olabileceklere hazır olmalıdır. Kitleler uyarılmalı ve proleter devrimciler teknik hazırlıklara da önderlik etmelidir. Nusaybin mitinginin dersleri doğru kavranmalıdır.

4- Burjuvazinin olağanüstü havalar yaratabilmesi için proleter devrimcilere karşı girişebileceği saldırılara karşı uyanık olunmalıdır.

5- Devrimciler milli nihilizme (inkarcılık) düşmeden milliyetçilikle mücadele etmeli, milliyetçilerin sosyal-faşistlerle uzlaşma çizgileri mahkum edilmeli ve onlara halk saflarında önderlik edilmelidir.

6- Proleter devrimciler birbirlerine ve gelişen sınıf mücadelesine karşı liberalizm anlayışlarına son vermelidirler. Düşmana karşı yürütülen mücadelede ve propaganda ajitasyonda sıkı bir birlik sağlanmalıdır.

DİYARBAKIR'DAN
BİR HALKIN KURTULUŞU
TARAFTARI

Faşist toprak ağası Abdüllatif Ensarioğlu halkın kurtuluşunu engelleyemezsin!

Gazetemiz Halkın Kurtuluşu faşist diktatörlüğün her türlü engellemelerine rağmen en ücra yerlere, köylere, kasabalara kadar ulaşan ve her geçen gün halkın daha fazla bağrına bastığı devrimci bir gazete haline gelmektedir.

24 Ağustos günü AP Diyarbakır milletvekili, toprak ağası (Diyarbakır'lıların çok iyi tanıdığı, geniş topraklarıyla tanınan) Meclis'te külhanbeylik yapıp gazetecileri döven faşist Abdüllatif Ensarioğlu Kayseri-Sivas hattı arasında Güney Ekspresinde Halkın Kurtuluşu gazetesi satan arkadaşlarımıza "bu gazeteyi burada satamazsınız" diyerek saldırmış, yanındaki çapulcularıyla arkadaşlarımızı dövmeye ve gazeteyi yırtmaya kalkmıştır. Ne yaptığını bilmeyen gözü dönmüş faşist toprak ağası "etiketine" güvenerek azgınca saldırmış, silahından çıkan bir kurşunla kendi karısını elinden yaralamış ve daha sonra da karısını, olaydan olaydan sonra yakalanan arkadaşımızın vurduğunu iddia etmiştir. Olaydan sonra ise karısını tedavi ettirdikten sonra soruşturma dahi tamamlanmadan olay yerini terk etmiştir.

Bu faşistin engellemeleri bir arkadaşımızın tutuklanmasına sebep olmuştur. Fakat Halkın Kurtuluşu gazetesi bu tren de dahil olmak üzere Türkiye'nin dört yanında yine işçilere, köylülere, yoksul halkımıza ulaşacaktır. Ne sen faşist toprak ağası Abdüllatif Ensarioğlu ne faşist diktatörlük ne de sizlerin iplerinizi ellerinde tutan emperyalist sömürücüler Halkın Kurtuluşu'nu engelleyemeyecektir.

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA
KARAÖZÜ'NDEN YURTSEVER DEVRİMCİLER

Bekilli mitinginin değerlendirmesi

Bekilli mitinginde Halkın Birliği, Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu taraftarları olarak düştüğümüz hata ve zaafları tesbit edeceğiz.

1.KİTLE EYLEMLERİNDEKİ TAVIR

Katılacağımız ya da düzenliyeceğimiz kitle eylemlerinde izleyeceğimiz siyasi taktik, proletaryanın müttefikleriyle organik bağın kurulmasına ve pekişmesine hizmet edecek mi, etmeyecek mi? Kitlelerin siyasi bakımdan bilinçlenmesinin, uzun vade de devrim doğrultusunda seferber olmasının önüne set çekecek mi çekmeyecek mi? Küçük burjuva hareketleri sosyal-faşistlerden koparmaya hizmet edecek mi, etmeyecek mi? Yani kazanılabilecek güçleri kazanma, tarafsızlaştırılabilecek güçleri tarafsızlaştırma, düşmanı tecrit etme genel siyasetine uygun düşüyor mu, düşmüyor mu? Şeklinde tesbitler yapıp mitinge öyle katılmamız gerekirken, bunlardan uzak bir şekilde, sadece var olduğumuzu ifade etmek için bu mitinge katıldık.

2.SİYASİ İTTİFAKLAR

Marksistlerin her dönemde ittifaklarda esas alacağı nokta, düşmanı azami ölçüde tecrit, düşmanın dışında kalan tüm halk sınıf ve tabakalarıyla devrici siyasetmiz etrafında ittifaktır. Devrimciler her somut durumda, bu ilkeyi hayata uygulamalı, her şartta düşmanı ve dostu doğru tahlil ederek düşmanı azami ölçüde tecrit etmelidir.

Biz bu ilkeyi teorik olarak kavramamıza rağmen hayata geçirmek için kararlı bir adım atmadık. Bekilli mitinginde Halkın Birliği, Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu arasında ittifak sağlanmasına rağmen, diğer siyasetlerle ittifak sağlama doğrultusunda yeterli bir çaba sarfedilmedi ve onlar faşizme karşı mücadeleye seferber edilmedi.

KİTLE BAĞLARI

Proleter devrimcilerin kitle bağlarından anlamaları gereken şey, kitlelerin somut taleplerinden haketle onları siyasi mücadeleye çekmektir. İşte biz bu temelde kitleleri, kitle macadelesi saflarına çekiyor, mücadeleler içerisinde çelikleştirebiliyorsak, sağlam bir kitle bağından bahsedebiliriz.

Denizli özelinde görebildiğimiz kadarıyla bu temelde kitle bağları zayıftır. Genel olarak feodal bağlar, devrimci kitle bağlarının yerine geçirilmekte, bunun sonucu olarak objektif bir güç değerlendirilmesi yapılamamaktadır. Sonuçta da güçler abartılmakta ve bu subjektif tesbitlere yol açmaktadır.

Devrimci proletaryanın miting, yürüyüş vb. gibi eylemlere, hergünkü yürüttüğü siyasi mücadelesinin yoğunlaşmış bir uzantısı olan bu teorik temel doğruların yeterince aktarılması, bizim hata ve za

Dev.Sa.7.Sü.8'de

YENİ "SANSÜR TÜZÜĞÜ" ÜZERİNE

Faşist diktatörlük emekçi halka, devrimci güçlere karşı saldırılarını, yalnızca ekonomik, siyasi cephede değil, kültür ve sanat cephesinde de yoğunlaştırıyor.

Bunun en son örneği, yeni sansür tüzüğü ve sinema yasasıdır. 23 Eylül 1977 günü Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren yeni tüzüğün gerekçesinde şunlar öne sürülüyor:

"sinematografik filmlerin işledikleri konuları göze ve kulağa değişik üslupla, sürekli ve ilginç bir şekilde sunabilmesi ve sinemanın en ücra köşelere yayılmış olması ve nihayet televizyon aracılığı ile evlerin içine kadar girmiş bulunması bunlara, kitle haberleşme aracı ve eğitim, öğretim ve propaganda vasıtası olarak kamuoyunu yaygın, çabuk ve sürekli biçimde etkileyen araç niteliğini kazandırmıştır.

Son yıllarda gençleri ve çocukları ahlak dışı davranışlara iten ve özendiren, devletin varlığına kasteden akımların yaratmak istediği anarşik olayların oluşunu etkileyen, sosyal müesseselerimizi ve manevi değerlerimizi tahribe yönelmiş davranışları kışkırtan yerli ve yabancı filmlerin yapılmasına ve halka gösterilmesine engel olunamamıştır."

Gerekçe faşist güçlerin amacını açıkça gözler önüne seriyor. Kitleleri uyaran, bilinçlendiren, sanat değeri taşıyan tüm sinema ürünlerini yok etmek piyasayı yalnızca faşist, gerici ideolojilerin yayılmasına hizmet edecek, sinema filmi adı altındaki ilkellik ve barbarlık örnekleriyle doldurmak...

Yeni sansür tüzüğünün 18. maddesi eski faşist "yasak"ları genişletip, pekiştiriyor, yenilerini ekliyor. Yeni yasaklamaların kapsamı şöyle: "Anayasa ve demokratik hukuk devleti ilkelerini veya Anayasa güvencesi altında bulunan hak ve özgürlükleri tehlikeye sokucu veya saygınlığını yitirtici etki yapan film ve senaryolarla sınıf, din, mezhep, tarikat veya ırk kavgasını körükleyen, devlet veya ulus bütünlüğünü bozucu, bölücü veya ulusal duyguları incitici etki yapanlar" sansür kurullarınca yasaklanacaktır.

Bir ülkede, devlete bağlı sosyo-ekonomik, siyasi kurumlar, iktidardaki sınıfların ideolojisi temelinde belirlenir ve ancak bu sınıfların çıkarlarının savunuculuğunu üstlenirler. Faşist diktatörlükler altındaki ülkele-

[illegible]'de

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN TERTİPLERİNİ BOZALIM!

1Mayıs gecekondu halkı 2 Eylül günü faşist diktatörlüğe karşı boyun eğmez, şanlı bir mücadele verdi. Faşistlerin kanlı saldırından sonra gecekondu halkının yılmaması, tam tersine faşist diktatörlüğe karşı mücadele azimlerinin artması, kinlerinin bilenmesi ve mücadelenin devam etmesi faşist diktatörlüğü çılgına döndürmektedir. 1 Mayıs gecekondu halkının mücadelesini ezmek için yeni katliamlar hazırlanmaktadır.

Yeni tertiplerin iki amacı vardır: 1 Mayıs gecekondu mahallesinde emekçi halkla birlikte mücadele veren devrimcileri, onların önderliğini yok etmek; yani önce devrimcileri katlederek, hapsederek tecrit ederek kitle önderliğini yok etmek; sonra da öndersiz kitle üzerinde baskı uygulayarak onları yıldırmak ve bu güçlü mücadele kalesini ortadan kaldırmak. Faşist diktatörlük bu planını hayata geçirmek için ön hazırlıklarını başlattı.

İlk girişim 3 Ekim günü oldu. Bir polis arabası 1 Mayıs mahallesine girdi ve yolda yürümekte olan iki gecekondulunun üzerine gitti. Onlar arabanın önünden kaçınca da 4-5 polis "işte aradıklarımızdan ikisi" diyerek tomsonlarla koştular ve arabanın önünden ezilmemek için kaçanları yakalayarak tartaklamaya başladılar. Aynı anda 2 ekip arabası da gelip göz dağı vererek gitti. Gecekondu halkının olayı geç duyması ve geç toparlanabilmesi sonucunda bu arkadaşların polise götürülmeleri engellenemedi. Şimdi de iki gündür ekip arabaları gece gündüz mahalle çevresinde dolanarak halka göz dağı vermeye, onları yıldırmaya çalışıyor ve aralarındaki birliği

Dev.Sa.7.Sü.9'da

HALKIN KURTULUŞU 1 Mayıs gecekondu direnişine katılan yaşlı bir ana ile konuştu:

H.K.- Olayı bize anlatır mısınız?

- Polisler makinalılarla bizim üzerimize geldiler. Biz bu sırada eski gecekondulara doğru çekildik. Girdiğimiz evin camlarını, pencerelerini kırdılar. Kapısını tekme ile dipçik ile vurarak kırdılar. İçeriye durmadan ateş ediyorlardı. Sonra içeri girdiler, bizi dövdüler, o sırada bir sütçü kadını da dövdüler, o da benim gibi yaşlıydı. 9-10 polis beni sürüyerek otobüse götürdüler. Otobüste herkesi, erkekleri, gencecik kızları dövüyorlar, bir yandan da çok kötü küfürler ediyorlardı. Genç çocukların saçlarını parmaklarına dolayıp, toptan çekiyorlardı. Bu ara ortaya bir yatırdılar kafasına, sırtına vurdular, kulağından kan geliyordu. Bir polis yandan çocuğun kafasına basıp "Böyle basıp arkasından.. ...edeceğim" diyordu.

H.K.- Kaç yaşındasınız?

- Yaşım 60 yoksuluz yıkımdan sonra iyiçe perişan olduk. Yiyecek yok, içecek yok. Doktora muhtacız, soğuk var yakacağımız yok. Yağmurdan mahfoluyoruz. Ama mücadeleden vazgeçmeyeceğiz. Bu mücadele insan gibi yaşama mücadelesidir. Birleşeceğiz, birlikte mücadele edeceğiz.

İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği 1 Mayıs gecekondu halkının mücadelesini desteklemek ve faşist diktatörlüğün 1 Mayıs gecekondu katliamını protesto etmek amacıyla imza-kampanyası açmıştır. İmza metni şöyledir:

2 Eylül 1977 günü faşist diktatörlüğün eli kanlı köpekleri panzerleri, bombaları ve makinalı tüfekleri ile, konut sorununu gecekondu kurarak halletmeye çalışan, halkın üzerine azgınca saldırmışlar, onlarcasını öldürmüşler, yüzlercesini yaralamış ve işkence etmişlerdir. Ayrıca yoksul emekçi halkın tüm gecekondularını yıkmış, neleri var neleri yoksa yağma etmişlerdir. Aşağıda imzası olan bizler bu iğrenç katliamı protesto ediyor, tüm gecekondu yıkımlarına karşı çıkıyoruz. Gözlerimiz faşist diktatörlüğün üzerinde, ellerimiz yakasında olacaktır.

YAŞASIN ÜMRANİYE 1 MAYIS MAHALLESİ DİRENİŞİ
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
FAŞİZME ÖLÜM GECEKONDU YIKIMINA SON

352 İMZA

ARDAHANLI DEVRİMCİLER :

"1 Mayıs gecekondu halkının yanındayız"

Bizler Halkın Kurtuluşu, Devrimci Yol ve Gençliğin Gücü'nden devrimciler olarak Ardahan Kültür Derneği Yönetim Kurulu'nun almış olduğu doğru devrimci karara uyarak, faşizmin topuna tüfeğine, panzerine, copuna karşı yiğitçe direnen 1 Mayıs gecekondu mahallesi halkıyla omuz omuza olduğumuzu bildirir, kendi aramızda topladığımız 500 lirayı gecekondu halkına gönderdiğimizi tüm devrimci kamuoyuna duyururuz.

Ücretimizi istedik, patron beni işten attı.

Anadolu'da yoksulluk açlık içinde yaşamaktaydım. Bir iş bulma ümidi ile 1962'de İstanbul'a geldim. Burada da patronların baskısı zulmü ile karşılaştım. Gümüşsuyu'nda bir kürek fabrikasında çalıştım. Yaşım ufak diye ücreti düşük ve sigortası yoktu. Fakat diğer yandan akşama kadar balyoz sallıyorduk. Bir sigara içmeye dahi müsade etmiyorlardı. Ücretlerimizi vermiyorlardı. Aramızda ayrılıklar yaratarak bizi bölerek köle gibi çalıştırmayı amaçlamaktalardı. 30 kişi birleşerek paramızı almak için kapıya dayandık. Bizi yalan sözlerle ve sertçe azarlayarak paramızı vermek istemediler. Bize "işten atarız" deyip tehditler savurdular fakat ben arkadaşlara bu laflara kanmamaları gerektiğini patronun bize para vermediğini bizim sırtımızdan milyonlar kazandığını söyledim. Bizim emeğimizin az bir kısmını bize para olarak vermekte bunu da vermese acımızdan mı öleceğiz? Mecbur verecek dedim. O zaman patron beni işten attı. Ben şunu iyi öğrendim. Bu düzen varoldukça bizim kurtuluşumuz olmaz. Bu devlet büyük patronların, ağaların devleti işçilerin değil. Kurtuluşumuz ancak birleşerek bir parti önderliğinde Devrimci İşçi-Köylü İktidarı'nın kurulması ile olacaktır.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞELİM
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

İ MAYIS GECEKONDULARINDAN
BİR İŞÇİ

İŞKENCECİLERDEN VE KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Faşist zorbalar 7 Eylül tarihinde Kozlu, Zonguldak, Adapazarı ve Bolu yörelerinden getirdikleri ağzı salyalı kiralık yandaşlarıyla birlikte, caddelerde ve sokaklarda yurtsever, devrimci işçilere ve halka saldırırlarken, aynı akşam Yabancı Diller Yüksek Okuluna saldırarak yurtsever ve devrimci öğrencilere tehditler savurmuşlardır. Daha sonra devrimciler tarafından karşılık verilince de, polis, saldırganlarla işbirliğine (polis + faşist işbirliği) giderek devrimcilere saldırmıştır. Saldırı esnasında jop, silah, ve zincir kullanmışlardır. Aşağılayıcı sözler sarfetmişlerdir. Bütün bunlara karşı Karadeniz Ereğli'deki devrimcilerin kararlı olarak direnmesi karşısında sözde güvenlik kuvvetleri takviye edilmiştir. Zonguldak'tan toplum polisi, jandarma alayı ve deniz piyadelerinden takviye alınarak terör ve saldırı devam ettirilmiştir. Sokaklarda, caddelerde ve kahvehanelerde aramalara girişilerek gerekçesiz olarak 17 kişi göz altına alınmıştır. Yakalanan 17 devrimci ve yurtsevere alçakça işkence yapılmıştır. Günlerce göz altında bulundurulan arkadaşlarımızın yara ve işkence izlerinin kaybolması için bekletilmişlerdir. Daha sonra da hapishaneye gönderilmişlerdir. Devrimcilerin işkence izlerinin kaybolmasını beklemenin sebeplerinden biri de faşistlerin halktan duydukları korkudur. Zira bir çok arkadaşımızın yüzleri yara bere içinde kalmış, dudakları parçalanmış ve gözleri şişmişti. İşte bu sebeple faşist polis yaptıkları hain işkenceleri halktan gizlemeye çalışıp kendilerinin masum olduklarını göstermeye yeltendiler. Yine de istediklerine ulaşamadılar. Devrimciler her şart altında egemen sınıfların zulmünü yok etmek için mücadelelerini sürdürürler. Bedri CAN isimli devrimci arkadaşımız da bunlara karşı işkence altında da direnerek doktora gitmeyi sağlamış ve yirmi gün rapor almıştır. Yanda devrimci işçi Bedri CAN'nın işkencelerden günlerce sonra çekilmiş fotoğrafı görülüyor.

Bu vahşi işkenceyi uygulayanların başını çekenleri Ereğli halkı iyi tanıyor ve onlardan nefret ediyor. Bahtiyar ve İlhan isimli cani polisler işkencecilerin en azgınlarındandırlar. Gözümüz üstlerinde, ellerimiz yakalarında olacaktır. Yaptıkları yanlarına bırakılmayacaktır.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
FAŞİZME ÖLÜM İŞKENCEYE SON!
İŞKENCECİLER TUTUKLANMALI HESAP SORULMALIDIR.
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ KÖYLÜ İKTİDARI!

Kdz-Ereğli'sinden,
HALKIN KURTULUŞU yolunda
bir gurup
proleter devrimci

HALKIN KURTULUŞU

KARAÖZÜ HALKODASI AÇILMALIDIR

Bizler, Sivas-Gemerek'in Karaözü köyü devrimcileri olarak Ekim-1976 'da Halkevleri Genel Merkezinden gerekli yetkiyi alarak Karaözü Halkodası'nı açtık.

Halkodası açıldığı günden beri faşist diktatörlüğün baskıları köyümüzde açık açık görülmeye başladı. Sınıf mücadelesi geliştikçe bir taraftan jandarma baskısı şiddetlenirken karşı-devrimci unsurlar da açığa çıkıyor, reformistler faşizmin yedeğine düşüyorlar. Köyümüzde faşistler ve sosyal-faşistler barınamamasına rağmen reformistler devrimciler karşısında önemli bir engel teşkil etmektedir. Devrimciler aleyhinde propaganda yaparak Halkodasını ve devrimcileri kitleden koparmaya çalışmaktadırlar. Seçim döneminde köye gelen bir MHP'li faşist milletvekili adayının arabası taşlanmış ve jandarma köye geldiği zaman, bir reformist faşistlerin yanında yer alarak halka ve taşı atanlara küfretmiş ve faşistleri savunmuştur. Fakat halk bu CHP'liye gerekli dersi vererek susturmuştur. Reformistlerin tüm bu çabalarına rağmen Halkodası tüm gençliğin kitle örgütü durumuna gelerek tüm köy gençliğini saflarına toplamıştır. Yeterli çalışma yapılamamasına rağmen Halkodasının daha açılışta 150 civarında üyesi bulunmaktaydı.

Halkodası açıldıktan iki ay sonra jandarma tarafından yazılı hiç bir gerekçe gösterilmeksizin sorgusuz sualsiz kapatıldı. Bütün çabalarımıza rağmen bir sonuç alamadık, dört ay kapalı kaldı. Bu gerekçesiz kapatılmaya karşılık biz de hiç bir yere haber vermek sizin derneği açtık ve çalışmalara başladık. Derneğin fesh olmaması için kongre günü tesbit ederek bildirdik. Sanki hiç bir şey olmamış, daha önce dernek kapatılmamış gibi bir H.Komiseri görevlendirdiler. Böylece gerekli izin alındıktan sonra kongre yapıldı.

Seçimi bizler Halkın Kurtuluşu taraftarları olarak "Devrimci Gençlik"

Dev.sa.7.sü.5'de